JUBILEJI

POGLAVLJE 1

1 Prve godine izlaska Izraelaca iz Egipta, trećeg mjeseca, šesnaestog dana u mjesecu, [2450 Anno Mundi] reče Bog Mojsiju: "Popni se k meni na goru i dat ću ti dvije kamene ploče Zakona i zapovijedi koje sam napisao da ih učiš."
2 Mojsije se popeo na goru Božju i slava Gospodnja prebivala je na gori Sinaj, a oblak ju je zasjenio šest dana.
3 I pozva Mojsija sedmoga dana iz oblaka, i slava Gospodnja bijaše kao plamteći oganj na vrhu gore.
4 Mojsije je bio na gori četrdeset dana i četrdeset noći, i Bog ga je poučio o ranijoj i kasnijoj povijesti podjele svih dana zakona i svjedočanstva.
5 I reče: “Prikloni svoje srce svakoj riječi koju ću ti reći na ovoj gori i zapiši ih u knjigu da njihovi naraštaji vide da ih nisam ostavio zbog svega zla koje su počinili prestupajući savez koji danas uspostavljam između sebe i tebe za njihove naraštaje na gori Sinaj.”
6 I tako će se dogoditi, kad ih sve to snađe, da će prepoznati da sam pravedniji od njih u svim svojim sudovima i svim svojim djelima i prepoznat će da sam zaista bio s njima.
7 I napiši sebi sve ove riječi koje ti danas objavljujem, jer znam njihovu pobunu i njihovu tvrdoglavost prije nego što ih dovedem u zemlju za koju sam se zakleo njihovim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, rekavši: 'Tvome potomstvu dat ću zemlju kojom teče med i mlijeko.'
8 Jest će i nasitit će se, i obratit će se tuđim bogovima, (bogovima) koji ih neće moći izbaviti ni od kakve njihove nevolje. I ovo će svjedočanstvo biti saslušano kao svjedočanstvo protiv njih. Jer će zaboraviti sve moje zapovijedi, (čak) sve što im zapovijedam, i ići će za narodima, za njihovom nečistoćom i za njihovom sramotom, i služit će njihovim bogovima, a oni će im biti prijestup i nevolja i nevolja i zamka.
9 Mnogi će propasti, bit će odvedeni u zarobljeništvo i pasti u ruke neprijatelja jer su ostavili moje uredbe i moje zapovijedi, blagdane moga saveza, moje subote i moje sveto mjesto koje sam sebi posvetio usred njih, i svoj šator, i svoje svetište koje sam sebi posvetio usred zemlje, da na njoj postavim svoje ime i da ondje prebiva.
10 I načinit će sebi uzvišice i agreme i rezbarije i klanjat će se, svaki svom (rezbarenom liku), da bi zalutali i žrtvovat će svoju djecu demonima i svim djelima zablude svojih srca.
11 Poslat ću im svjedoke da svjedoče protiv njih, ali neće poslušati, nego će i svjedoke pobiti i progonit će one koji traže Zakon, ukinut će i promijeniti sve kako bi činili zlo pred mojim očima.
12 Sakrit ću im lice svoje i predat ću ih u ruke narodima za ropstvo, za plijen i za proždiranje; uklonit ću ih iz zemlje i raspršit ću ih među narode.
13 I zaboravit će sav moj zakon i sve moje zapovijedi i sve moje odredbe i zalutat će što se tiče mlađaka, subota, blagdana, jubileja i uredbi.
14 I poslije toga će se oni iz naroda obratiti k meni svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom, i ja ću ih sabrati iz svih naroda i tražit će me, tako da ću im se dati naći kad me traže svim srcem svojim i svom dušom svojom.
15 Otkrit ću im obilni mir s pravednošću i uklonit ću im sadnicu pravednosti svim srcem svojim i svom dušom svojom, i bit će blagoslov, a ne prokletstvo, i bit će glava, a ne rep.
16 I sagradit ću svoje Svetište među njima i prebivat ću s njima i bit ću im Bog, a oni će biti moj narod u istini i pravednosti.
17 I neću ih ostaviti niti ću ih iznevjeriti; jer ja sam Gospodin, Bog njihov.'
18 Mojsije pade licem na zemlju i pomoli se govoreći: “Gospodine, Bože moj, ne ostavi svog naroda i svoje baštine da ne lutaju u zabludi svojih srca. Ne predaj ih u ruke njihovih neprijatelja, neznabožaca, da ne zavladaju nad njima i ne navedu ih da griješe protiv tebe.”
19 Neka se tvoja milost, Gospodine, uzdigne nad narod tvoj i stvori u njima pravedan duh, i ne dopusti da duh Belijara vlada nad njima da ih optužuje pred Tobom i da ih zavara sa svih putova pravednosti, tako da mogu propasti ispred Tvoga lica.
20 Nego oni su tvoj narod i tvoja baština, koju si izbavio svojom velikom snagom iz ruku Egipćana. Stvori u njima čisto srce i sveti duh i ne dopusti da se zapletu u svoje grijehe od sada pa do vječnosti.'
21 I reče Gospodin Mojsiju: “Znam njihovu neposlušnost i njihove misli i njihovu tvrdoglavost, i neće biti poslušni dok ne priznaju svoj grijeh i grijeh svojih otaca.
22 I poslije toga će se obratiti k meni svom pravednošću i svim srcem i svom dušom, i obrezat ću kožicu njihova srca i kožicu srca njihova potomstva, i stvorit ću u njima duha svetoga i očistit ću ih da se ne odvrate od mene od onoga dana do vječnosti.
23 I duše će im prianjati uza me i uz sve moje zapovijedi i oni će ih ispunjavati, i ja ću im biti Otac, a oni će biti moja djeca.
24 I svi će se oni zvati djecom Boga živoga, i svaki će anđeo i svaki duh znati, da, znat će da su to moja djeca i da sam ja njihov Otac u pravednosti i pravednosti i da ih volim.
25 I zapiši si sve ove riječi koje ti objavljujem na ovoj gori, prve i posljednje, koje će se obistiniti u svim dijelovima dana u Zakonu i u svjedočanstvu i u tjednima i jubilejima do vječnosti, dok ne siđem i ne prebivam s njima kroz cijelu vječnost.'
26 I reče anđelu prisutnosti: "Piši za Mojsija od početka stvaranja dok se moje Svetište ne sagradi među njima za svu vječnost."
27 I Gospodin će se pojaviti pred očima svih i svi će znati da sam ja Bog Izraelov i Otac sve djece Jakovljeve i Kralj na gori Sionu za svu vječnost. I Sion i Jeruzalem bit će sveti.'
28 Anđeo prisutnosti koji je išao pred izraelskim taborom uze tablice s podjelama godina - od vremena stvaranja - zakona i svjedočanstva tjedana jubileja, prema pojedinim godinama, prema cijelom broju jubileja [prema pojedinim godinama], od dana [novog] stvaranja kada će se obnoviti nebesa i zemlja i sve njihovo stvorenje prema silama nebeskim i prema svemu stvorenju zemlje, dok se ne sagradi Svetište Gospodnje u Jeruzalemu na gori Sion i sva svjetlila ne obnove za iscjeljenje i za mir i za blagoslov svim izabranima Izraelovim, i da tako bude od toga dana i do svih dana zemlje.

POGLAVLJE 2

1 Anđeo prisutnosti reče Mojsiju po riječi Gospodnjoj: "Napiši potpunu povijest stvaranja, kako je Gospodin Bog u šest dana dovršio sva svoja djela i sve što je stvorio. Sedmoga dana svetkovao je subotu i posvetio je za sve vjekove i postavio je kao znak za sva svoja djela."
2 Jer prvoga dana stvori nebesa koja su gore i zemlju i vode i sve duhove koji mu služe - anđele prisutnosti i anđele posvećenja i anđele [duha vatre i anđele] duha vjetrova i anđele duha oblaka i tame i snijega i tuče i mraza i anđele glasova i groma i munje i anđele duhova hladnoće i vrućine, zime i proljeća i jeseni i ljeta i sve duhove svojih stvorenja koji su na nebesima i na zemlji, (Stvorio je) bezdane i tamu, večer <i noć>, i svjetlo, zoru i dan, koje je pripravio u znanju svoga srca.
3 I tada smo vidjeli Njegova djela i slavili Ga i hvalili pred Njim zbog svih Njegovih djela; jer je sedam velikih djela stvorio prvoga dana.
4 Drugoga dana stvori svod usred voda, i vode se toga dana razdvojiše - polovica se podigla gore, a polovica sišla ispod svoda (koji je bio) usred po cijeloj zemlji. I to je bilo jedino djelo koje je (Bog) stvorio drugoga dana.
5 A trećeg dana zapovjedi vodama da se povuku s lica cijele zemlje na jedno mjesto i da se pojavi suho tlo.
6 I vode učiniše kako im zapovjedi, i povukoše se s lica zemlje na jedno mjesto izvan ovog svoda, i pojavi se suho tlo.
7 I toga dana stvori im sva mora prema njihovim odvojenim mjestima skupljanja, i sve rijeke, i skupljališta voda u planinama i na svoj zemlji, i sva jezera, i svu rosu zemlje, i sjeme koje se sije, i sve što klice, i stabla koja donose plodove, i drveće u šumi, i edenski vrt, u Edenu i sve biljke prema njihovoj vrsti.
8 Ova četiri velika djela stvori Bog trećeg dana. A četvrtog dana stvori sunce i mjesec i zvijezde i postavi ih na nebeski svod da osvjetljavaju svu zemlju i da vladaju danom i noću i da dijele svjetlost od tame.
9 I Bog postavi sunce da bude veliki znak na zemlji za dane i za subote i za mjesece i za blagdane i za godine i za subote godina i za jubileje i za sva godišnja doba.
10 I dijeli svjetlost od tame [i] za blagostanje, da bi napredovalo sve što niče i raste na zemlji.
11 Ove tri vrste stvorio je četvrtog dana. A petog dana stvorio je velike morske nemani u dubinama voda, jer su to bila prva bića od mesa koja su stvorile njegove ruke: ribe i sve što se miče u vodama, i sve što leti, ptice i sve njihove vrste.
12 I sunce se rađalo nad njima da im učini blagostanje i nad svim što je bilo na zemlji, svim što izbija iz zemlje, i svim stablima što rađaju plodove, i svim tijelom.
13 Ove tri vrste stvorio je petog dana. A šestog dana stvorio je sve životinje na zemlji, svu stoku i sve što se miče po zemlji.
14 I nakon svega toga stvori čovjeka, muškarca i ženu stvori ih i dade mu vlast nad svime što je na zemlji i u morima, i nad svime što leti, i nad zvijerima i nad stokom, i nad svime što se miče po zemlji, i nad cijelom zemljom, i nad svime time dade mu vlast.
15 I ove četiri vrste stvori On šestoga dana. I bilo ih je ukupno dvadeset i dvije vrste.
16 I dovrši sav svoj posao šestoga dana - sve što je na nebesima i na zemlji, u morima i u bezdanima, u svjetlu i u tami, i u svemu.
17 I dao nam je veliki znak, dan subote, da radimo šest dana, ali da sedmog dana svetkujemo subotu od svakog rada.
18 I svi anđeli prisutnosti i svi anđeli posvećenja, ove dvije velike klase - On nam je zapovjedio da s Njim držimo subotu na nebu i na zemlji.
19 I reče nam: 'Evo, odvojit ću sebi narod između svih naroda, i oni će svetkovati dan subotnji, i posvetit ću ih sebi kao svoj narod i blagoslovit ću ih; kao što sam posvetio dan subotnji i posvećujem sebi, tako ću ih blagosloviti, i oni će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog.
20 I izabrao sam potomstvo Jakovljevo između svih koje sam vidio i zapisao sam ga kao svog prvorođenog sina i posvetio ga sebi zauvijek i zauvijek; i naučit ću ih danu subote da u nju svetkuju subotu od svakog posla.'
21 I tako je u njemu stvorio znak u skladu s kojim bi trebali s nama svetkovati subotu sedmog dana, jesti i piti i blagoslivljati Onoga koji je stvorio sve stvari kao što je blagoslovio i posvetio sebi poseban narod iznad svih naroda, i da bi trebali svetkovati subotu zajedno s nama.
22 I učinio je da se njegove zapovijedi uzdižu kao ugodan miris, ugodan pred njim u sve dane...
23 Od Adama do Jakova bilo je dvadeset i dvije glave čovječanstva, i dvadeset i dvije vrste posla bile su napravljene do sedmog dana; ovo je blagoslovljeno i sveto; i prvo je također blagoslovljeno i sveto; i ovo služi s onim za posvećenje i blagoslov.
24 I ovome (Jakovu i njegovu potomstvu) bilo je dano da uvijek budu blagoslovljeni i sveti prvog svjedočanstva i zakona, kao što je On posvetio i blagoslovio dan subotnji sedmoga dana.
25 On stvori nebo i zemlju i sve što stvori u šest dana, a sedmi dan posveti Bog za sva svoja djela; stoga zapovjedi da će svatko tko u taj dan radi bilo kakav posao umrijeti, a tko ga oskvrne, sigurno će umrijeti.
26 Zašto zapovijedaš sinovima Izraelovim da svetkuju ovaj dan i da ga ne rade nikakav posao niti da ga oskvrnjuju, jer je svetiji od svih ostalih dana?
27 Tko god ga oskvrne, sigurno će umrijeti, i tko god na njemu obavi bilo kakav posao, sigurno će umrijeti zauvijek, da bi sinovi Izraelovi mogli svetkovati ovaj dan kroz sve svoje naraštaje i ne bi bili iskorijenjeni iz zemlje; jer je to sveti dan i blagoslovljen dan.
28 I svatko tko ga obdržava i drži subotu u taj dan od svega svoga rada, bit će svet i blagoslovljen u sve dane kao mi.
29 Objavi i reci sinovima Izraelovim zakon ovoga dana: da na taj dan svetkuju subotu i da je ne napuštaju zbog zablude svojih srca; da nije dopušteno raditi nikakav posao koji nije prikladan, činiti po svojoj volji, i da ne pripremaju ništa za jelo ili piće, i da nije dopušteno zahvaćati vodu ili unositi ili iznositi kroz svoja vrata teret koji nisu pripremili šestog dana u svojim nastambama.
30 I neće unositi niti iznositi iz kuće u kuću toga dana; jer je taj dan svetiji i blagoslovljeniji od bilo kojeg jubilejskog dana od jubileja; na taj dan smo svetkovali subotu na nebesima prije nego što je bilo poznato ikome tijelu da na zemlji svetkuje subotu.

31 I Stvoritelj svega blagoslovio ga je, ali nije posvetio sve ljude i narode da svetkuju subotu, nego samo Izrael: samo njima je dopustio jesti i piti i svetkovati subotu na zemlji.
32 I Stvoritelj svega blagoslovi ovaj dan koji je stvorio za blagoslov i svetost i slavu iznad svih dana.
33 Ovaj zakon i svjedočanstvo dani su Izraelcima kao zakon zauvijek, za njihove naraštaje.

POGLAVLJE 3

1 I šest dana drugoga tjedna doveli smo, po riječi Božjoj, Adamu sve zvijeri, i svu stoku, i sve ptice, i sve što se miče po zemlji, i sve što se miče u vodi, prema njihovim vrstama i prema njihovim podjelama: zvijeri prvoga dana; stoku drugoga dana; ptice trećega dana; i sve što se miče po zemlji četvrtoga dana; i ono što se miče u vodi petoga dana.
2 I Adam ih sve nazva njihovim odgovarajućim imenima, i kako ih nazva, takvo im bijaše ime.
3 I tijekom tih pet dana Adam je vidio sve te životinje, muško i žensko, svakakvih vrsta koje su bile na zemlji, ali bio je sam i nije našao pomoćnika sebi.
4 I reče nam Gospodin: 'Nije dobro da čovjek bude sam; načinimo mu pomoć kao što je to slučaj.'
5 I Gospodin, Bog naš, udahne na njega dubok san te zaspa. Uze za ženu jedno rebro između njegovih rebara, i to rebro bijaše izvor žene između njegovih rebara. Na njegovo mjesto sagradi tijelo i sagradi ženu.
6 I probudi Adama iz sna njegova, i kad se probudio, uskrsnu šestog dana i dovede mu je. I on je prepozna i reče joj: "Ovo je sada kost od mojih kostiju i tijelo od moga tijela; zvat će se [moja] žena; jer je uzeta od svoga muža."
7 Stoga će čovjek i žena biti jedno; i zato će čovjek ostaviti oca i majku i prilijepiti se uza svoju ženu, i bit će jedno tijelo.
8 U prvom tjednu stvoren je Adam i njegova žena, a u drugom tjednu mu ju je pokazao. Zbog toga je dana zapovijed da se muškarcu čuvaju nečistoće sedam dana, a ženi dva puta po sedam dana.
9 Nakon što je Adam navršio četrdeset dana u zemlji u kojoj je stvoren, doveli smo ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. Ali njegovu ženu doveli smo osamdesetog dana, i nakon toga je ušla u edenski vrt.
10 I zato je zapovijed napisana na nebeskim pločama u vezi s onom koja rađa: 'Ako rodi muško, ostat će u svojoj nečistoći sedam dana, kao i prvi tjedan dana, i trideset i tri dana ostat će u krvi svoga očišćenja, i neće se doticati ničega svetoga niti će ući u Svetište dok ne navrši ove dane koji su (propisani) u slučaju muškog djeteta.
11 A žensko dijete neka ostane u svojoj nečistoći dva tjedna, kao i prva dva tjedna, i šezdeset i šest dana u krvi svoga očišćenja, ukupno osamdeset dana.'
12 A kad je navršila ovih osamdeset dana, doveli smo je u edenski vrt, jer je svetiji od sve ostale zemlje i svako drvo koje je u njemu zasađeno sveto je.
13 Stoga je za onu koja rodi muško ili žensko dijete propisana uredba tih dana da se ne smije doticati ničega svetoga niti ulaziti u Svetište dok se ne ispune ovi dani za muško ili žensko dijete.
14 Ovo je zakon i svjedočanstvo koje je napisano za Izrael da ga se drži u sve dane.
15 I u prvom tjednu prvog jubileja, [1-7 ujutro] Adam i njegova žena bili su u edenskom vrtu sedam godina obrađujući ga i čuvajući, i dali smo mu posao i uputili ga da čini sve što je prikladno za obradu tla.
16 I obrađivao je (vrt), bio je gol i nije to znao, i nije se stidio, i štitio je vrt od ptica i zvijeri i stoke, i brao je njegove plodove i jeo, a ostatak je odvajao za sebe i za svoju ženu [i odvajao je ono što je čuvao].
17 A nakon što se navrši sedam godina, koje je ondje navršio, točno sedam godina, [8 sati ujutro], drugoga mjeseca, sedamnaestog dana (u mjesecu), zmija dođe i pristupi ženi te reče ženi: "Je li ti Bog zapovjedio govoreći: Ne smijete jesti s svakog stabla u vrtu?"
18 A ona mu reče: "Bog nam je rekao: 'Jedite sve plodove s drveća u vrtu!', ali za plod s drveta koje je usred vrta Bog nam je rekao: 'Ne smijete ga jesti niti ga se doticati da ne umrete!'"
19 A zmija reče ženi: “Nećete umrijeti! Bog zna da će vam se onog dana kad s njega budete jeli otvoriti oči i bit ćete kao bogovi i poznavat ćete dobro i zlo.”
20 Žena vidje da je drvo ugodno i oku ugodno, a plod mu dobar za jelo, pa uze s njega i jede.
21 I kad je najprije pokrila svoju sramotu smokvinim lišćem, dala ga je Adamu i on jede. I otvoriše mu se oči i vidje da je gol.
22 Uze smokvino lišće, sašije ga i napravi sebi pregaču te pokri svoju sramotu.
23 I Bog prokle zmiju i razgnjevi se na nju zauvijek...
24 I razgnjevi se na ženu jer je poslušala glas zmije i jela. I reče joj: "Uvelike ću umnožiti tvoju tugu i tvoje muke. U tuzi ćeš rađati djecu i vratit ćeš se svome mužu, a on će vladati nad tobom."
25 A Adamu reče: 'Jer si poslušao glas svoje žene i jeo s drveta s kojeg sam ti zapovjedio da s njega ne jedeš, prokleta bila zemlja zbog tebe! Trnje i čičak će ti rađati, i kruh ćeš svoj jesti u znoju lica svoga dok se ne vratiš u zemlju iz koje si uzet; jer zemlja si i u zemlju ćeš se vratiti.'
26 I načini im odjeću od kože, obuče ih i posla ih iz Edenskog vrta.
27 I onog dana kad Adam izađe iz Raja, prinese kao slatki miris žrtvu, tamjan, galbanum, stakte i mirodije ujutro s izlaskom sunca od dana kad pokri svoju sramotu.
28 I toga dana zatvoriše se usta svim zvijerima, i stoci, i pticama, i svemu što hoda i što se miče, tako da više nisu mogli govoriti; jer su svi govorili jedni drugima jednim usnama i jednim jezikom.
29 I posla iz Edenskog vrta svako tijelo koje je bilo u Edenskom vrtu, i svako tijelo se raspršilo prema svojim vrstama i prema svojim tipovima na mjesta koja su za njih stvorena.
30 I samo je Adamu dao (sredstvo) da pokrije sramotu njegovu, od svih zvijeri i stoke.
31 Zbog toga je na nebeskim pločama propisano svima koji poznaju sud zakona da pokriju svoju sramotu i da se ne otkrivaju kao što se otkrivaju pogani.
32 I za mladog mjeseca četvrtog mjeseca, Adam i njegova žena iziđoše iz Edenskog vrta i nastaniše se u zemlji Eldi, u zemlji svoga stvaranja.
33 Adam nadede svojoj ženi ime Eva.
34 I nisu imali sina do prvog jubileja, [8 sati ujutro], a nakon toga ju je poznao.

35 Sada je obrađivao zemlju kako mu je bilo rečeno u Edenskom vrtu.

POGLAVLJE 4

1 U trećem tjednu drugog jubileja [64-70 ujutro] rodila je Kajina, u četvrtom [71-77 ujutro] rodila je Abela, a u petom [78-84 ujutro] rodila je kćer Avan.
2 I prve (godine) trećeg jubileja [99-105 AM], Kajin ubi Abela jer (Bog) prihvati Abelovu žrtvu, a ne prihvati Kainovu žrtvu.
3 I ubi ga na polju; i krv mu je vapila sa zemlje do neba, žaleći se što ga je ubio.
4 I Gospodin ukori Kajina zbog Abela, jer ga je ubio, i učini ga bjeguncem na zemlji zbog krvi brata njegova, i prokle ga na zemlji.
5 I zato je na nebeskim pločama napisano: 'Proklet bio onaj koji nevjerno udari svoga bližnjega!' Neka kažu svi koji su vidjeli i čuli: 'Neka bude tako!' A čovjek koji je vidio, a nije to objavio, neka bude proklet kao i drugi.'
6 I zato, kad dolazimo pred Gospodina, Boga našega, objavljujemo sve grijehe koji su počinjeni na nebu i na zemlji, u svjetlu i u tami i svugdje.
7 Adam i njegova žena tugovali su za Abelom četiri tjedna godina, [99-127 AM], a četvrte godine petog tjedna [130 AM] obradovali su se, i Adam ponovno upozna svoju ženu, te mu rodi sina, a on mu nadjenu ime Set; jer reče: 'BOG nam je podigao drugo potomstvo na zemlji umjesto Abela; jer ga je Kain ubio.'
8 A u šestom tjednu [134-40 AM] rodi mu se kćer Azûra.
9 I Kajin uze svoju sestru Avan za ženu i ona mu rodi Enoha na kraju četvrtog jubileja. [190-196 AM] A prve godine prvog tjedna petog jubileja, [197 AM] kuće su sagrađene na zemlji, i Kajin sagradi grad i nazva ga po imenu svoga sina Enoha.
10 Adam je poznao svoju ženu Evu, a ona mu je rodila još devet sinova.
11 A u petom tjednu petog jubileja [225-31 AM] Seth uze svoju sestru Azūru za ženu, a u četvrtom (godine šestog tjedna) [235 AM] ona mu rodi Enoša.
12 Poče zazivati ime Gospodnje na zemlji.
13 A u sedmom jubileju trećeg tjedna [309-15 ujutro] Enoš uze svoju sestru Noam za ženu, i ona mu rodi sina treće godine petog tjedna, a on mu nadjenu ime Kenan.
14 A na kraju osmog jubileja [325, 386-3992 AM] Kenan uze svoju sestru Mualetu za ženu, i ona mu rodi sina u devetom jubileju, prvog tjedna treće godine toga tjedna, [395 AM] i on mu nadjenu ime Mahalalel.
15 A u drugom tjednu desetog jubileja [449-55 AM] Mahalalel uze sebi za ženu Dinu, kćer Barakielovu, kćer brata njegova oca, i ona mu rodi sina u trećem tjednu šeste godine, [461 AM] i on mu nadjenu ime Jared, jer u njegove dane anđeli Gospodnji siđoše na zemlju, oni koji se zovu Stražari, da pouče djecu ljudsku i da čine pravdu i pravednost na zemlji.
16 A u jedanaestom jubileju [512-18 AM] Jared se oženi, a ime joj bijaše Baraka, kći Râsûjâla, kćeri brata njegova oca, u četvrtom tjednu ovog jubileja, [522 AM] i ona mu rodi sina u petom tjednu, četvrte godine jubileja, a on mu nadjenu ime Henok.
17 I on je bio prvi među ljudima koji su rođeni na zemlji koji je naučio pisati i znanje i mudrost i koji je zapisao znakove neba prema redu njihovih mjeseci u knjigu, kako bi ljudi mogli znati godišnja doba prema redu njihovih odvojenih mjeseci.
18 I on je prvi napisao svjedočanstvo i svjedočio je sinovima ljudskim među naraštajima zemlje, i prebrojao je tjedne jubileja, i dao im do znanja dane godina, i odredio mjesece i prebrojao subote godina kao što smo mu ih dali do znanja.
19 I što je bilo i što će biti, vidio je u viđenju svog sna, kao što će se događati sinovima ljudskim kroz sve njihove naraštaje do Sudnjeg dana; vidio je i razumio sve, i napisao je svoje svjedočanstvo, i stavio svjedočanstvo na zemlju za svu djecu ljudsku i za njihove naraštaje.
20 A u dvanaestom jubileju, [582-88] u sedmom tjednu toga, uze sebi ženu, a ime joj bijaše Edna, kći Danela, kćeri brata njegova oca, i u šestoj godini tog tjedna [587 AM] ona mu rodi sina i on mu nadjenu ime Metušalem.
21 I bio je s anđelima Božjim tih šest jubileja godina, i oni su mu pokazali sve što je na zemlji i na nebesima, vladavinu sunca, i on je sve zapisao.
22 I svjedočio je Stražarima koji su griješili s kćerima ljudskim; jer su se ove počele ujedinjavati s kćerima ljudskim, tako da se oskvrnu, i Henok je svjedočio protiv (njih) svih.
23 I on je uzet između djece ljudske, i mi ga odvedosmo u Edenski vrt u veličanstvu i časti, i gle, ondje on zapisuje osudu i sud svijeta i svu zloću djece ljudske.
24 I zbog toga je (Bog) doveo vode potopa na svu zemlju Edensku; jer je ondje bio postavljen kao znak i da svjedoči protiv sve djece ljudske, da prepriča sva djela naraštaja do dana osude.
25 I zapalio je tamjan svetišta, slatke miomirise ugodne pred Gospodinom na gori.
26 Jer Gospodin ima četiri mjesta na zemlji: Edenski vrt, Goru Istoka i ovu goru na kojoj si danas, goru Sinaj i goru Sion, koje će biti posvećene u novom stvaranju za posvećenje zemlje; kroz njih će zemlja biti posvećena od svake svoje krivnje i nečistoće kroz naraštaje svijeta.
27 A u četrnaestom jubileju [652 AM] Metuzalem se oženio Ednom, kćeri Azriala, kćeri brata svoga oca, u trećem tjednu, prve godine tog tjedna, [701-7 AM] i rodi sina te mu nadjenu ime Lamek.
28 U petnaestom jubileju, u trećem tjednu, Lamek uze sebi ženu, a ime joj bijaše Betenos, kći Barakiila, kćeri brata njegova oca. U tom tjednu rodi mu sina, a on mu nadjede ime Noa, govoreći: 'Ovaj će me utješiti u mojoj nevolji i u svemu mom radu i u zemlji koju je Gospodin prokleo.'
29 I na kraju devetnaestog jubileja, u sedmom tjednu šeste godine [930 AM], Adam umrije, i svi njegovi sinovi pokopaše ga u zemlji njegova stvaranja, i on bijaše prvi koji je pokopan u zemlju.
30 I nedostajalo mu je sedamdeset godina od tisuću godina; jer tisuću godina je kao jedan dan u svjedočanstvu nebesa i zato je pisano o drvetu spoznaje: 'Onog dana kad s njega okusite, umrijet ćete.' Zbog toga nije navršio godine toga dana; jer je umro tijekom njega.
31 Na kraju ovog jubileja, Kajin je ubijen nakon njega iste godine; jer se njegova kuća srušila na njega i on je umro usred svoje kuće, i bio je ubijen njezinim kamenjem; jer je

kamenom ubio Abela, i kamenom je ubijen na pravednom sudu.
32 Zbog toga je na nebeskim pločama bilo određeno: Oružjem kojim čovjek ubija svoga bližnjega, istim će i sam biti ubijen; onako kako ga je ranio, tako će s njim postupiti.'
33 A dvadeset i petog jubileja [1205 AM] Noa uze sebi ženu, a ime joj bijaše Emzara, kći Rakela, kćeri brata njegova oca, prve godine, petog tjedna [1207 AM]: a treće godine rodi mu Šema, pete godine [1209 AM] rodi mu Hama, a prve godine, šestog tjedna [1212 AM] rodi mu Jafeta.

POGLAVLJE 5

1 I dogodi se kad se djeca ljudska počeše množiti na licu zemlje i rodiše im se kćeri, da ih anđeli Božji vidješe određene godine ovog jubileja, da bijahu lijepi na pogled; i uzeše si žene od svih koje izabraše, i rodiše im sinove i bijahu divovi.
2 I bezakonje se umnožilo na zemlji i svako tijelo pokvarilo je svoje putove, ljudi i stoka i zvijeri i ptice i sve što hoda po zemlji - svi su pokvarili svoje putove i svoje naredbe, i počeli su se međusobno proždirati, i bezakonje se umnožilo na zemlji i svaka pomisao svih ljudi (bila je) tako neprestano zla.
3 I Bog pogleda na zemlju, i gle, bila je pokvarena, i svako tijelo je pokvarilo njezine zapovijedi, i svi koji su bili na zemlji učinili su svakovrsno zlo pred Njegovim očima.
4 I rekao je da će uništiti čovjeka i svako tijelo na licu zemlje koju je stvorio.
5 Ali Noa je našao milost pred očima Gospodina.
6 I protiv anđela koje je poslao na zemlju, bio je silno gnjevan i dao je zapovijed da ih iskorijenimo iz sve njihove vlasti, i naredio nam je da ih svežemo u dubinama zemlje, i gle, oni su svezani usred njih i (držani) su odvojeni.
7 I protiv njihovih sinova izađe naredba ispred Njegova lica da budu udareni mačem i uklonjeni pod nebom.
8 I reče: 'Moj duh neće zauvijek ostati na čovjeku; jer i oni su tijelo i njihovi će dani biti sto dvadeset godina.'
9 I posla mač svoj među njih da svaki ubije svoga bližnjega, i oni počeše ubijati jedni druge dok svi ne padnu od mača i ne budu uništeni sa zemlje.
10 I očevi njihovi bijahu svjedoci (njihovog uništenja), i nakon toga bijahu vezani u dubinama zemlje zauvijek, do dana velike osude, kada se sud izvrši nad svima onima koji su pokvarili svoje putove i svoja djela pred Gospodinom.
11 I uništi sve s njihovih mjesta, i ne ostade od njih nijedan kojemu nije sudio po svoj njihovoj zloći.
12 I stvorio je za sva svoja djela novu i pravednu prirodu, da ne griješe u cijeloj svojoj prirodi zauvijek, nego da svi budu pravedni, svaki u svojoj vrsti, zauvijek.
13 I sud svih je određen i zapisan na nebeskim pločama u pravednosti - čak i (sud) svih koji skrenu s puta koji im je određen da njime hode; a ako njime ne hode, sud je zapisan za svako stvorenje i za svaku vrstu.
14 I nema ništa na nebu ni na zemlji, ni na svjetlu ni u tami, ni u Šeolu ni u dubini, ni u mjestu tame (što nije suđeno); i svi njihovi sudovi su određeni i zapisani i urezani.
15 On će suditi svima, velikome prema njegovoj veličini, a malome prema njegovoj malenosti, svakome prema njegovu putu.
16 On neće gledati na osobu (ničiju), niti će primati darove, ako kaže da će svakome presuditi: ako netko da sve što je na Zemlji, On neće gledati ni na darove ni na osobu (ničiju), niti će išta primiti iz njegove ruke, jer On je pravedan sudac.
17 A za djecu Izraelovu je napisano i određeno: Ako se obrate k njemu u pravednosti, On će im oprostiti sve prijestupe i oprostiti sve grijehe.
18 Pisano je i određeno da će On jednom godišnje pokazati milosrđe svima koji se odvrate od sve svoje krivnje.
19 A što se tiče svih onih koji su pokvarili svoje putove i svoje misli prije potopa, ničija osoba nije bila prihvaćena osim Noine; jer je njegova osoba bila prihvaćena u ime njegovih sinova, koje je (Bog) spasio od voda potopa zbog njega; jer je njegovo srce bilo pravedno u svim njegovim putovima, kako mu je bilo naređeno, i nije odstupio od ničega što mu je bilo određeno.
20 I Gospodin reče da će uništiti sve što je na zemlji, i ljude i stoku, i zvijeri i ptice nebeske, i sve što se miče po zemlji. I zapovjedi Noi da mu sagradi arku da bi se spasio od voda potopa.
21 I Noa načini arku u svemu kako mu je naredio, u dvadeset i sedmom jubileju godina, u petom tjednu pete godine (na mlađak prvog mjeseca). [1307 AM]
22 I uđe šeste (godine) te, [1308 AM] drugoga mjeseca, za mlađaka drugoga mjeseca, do šesnaestog; i uđe on i sve što smo mu donijeli u kovčeg, a Gospodin ga zatvori izvana sedamnaeste večeri.
23 I Jahve otvori sedam nebeskih vrata i sedam usta izvora bezdana.
24 I ustave počeše izlijevati vodu s neba četrdeset dana i četrdeset noći, i izvori bezdana izbacivahu vode, dok se sav svijet nije napunio vodom.
25 I vode su se povećale na zemlji: petnaest lakata vode su se digle iznad svih visokih planina, i kovčeg se digao iznad zemlje, i kretala se po površini voda.
26 I voda je ostala na zemlji pet mjeseci - sto pedeset dana.
27 I kovčeg se uputi i zaustavi na vrhu Lubara, jedne od planina Ararata.
28 I (za mladog mjeseca) u četvrtom mjesecu zatvoriše se izvori velikog bezdana i zatvoriše se nebeske ustave; a za mladog mjeseca sedmog mjeseca otvoriše se sva usta zemaljskih bezdana i voda poče silaziti u dubinu ispod.
29 A za mladog mjeseca desetog mjeseca vidjeli su se vrhovi planina, a za mladog mjeseca prvog mjeseca zemlja je postala vidljiva.
30 I vode su nestale s vrha zemlje u petom tjednu sedme godine [1309 AM], a sedamnaestog dana drugog mjeseca zemlja je bila suha.
31 A dvadeset i sedmoga otvori arku i iz nje pusti zvijeri, stoku, ptice i sve što se miče.

POGLAVLJE 6

1 A za mladog mjeseca trećeg mjeseca izađe iz arke i sagradi žrtvenik na toj gori.
2 I izvrši obred pomirenja za zemlju: uze jare i njegovom krvlju izvrši obred pomirenja za svu krivnju zemlje; jer je

sve što je bilo na njoj bilo uništeno, osim onih koji su bili u korablji s Noom.
3 I stavi njegovu mast na žrtvenik, uze vola, kozu, ovcu, jarce, sol, grlicu i mladunce goluba te stavi paljenicu na žrtvenik i izli na nju prinos pomiješan s uljem, poškropi vinom i posu tamjanom po svemu i učini da se digne ugodan miris, ugodan pred Gospodinom.
4 I Gospodin osjeti ugodni miris i sklopi s njim savez da više neće biti potopa koji bi uništio zemlju; da u sve dane zemlje, sjetvu i žetvu, nikada neće prestati; hladnoća i vrućina, ljeto i zima, dan i noć neće promijeniti svog reda niti će zauvijek prestati.
5 'A vi se množite i množite na zemlji, umnožite se na njoj i budite blagoslov na njoj. Strah od vas i trepet usadit ću u sve što je na zemlji i u moru.'
6 I gle, dao sam vam sve životinje i sva krilata stvorenja i sve što se miče po zemlji i ribe u vodama i sve za hranu; kao zeleno bilje, dao sam vam sve za jelo.
7 Ali meso, s njegovim životom, s njegovom krvlju, ne smijete jesti; jer je život svakoga tijela u krvi, da se ne bi tražila vaša krv života vaših. Iz ruke svakog čovjeka, iz ruke svake (životinje) tražit ću krv čovjeka.
8 Tko prolije krv čovječju, krv će se proliti i od čovjeka, jer je na sliku Božju stvorio čovjeka.
9 A vi, množite se i množite se na zemlji.'
10 Noa i njegovi sinovi zakleše se da neće jesti krvi bilo kojeg tijela i sklopiše savez pred Gospodinom Bogom zauvijek za sve naraštaje na zemlji u tome mjesecu.
11 Zato ti je rekao da sklopiš savez s Izraelcima u ovom mjesecu na gori zakletvom i da ih poškropiš krvlju zbog svih riječi saveza koji je Gospodin sklopio s njima zauvijek.
12 I ovo je svjedočanstvo napisano za vas da ga se neprestano pridržavate, tako da nijednog dana ne jedete krv životinja, ptica ili stoke tijekom svih dana zemlje. A čovjek koji jede krv životinja, stoke ili ptica tijekom svih dana zemlje, on i njegovo potomstvo bit će iskorijenjeni iz zemlje.
13 A sinovima Izraelovim zapovijedaj da ne jedu krvi, da bi njihova imena i njihovo potomstvo uvijek bili pred Gospodinom, Bogom našim.
14 Ovaj zakon nema ograničenja dana, jer je zauvijek. Neka ga se drže kroz sve svoje naraštaje, da bi neprestano molili za vas krvlju pred žrtvenikom; svaki dan, u vrijeme jutra i večeri neka traže oproštenje za vas pred Gospodinom, neprestano da bi ga se držali i ne bi bili iskorijenjeni.
15 I dade Noi i sinovima njegovim znak da više neće biti potopa na zemlji.
16 Postavi svoju dugu u oblaku kao znak vječnog saveza da više neće biti potopa na zemlji i uništiti je u sve dane zemaljske.
17 Zbog toga je određeno i zapisano na nebeskim pločama da jednom godišnje u ovom mjesecu slave blagdan tjedana kako bi svake godine obnavljali savez.
18 I cijeli se ovaj blagdan slavio na nebu od dana stvaranja do Noinih dana - dvadeset i šest jubileja i pet tjedana godina [1309-1659 AM]: i Noa i njegovi sinovi slavili su ga sedam jubileja i jedan tjedan godina, do dana Noine smrti, a od dana Noine smrti njegovi su ga sinovi ukinuli do Abrahamovih dana, i jeli su krv.
19 Ali Abraham ga je obdržavao, i Izak i Jakov i njegova djeca su ga obdržavali sve do tvojih dana, a u tvoje dane sinovi Izraelovi su ga zaboravili dok ga vi niste ponovno obdržavali na ovoj gori.
20 I zapovjedi sinovima Izraelovim da svetkuju ovaj blagdan u svim svojim naraštajima kao zapovijed njima: jedan dan u godini, u ovom mjesecu, neka svetkuju blagdan.
21 Jer to je blagdan tjedana i blagdan prvina: taj je blagdan dvostruk i dvostruke naravi: prema onome što je o njemu napisano i urezano, slavite ga.
22 Jer sam u knjizi prvog zakona, u onome što sam ti napisao, napisao da ga trebaš slaviti u njegovo vrijeme, jedan dan u godini, i objasnio sam ti njegove žrtve koje će sinovi Izraelovi pamtiti i slaviti kroz sve svoje naraštaje u ovom mjesecu, jedan dan u godini.
23 I za mlađaka prvoga mjeseca, i za mlađaka četvrtoga mjeseca, i za mlađaka sedmoga mjeseca, i za mlađaka desetoga mjeseca su dani sjećanja i dani godišnjih doba u četiri dijela godine. To je zapisano i određeno kao svjedočanstvo zauvijek.
24 Noa ih je sebi odredio kao blagdane za vječne naraštaje, tako da su mu tako postali spomen.
25 I za mladog mjeseca prvog mjeseca bilo mu je naređeno da sebi napravi arku, i toga (dana) zemlja se osušila i on je otvorio (arku) i ugledao zemlju.
26 A za mladog mjeseca četvrtog mjeseca zatvoriše se otvori dubina bezdana ispod. A za mladog mjeseca sedmog mjeseca otvoriše se svi otvori bezdana zemaljskih i vode počeše silaziti u njih.
27 A za mladog mjeseca desetog mjeseca ugledaše se vrhovi planina i Noa se obradova.
28 I zato ih je sebi odredio kao blagdane za vječni spomen, i tako su određeni.
29 I stavili su ih na nebeske ploče, svaka je imala trinaest tjedana; od jednog do drugog (prolazio je) njihov spomen, od prvog do drugog, i od drugog do trećeg, i od trećeg do četvrtog.
30 I svi dani zapovijedi bit će dva i pedeset tjedana dana, i (to će učiniti) cijelu godinu potpunom. Tako je urezano i određeno na nebeskim pločama.
31 I nema zanemarivanja (ove zapovijedi) ni jedne godine ni iz godine u godinu.
32 I zapovjedi sinovima Izraelovim da obdržavaju godine prema ovom računanju - tri stotine šezdeset i četiri dana, i (to) će činiti punu godinu, i neće mijenjati njezino vrijeme od njezinih dana i od njezinih blagdana; jer će im se sve dogoditi prema njihovom svjedočanstvu, i neće izostaviti nijedan dan niti poremetiti nijedan blagdan.
33 Ali ako ih zanemare i ne budu ih poštovali prema Njegovoj zapovijedi, tada će poremetiti sva njihova vremena i godine će biti pomaknute iz ovog (reda), [i poremetit će vremena i godine će biti pomaknute] i zanemarit će svoje propise.
34 I sva će djeca Izraelova zaboraviti i neće naći put godina, zaboravit će mlađake, godišnja doba i subote i krivo će postupati u pogledu svega reda godina.
35 Jer ja znam i od sada ću ti to objavljivati, i to nije moja vlastita izmišljotina; jer knjiga (leži) napisana preda mnom, i na nebeskim pločama je određena podjela dana, da ne

zaborave blagdane saveza i ne hode po blagdanima pogana po svojoj zabludi i po svom neznanju.
36 Jer bit će onih koji će sigurno promatrati mjesec - kako (on) remeti godišnja doba i dolazi iz godine u godinu deset dana prerano.
37 Zato će ih snaći godine u kojima će poremetiti (red) i učiniti odvratan (dan) danom svjedočanstva, a nečisti dan blagdanom, i pomiješati sve dane, svete s nečistima i nečisti dan sa svetim; jer će krivo slaviti mjesece, subote, blagdane i jubileje.
38 Zato ti zapovijedam i svjedočim da im svjedočiš; jer će ih nakon tvoje smrti tvoja djeca uznemiriti, tako da neće godinu činiti samo tri stotine šezdeset i četiri dana, i zbog toga će pogriješiti u pogledu mlađaka i godišnjih doba i subote i blagdana, i jest će svaku vrstu krvi sa svakim mesom.

POGLAVLJE 7

1 A sedmog tjedna prve godine [1317 AM] njezine, u tom jubileju, Noa zasadi vinovu lozu na gori na kojoj se arka zaustavila, zvanoj Lubar, jednoj od planina Ararat, i ona donese plod četvrte godine [1320 AM] i on čuva njihov plod te ga ubere te godine u sedmom mjesecu.
2 I od toga napravi vino, uli ga u posudu i čuva ga do pete godine, [1321 AM] do prvog dana, na mlađak prvoga mjeseca.
3 I s radošću je proslavio dan toga blagdana i prinio je žrtvu paljenicu Gospodinu, jednog mladog vola i jednog ovna, sedam ovaca, svaku staru godinu dana, i jednog jarca, da bi time izvršio pomirenje za sebe i svoje sinove.
4 I najprije pripravi jare i stavi malo njegove krvi na meso koje je bilo na žrtveniku koji je načinio, a svu mast položi na žrtvenik gdje je prinio paljenicu, i vola i ovna i ovcu, i sve njihovo meso položi na žrtvenik.
5 I na nju stavi sve njihove prinose pomiješane s uljem, a poslije poškropi vinom vatru koju je prethodno naložio na žrtveniku, i stavi tamjan na žrtvenik i učini da se digne ugodan miris ugodan pred Gospodinom, Bogom njegovim.
6 I on se obradova i pio je od toga vina, on i njegova djeca s radošću.
7 A bila je večer, i on ode u svoj šator, i budući pijan, legne i zaspa, i ostade gol u svom šatoru dok je spavao.
8 Ham vidje Nou, oca svoga, golog pa izađe i to javi svojoj dvojici braće vani.
9 Šem uze svoju haljinu i ustade, on i Jafet, stavivši haljinu na ramena, pođoše unatrag i pokriše sramotu svoga oca; lica im bijahu okrenuta unatrag.
10 Noa se probudi od sna i sazna sve što mu je učinio njegov mlađi sin, te prokle sina svoga govoreći: "Proklet bio Kanaan! Rob će biti svojoj braći."
11 I blagoslovi Šema govoreći: “Blagoslovljen Gospodin, Bog Šemov, i Kanaan će mu biti sluga!”
12 Bog će proširiti Jafeta i Bog će prebivati u Šemovom domu, a Kanaan će mu biti sluga.'
13 Ham je znao da mu je otac prokleo mlađeg sina i bio je ljut što je prokleo sina. Zato se rastao od oca, on i njegovi sinovi s njim: Kuš, Mizrajim, Put i Kanaan.
14 I sagradi sebi grad i nazva ga po imenu svoje žene Neelatamauk.
15 Jafet to vidje i zavidi svome bratu te i on sebi sagradi grad i nazva ga po imenu svoje žene Adatanke.
16 Šem je živio sa svojim ocem Noom i sagradio je grad blizu svoga oca na gori, a i on ga je prozvao po imenu svoje žene Sedeketelebab.
17 I gle, ova tri grada nalaze se blizu planine Lubar; Sedeketelebab nasuprot planine na istoku; i Na'eltama'uk na jugu; 'Adata'neses prema zapadu.
18 A ovo su Šemovi sinovi: Elam, Ašur, Arpakšad - ovaj se rodio dvije godine nakon potopa - i Lud, i Aram.
19 Sinovi Jafetovi: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mešek i Tiras: to su Noini sinovi.
20 A u dvadeset osmom jubileju [1324-1372 AM] Noa poče nalagati sinovima svojih sinova uredbe i zapovijedi i sve sudove koje je poznavao, i poticao je svoje sinove da čuvaju pravednost i da pokriju sramotu svoga tijela i da blagoslivljaju svoga Stvoritelja i da poštuju oca i majku i da ljube svoga bližnjega i da čuvaju svoje duše od bluda i nečistoće i svake nepravde.
21 Jer zbog ove tri stvari došao je potop na zemlju, naime zbog bluda u kojem su Stražari, protiv zakona svojih uredbi, odavali se bludničenju s kćerima ljudskim i uzimali si žene koje god su izabrali: i tako su započeli nečistoću.
22 I rodili su sinove Nafidime, i svi su bili različiti, i proždirali su jedni druge: i Divovi su ubili Nafile, a Nafili su ubili Eljoe, a Eljoi čovječanstvo, i jedan čovjek drugoga.
23 I svaki se prodao da čini bezakonje i prolijeva mnogo krvi, te se zemlja napunila bezakonjem.
24 I poslije toga griješili su protiv zvijeri i ptica i svega što se miče i hoda po zemlji: i mnogo se krvi prolilo na zemlji, i svaka ljudska mašta i želja neprestano je smišljala taštinu i zlo.
25 I Gospodin je uništio sve s lica zemlje; zbog zloće njihovih djela i zbog krvi koju su prolili posred zemlje uništio je sve.
26 'I ostali smo, ja i vi, sinovi moji, i sve što je s nama ušlo u arku, i evo, vidim vaša djela pred sobom da ne hodite u pravednosti; jer ste počeli ići putem propasti i udaljavate se jedni od drugih i zavidite jedni drugima, i (tako se događa) da niste u slozi, sinovi moji, svaki sa svojim bratom.
27 Jer vidim, i gle, demoni su započeli (svoje) zavođenja protiv vas i protiv vaše djece i sada se bojim za vas, da ćete nakon moje smrti proliti krv ljudsku na zemlju i da ćete i vi biti uništeni s lica zemlje.
28 Jer tko prolije krv ljudsku i tko jede krv bilo kojeg tijela, sav će biti istrijebljen sa zemlje.
29 I neće ostati nijedan čovjek koji jede krv ili koji prolijeva krv ljudsku na zemlji, niti će mu ostati ikakvo potomstvo pod nebom; jer će otići u Šeol, i na mjesto osude će sići, i u tamu bezdana svi će biti odvedeni nasilnom smrću.
30 Ne smije se na vama vidjeti ni traga krvi od sve krvi koju ćete proliti sve dane u kojima ste ubijali bilo kakve životinje, stoku ili bilo kakve muhe po zemlji. Učinite dobro djelo svojim dušama pokrivajući ono što je proliveno po licu zemlje.
31 I ne budite kao onaj koji jede s krvlju, nego se čuvajte da nitko ne jede krvi pred vama; pokrijte krv, jer mi je tako zapovijeđeno da posvjedočim vama i vašoj djeci, zajedno sa svakim tijelom.

32 I ne dopustite da duša bude pojedena s tijelom, da se vaša krv, koja je vaš život, ne bi tražila od ruke nijednog tijela koje je prolije na zemlju.
33 Jer zemlja neće biti čista od krvi koja je na njoj prolivena; jer (samo) krvlju onoga koji ju je prolio zemlja će biti očišćena kroz sve svoje naraštaje.
34 A sada, djeco moja, poslušajte! Činite pravdu i pravednost da biste se pravednošću zasadili po cijeloj zemlji i da bi se vaša slava uzdigla pred Bogom mojim, koji me spasio od voda potopa.
35 I evo, otići ćete i sagraditi sebi gradove i u njima posaditi sve biljke koje su na zemlji, pa čak i sva stabla koja daju plodove.
36 Tri godine neće se brati plodovi svega što se jede, a četvrte godine bit će im se priznati svetima [i prinijet će prvine], ugodnima pred Svevišnjim Bogom, koji je stvorio nebo i zemlju i sve ostalo. Neka prinesu obilje prvina vina i ulja kao prvine na žrtvenik Gospodnji, koji ih prima, a ostatak neka jedu sluge Doma Gospodnjeg pred žrtvenikom koji ih prima.
37 A pete godine otpustite usjeve tako da ih otpustite u pravednosti i poštenju, i bit ćete pravedni, i sve što posadite bit će uspješno.
38 Jer tako je Henok, otac tvoga oca, zapovjedio Metušalahu, sinu svome, i Metušalahu, sinu svome Lameku, a Lamek je meni zapovjedio sve što su mu zapovjedili očevi njegovi.
39 I ja ću vam dati zapovijedi, sinovi moji, kao što je Henok naredio svom sinu u prvim jubilejima: dok je još živio, sedmi u svom naraštaju, naredio je i svjedočio svom sinu i sinovima svojih sinova do dana svoje smrti.'

POGLAVLJE 8

1 U dvadeset devetom jubileju, u prvom tjednu, [1373 AM] na početku toga, Arpakšad uze sebi ženu, a ime joj bijaše Rasu'eja, kći Suzane, kćeri Elamove, i ona mu rodi sina treće godine toga tjedna, [1375 AM] i on mu nadjenu ime Kainam.
2 Sin je odrastao, a otac ga je naučio pisati, te je otišao tražiti mjesto gdje bi mogao osvojiti grad.
3 I pronašao je spis koji su prijašnji (naraštaji) urezali u stijenu, i pročitao je što je na njemu bilo, i prepisao ga je i sagriješio zbog toga; jer je sadržavao nauk Čuvara u skladu s kojim su običavali promatrati znamenja sunca i mjeseca i zvijezda u svim znakovima neba.
4 I on to zapisa i ne reče ništa o tome; jer se bojao govoriti Noi o tome da se ne bi zbog toga naljutio na njega.
5 A u tridesetom jubileju, [1429 AM] u drugom tjednu, u prvoj godini, uze sebi ženu, a ime joj bijaše Melka, kći Madaija, sina Jafetova, a u četvrtoj godini [1432 AM] rodi mu se sin i nadjenu mu ime Šela; jer reče: 'Zaista sam poslan.'
6 [A četvrte godine rodio se], i Šelah odraste i uze sebi ženu, a ime joj bijaše Muak, kći Keseda, brata njegova oca, u trideset i prvom jubileju, u petom tjednu, prve godine [1499 AM].
7 I rodi mu sina pete godine [1503 AM] te godine, i on mu nadjede ime Eber. I uze sebi ženu, kojoj bijaše ime Azûrâd, kći Nebrodova, trideset i drugog jubileja, sedmog tjedna, treće godine te godine. [1564 AM]
8 A šeste godine [1567. AM] rodi mu sina, a on mu nadjenu ime Peleg; jer u dane kad se on rodio, Noina djeca počeše dijeliti zemlju među sobom: zato mu nadjenu ime Peleg.
9 I oni to tajno podijeliše među sobom i pripovjediše Noi.
10 I dogodi se početkom trideset i treće jubileja [1569 AM] da su podijelili zemlju na tri dijela, Šemu, Hamu i Jafetu, prema baštini svakoga, u prvoj godini u prvom tjednu, kad je jedan od nas koji su bili poslani bio s njima.
11 I dozva sinove svoje, i oni mu se približiše, oni i njihova djeca, i on podijeli zemlju na ždrijebe, koje su njegova tri sina trebala uzeti u posjed, i oni pružiše ruke svoje i izvadiše pismo iz naručja Noe, oca svoga.
12 I tako je napisano kao Šemov ždrijeb, sredina zemlje koju je trebao uzeti u baštinu sebi i svojim sinovima za vječne naraštaje, od sredine planinskog lanca Rafa, od ušća vode iz rijeke Tine, i njegov dio ide prema zapadu kroz sredinu ove rijeke, i proteže se dok ne dosegne vodu ponora, iz kojih ova rijeka izvire i ulijeva svoje vode u more Meat, i ova rijeka teče u veliko more. I sve što je prema sjeveru je Jafetovo, a sve što je prema jugu pripada Šemu.
13 I proteže se sve dok ne stigne do Karasa: to je u njedrima jezika koji gleda prema jugu.
14 Njegov se dio proteže uz veliko more i proteže se ravnom linijom sve dok ne dosegne zapadni dio zaliva koji gleda prema jugu: jer se to more zove zaliv Egipatskog mora.
15 I odavde skreće prema jugu prema ušću velikog mora na obali (njegovih) voda, i proteže se na zapad do Afre, i proteže se dok ne dosegne vode rijeke Gihon, i južno od voda Gihona, do obala ove rijeke.
16 I proteže se prema istoku, sve dok ne stigne do Edenskog vrta, južno od njega, [prema jugu] i od istoka cijele zemlje Edenske i cijelog istoka, okreće se prema istoku i nastavlja dok ne stigne na istok do planine zvane Rafa, i spušta se na obalu ušća rijeke Tine.
17 Taj je dio ždrijebom dodijeljen Šemu i njegovim sinovima da ga posjeduju zauvijek, za njegove naraštaje, zauvijek.
18 Noa se obradova što se to dogodilo Šemu i njegovim sinovima, i sjeti se svega što je prorokovao, jer je rekao: "Blagoslovljen Gospodin, Bog Šemov, i neka Gospodin prebiva u Šemovom prebivalištu."
19 I znao je da je Edenski vrt svetinja nad svetinjama i prebivalište Gospodnje, a planina Sinaj središte pustinje i planina Sion središte pupka zemlje: ova tri stvorena su kao sveta mjesta jedno nasuprot drugome.
20 I blagoslovi Boga nad bogovima koji mu je stavio riječ Gospodnju u usta, i Gospoda zauvijek.
21 I znao je da je blagoslov došao Šemu i njegovim sinovima za sve naraštaje - cijela zemlja Eden i cijela zemlja Crvenog mora, i cijela zemlja istoka i Indija, i na Crvenom moru i njezine planine, i sva zemlja Bašan, i sva zemlja Libanon i otoci Kaftur, i sve planine Sanir i Amana, i planine Asirije na sjeveru, i sva zemlja Elam, Asirija i Babilon, i Susan i Ma'edaj, i sve planine Ararat, i sva regija s one strane mora, koja je s one strane planina Asirije prema sjeveru, blagoslovljena i prostrana zemlja, i sve što je u njoj vrlo je dobro.

22 A za Hama izađe drugi dio, s one strane Gihona prema jugu, desno od Vrta, i proteže se prema jugu i proteže se do svih vatrenih planina, i proteže se prema zapadu do mora Atel i proteže se prema zapadu dok ne dosegne more Ma'uk - to (more) u koje se spušta sve što nije uništeno.
23 I proteže se prema sjeveru do granica Gadira i proteže se do obale morskih voda, do voda Velikog mora, dok se ne približi rijeci Gihonu i ide uz rijeku Gihon dok ne stigne desno od Edenskog vrta.
24 A ovo je zemlja koja je došla Hamu kao dio koji je trebao posjedovati zauvijek, sebi i svojim sinovima, za njihove naraštaje, zauvijek.
25 A Jafetu je izašao treći dio s one strane rijeke Tine, sjeverno od izvora njezinih voda, i protezao se sjeveroistočno do cijelog područja Goga i do sve zemlje istočno od njega.
26 I proteže se sjeverno prema sjeveru, i proteže se do planina Qelt prema sjeveru i prema moru Ma'uk, i ide istočno od Gadira sve do područja morskih voda.
27 I proteže se sve dok se ne približi zapadno od Fare i vraća se prema 'Aferagu, i proteže se istočno do voda Meatskog mora.
28 I proteže se do područja rijeke Tine u sjeveroistočnom smjeru dok se ne približi granici njezinih voda prema planini Rafa, te se okreće prema sjeveru.
29 Ovo je zemlja koja je izašla Jafetu i njegovim sinovima kao dio njegove baštine koju će posjedovati za sebe i svoje sinove, za njihove naraštaje zauvijek; pet velikih otoka i velika zemlja na sjeveru.
30 Ali je hladno, a zemlja Hamova je vruća, a zemlja Šemova nije ni vruća ni hladna, nego je od pomiješane hladnoće i vrućine.

POGLAVLJE 9

1 Ham razdijeli među svoje sinove, i prvi dio izađe Kušu na istoku, a zapadno od njega Mizraimu, a zapadno od njega Putu, a zapadno od njega na moru Kanaanu.
2 Šem je također podijelio među svojim sinovima, i prvi dio izašao je za Hama i njegove sinove, istočno od rijeke Tigris dok se ne približi istoku, cijela zemlja Indija, i na Crvenom moru na njegovoj obali, i vode Dedana, i sve planine Mebri i Ela, i sva zemlja Susan i sve što je na strani Farnaka do Crvenog mora i rijeke Tine.
3 A za Asiriju je izašao drugi dio, sva zemlja Asirije i Ninive i Šineara i do granice Indije, te se uzdiže i obilazi rijeku.
4 Arpakšadu je pripao treći dio: sva zemlja Kaldejskog kraja istočno od Eufrata, koja graniči s Crvenim morem, i sve vode pustinje blizu zaliva mora koji gleda prema Egiptu, sva zemlja Libanon, Sanir i Amana do granice Eufrata.
5 A Aramu je pripao četvrti dio, sva zemlja Mezopotamija između Tigrisa i Eufrata sjeverno od Kaldejaca do granice s planinama Asirijem i zemljom Arara.
6 Ludu je pripao peti dio: planine Asirije i sve što im pripada do Velikog mora i do istočne strane njegova brata Asirije.
7 Jafet je također podijelio zemlju svoje baštine među svojim sinovima.
8 Prvi dio protezao se Gomeru na istok od sjeverne strane do rijeke Tine; a na sjeveru se Magogu protezao cijeli unutarnji sjeverni dio sve do Meatskog mora.
9 A Madai je izašao kao njegov dio koji je trebao posjedovati od zapada svoje dvojice braće do otoka i do obala otoka.
10 A Javanu je došao četvrti dio, svaki otok i otoci koji su prema granici Luda.
11 A za Tubala je izašao peti dio usred jezika koji se približava granici dijela Lud do drugog jezika, do područja iza drugog jezika do trećeg jezika.
12 A Mešeku je izašao šesti dio, sva regija iza trećeg jezika sve do istočnog dijela Gadira.
13 A za Tiras je izašao sedmi dio, četiri velika otoka usred mora, koji dosežu do Hamovog dijela [a otoci Kamaturi izašli su ždrijebom sinovima Arpakšadovim kao njegova baština].
14 I tako su Noini sinovi podijelili svojim sinovima u prisutnosti Noe, svoga oca, i on ih je sve vezao zakletvom, prokletstvom na svakoga tko bi pokušao prigrabiti dio koji mu nije dodijeljen ždrijebom.
15 I svi rekoše: 'Neka bude tako, neka bude tako', njima i sinovima njihovim zauvijek, kroz sve njihove naraštaje do Sudnjeg dana, kada će ih Gospodin Bog suditi mačem i ognjem za svu nečistu opačinu njihovih prijestupa, kojima su ispunili zemlju prijestupom, nečistoćom, bludom i grijehom.

POGLAVLJE 10

1 A u trećem tjednu ovog jubileja nečisti demoni počeše zavoditi djecu Noinih sinova i navoditi ih da zablude i unište ih.
2 I sinovi Noini dođoše k Noi, svom ocu, i ispričaše mu o demonima koji su zavodili i osljepljivali i ubijali sinove njegovih sinova.
3 I pomoli se pred Gospodinom, Bogom svojim, i reče: “Bože duhova svakog tijela, koji si mi iskazao milosrđe i spasio mene i moje sinove od voda potopa, i nisi me učinio da propadnem kao što si učinio sinovima propasti; jer tvoja je milost bila velika prema meni, i veliko je bilo tvoje milosrđe prema mojoj duši; neka se tvoja milost uzdigne na moje sinove i neka zli duhovi ne vladaju nad njima da ih ne istrijebe sa zemlje.”
4 Ali blagoslovi mene i moje sinove, da se možemo umnožiti i napuniti zemlju.
5 I Ti znaš kako su Tvoji Čuvari, očevi ovih duhova, postupili u moje vrijeme: a što se tiče ovih duhova koji su živi, zatvori ih i drži ih čvrsto na mjestu osude, i ne dopusti im da donesu uništenje sinovima tvoga sluge, Boga moga; jer su oni zlobni i stvoreni da unište.
6 I neka ne vladaju nad duhovima živih; jer samo Ti možeš vršiti vlast nad njima. I neka nemaju vlast nad sinovima pravednika od sada pa dovijeka.'
7 I Gospodin, Bog naš, naredi nam da sve svežemo.
8 I poglavar duhova, Mastêmâ, dođe i reče: 'Gospodine, Stvoritelju, neka neki od njih ostanu preda mnom i neka poslušaju moj glas i učine sve što im kažem; jer ako mi neki od njih ne ostanu, neću moći izvršiti moć svoje volje na sinovima ljudskim; jer oni su za pokvarenost i

zavođenje pred mojim sudom, jer velika je zloća sinova ljudskih.'
9 I reče: "Neka deseti dio njih ostane pred njim, a devet dijelova neka siđe na mjesto osude."
10 I jednom od nas zapovjedi da naučimo Nou sve njihove lijekove; jer znao je da neće hoditi u čestitosti niti se boriti u pravednosti.
11 I učinili smo po svim Njegovim riječima: sve zlobne i zle svezali smo u mjesto osude, a deseti dio njih ostavili smo da budu podložni Sotoni na zemlji.
12 I objasnismo Noi sve lijekove za njihove bolesti, zajedno s njihovim zavodljivim čarima, kako bi ih mogao izliječiti zeljem zemaljskim.
13 I Noa je zapisao sve stvari u knjigu, kao što smo ga uputili o svakoj vrsti lijeka. Tako su zli duhovi bili spriječeni da (naude) Noinim sinovima.
14 I sve što je napisao dao je Šemu, svom najstarijem sinu; jer ga je volio više od svih svojih sinova.
15 Noa je počinuo kod svojih otaca i bio je pokopan na gori Lubar u zemlji Araratu.
16 Navršio je devetsto pedeset godina u svom životu, devetnaest jubileja i dva tjedna i pet godina. [1659 AM]
17 I u svom životu na zemlji nadmašio je djecu ljudsku osim Henoka zbog pravednosti u kojoj je bio savršen. Jer Henokova služba bila je određena za svjedočanstvo naraštajima svijeta, tako da bi trebao prepričavati sva djela od naraštaja do naraštaja, do Sudnjeg dana.
18 A trideset i treće jubileja, prve godine drugog tjedna, Peleg uze sebi ženu, koja se zvala Lomna, kći Sinaarova, i ona mu rodi sina četvrte godine toga tjedna, a on mu nadjenu ime Reu; jer reče: 'Gle, sinovi ljudski postadoše zli zbog zle namjere da sebi sagrade grad i kulu u zemlji Šinear.'
19 Jer su krenuli iz zemlje Ararat na istok u Šinear; jer su u njegovo vrijeme sagradili grad i kulu, govoreći: "Hajdemo, uzdižimo se njime na nebo."
20 I počeše graditi, a četvrtog tjedna napraviše cigle u vatri, a cigle im poslužiše kao kamen, a glina kojom su ih spajali bila je asfalt koji izlazi iz mora i iz izvora vode u zemlji Šinear.
21 I gradili su ga: gradili su ga četrdeset i tri godine [1645.-1688.]; širina mu je bila dvjesto tri cigle, a visina (jedne cigle) trećina jedne; visina mu je iznosila 5433 lakta i dvije palme, a (opseg jednog zida bio je) trinaest stadija (a drugoga trideset stadija).
22 I reče nam Gospodin, Bog naš: “Evo, oni su jedan narod i (ovo) su počeli činiti, i sada im ništa neće biti uskraćeno. Hajdemo sići i pomiješajmo im jezik, da ne razumiju jedni druge jezike, da se raspršе po gradovima i narodima, i da više ne ostanu s jednom namjerom do Sudnjeg dana.”
23 I Gospodin siđe, i mi siđosmo s njim da vidimo grad i toranj koji su sagradili sinovi ljudski.
24 I pomiješa im jezik te više nisu razumjeli jedan drugoga govor, te su prestali graditi grad i kulu.
25 Zbog toga se cijela zemlja Šinear zove Babel, jer je ondje Gospodin pobrkao sav jezik djece ljudske, i odande su se raspršili u svoje gradove, svaki prema svom jeziku i svom narodu.
26 I Gospodin posla silan vjetar na kulu i sruši je na zemlju, i gle, bila je između Asirije i Babilona u zemlji Šinear, i prozvaše je 'Suko'.
27 U četvrtom tjednu prve godine [1688. AM], na početku njezina tridesetčetvrtog jubileja, bili su raspršeni iz zemlje Šinear.
28 Ham i njegovi sinovi otišli su u zemlju koju je trebao naslijediti, koju je stekao kao svoj dio u zemlji juga.
29 Kanaan je vidio zemlju Libanon do rijeke Egipatske, da je vrlo dobra, i nije ušao u zemlju svoje baštine na zapadu (to jest) do mora, nego je živio u zemlji Libanon, na istoku i na zapadu od granice Jordana i od granice mora.
30 A Ham, njegov otac, i Kuš i Mizrajim, njegova braća, rekoše mu: “Naselio si se u zemlji koja nije tvoja i koja nam nije dopala ždrijebom. Nemoj tako činiti; jer ako tako učiniš, ti i tvoji sinovi ćete pasti u zemlji i (bit ćete) prokleti zbog pobune; jer ste se pobunom naselili, i zbog pobune će tvoja djeca pasti, a ti ćeš biti iskorijenjen zauvijek.”
31 Ne prebivaj u Šemovoj kući, jer je to dodijeljeno Šemu i njegovim sinovima.
32 Proklet bio, i proklet ćeš biti među svim Noinim sinovima, prokletstvom kojim smo se obvezali zakletvom pred svetim sucem i pred Noom, našim ocem.'
33 Ali ih nije poslušao i ostao je u zemlji Libanonskoj od Hamata do ulaska u Egipat, on i njegovi sinovi, sve do danas.
34 I zbog toga se ta zemlja zove Kanaan.
35 Jafet i njegovi sinovi otišli su prema moru i nastanili se u zemlji svog dijela. Madai je ugledao morsku zemlju i nije mu se svidjela, pa je zamolio (dio) od Hama, Asirca i Arpakšada, brata svoje žene, i nastanio se u zemlji Mediji, blizu brata svoje žene, sve do danas.
36 Svoje prebivalište i prebivalište svojih sinova nazva Medija, po imenu njihova oca Madaija.

POGLAVLJE 11

1 A trideset i petog jubileja, trećeg tjedna, prve godine [1681 AM] toga, Reu se oženi, a ime joj bijaše 'Ôrâ, kći 'Ûra, sina Kesedova, i ona mu rodi sina, a on mu nadjenu ime Sêrôh, sedme godine ovog tjedna u ovom jubileju. [1687 AM]
2 I Noini sinovi počeše ratovati jedni protiv drugih, zarobljavati i ubijati jedni druge, prolijevati krv ljudsku na zemlju, jesti krv i graditi jake gradove, zidine i kule, i pojedinci se uzdizahu iznad naroda i osnivahu kraljevstva i ratovaše ljude protiv ljudi, i narod protiv naroda, i grad protiv grada, i svi činiše zlo i nabavljahu oružje i učiše svoje sinove ratu, i počeše osvajati gradove i prodavati robove i robinje.
3 I 'Ûr, sin Kesedov, sagradi grad 'Ara Kaldejaca i nazva ga po svom imenu i imenu svoga oca. I načiniše sebi livene kipove i svaki se klanjaše idolu, livenom kipu koji su sami sebi načinili, i počeše praviti rezbarije i nečiste simulakre, a zlobni duhovi pomagaše im i zavodiše ih da čine prijestup i nečistoću.
4 I princ Mastêmâ se naprezao da sve to učini i poslao je druge duhove, one koji su mu bili stavljeni pod ruku, da čine svaku vrstu nepravde i grijeha i svaku vrstu prijestupa, da kvare i uništavaju i da prolijevaju krv po zemlji.
5 Zbog toga je Sêrôhu dao ime Serug, jer se svaki okrenuo činiti sve vrste grijeha i prijestupa.

6 I odrastao je i živio u Uru Kaldejskom, blizu oca majke svoje žene, i štovao je idole, i uzeo je sebi ženu u trideset i šestom jubileju, u petom tjednu, u prvoj godini toga, [1744 AM], a ime joj bijaše Melka, kći Kabera, kćeri brata njegova oca.
7 I rodi mu Nahora prve godine toga tjedna, te on odraste i nastani se u Uru Kaldejskom, a otac ga nauči istraživanjima Kaldejaca da proriče i gata po znakovima nebeskim.
8 A u trideset i sedmom jubileju u šestom tjednu, u prvoj godini toga, [1800 AM] uze sebi ženu, a ime joj bijaše 'Ijaska, kći Nestaga Kaldejca.
9 I rodi mu Teraha sedme godine ovog tjedna. [1806 AM]
10 I princ Mastêmâ posla gavrane i ptice da prožderu sjeme koje je posijano u zemlji, kako bi uništili zemlju i opljačkali djecu ljudsku od njihovog rada. Prije nego što su mogli posijati sjeme, gavrani su ga ubrali s površine zemlje.
11 I zato mu nadjenu ime Terah, jer gavrani i ptice ih unište i proždiru im sjeme.
12 I godine počeše neplodne zbog ptica, te proždiru sve plodove s drveća: samo uz veliki trud mogli su sačuvati malo od svih plodova zemlje u svojim danima.
13 I u ovom trideset devetom jubileju, u drugom tjednu prve godine, [1870. AM] Terah uze sebi ženu, a ime joj bijaše Edna, kći Abrama, kćeri sestre njegova oca. A sedme godine ovog tjedna [1876. AM] ona mu rodi sina, a on mu nadjenu ime Abram, po imenu oca svoje majke;
14 jer je umro prije nego što je njegova kći začela sina.
15 I dijete je počelo shvaćati zablude zemlje da su svi zalutali za rezbarenim likovima i za nečistoćom, i otac ga je naučio pisati, i bio je star dva tjedna [1890 AM] i odvojio se od oca, da ne bi s njim štovao idole.
16 I poče se moliti Stvoritelju svega da ga spasi od pogrešaka djece ljudske i da njegov dio ne padne u pogrešku nakon nečistoće i podlosti.
17 I dođe vrijeme sjetve za sjetvu sjemena u zemlju, i svi zajedno odoše da zaštite svoje potomstvo od gavrana, i Abram ode s onima koji odoše, a dijete bijaše dječak od četrnaest godina.
18 I dođe oblak gavrana da prožderu sjeme, a Abram im potrča u susret prije nego što padnu na zemlju i poviče im prije nego što padnu na zemlju da prožderu sjeme, i reče: "Ne silazite; vratite se na mjesto odakle ste došli." I oni se okrenuše.
19 I učini da se rojevi gavrana vrate toga dana sedamdeset puta, i od svih gavrana u svoj zemlji gdje je Abram bio nije se smjestio ni jedan.
20I svi koji su bili s njim po cijeloj zemlji vidjeli su ga kako viče, i svi se gavrani vratiše, i ime mu postade veliko po svoj zemlji Kaldejskoj.
21 I ove godine dođoše k njemu svi koji htjedoše sijati, i on iđe s njima dok se ne završi vrijeme sjetve. I posijaše svoju zemlju i te godine donesoše kući dovoljno žita, jedoše i nasitiše se.
22 I prve godine petog tjedna [1891. AM] Abram je podučio one koji su izrađivali oruđe za volove, drvene obrtnike, i oni su napravili posudu iznad zemlje, okrenutu prema okviru pluga, kako bi na nju posijali sjeme, i sjeme je s nje padalo na raonik pluga i bilo je skriveno u zemlji, i više se nisu bojali gavrana.
23 I na taj su način napravili (posude) iznad zemlje na svim okvirima plugova, te su sijali i obrađivali svu zemlju, kako im je Abram naredio, i više se nisu bojali ptica.

POGLAVLJE 12

1 U šestom tjednu, sedme godine, [1904. AM] Abram reče svome ocu Terahu: "Oče!"
2 A on reče: 'Evo me, sine moj.' I reče:
'Kakva nam je korist i pomoć od onih idola koje ti obožavaš,
I pred kojim se klanjaš?
3 Jer u njima nema duha,
Jer to su nijeme forme i obmana srca.
Ne klanjajte im se:
4 Poklonite se Bogu nebeskom,
Tko uzrokuje da kiša i rosa silaze na zemlju
I čini sve na zemlji,
I stvorio je sve svojom riječju,
I sav život je ispred Njegova lica.
5 Zašto se klanjate stvarima koje u sebi nemaju duha?
Jer su djelo (ljudskih) ruku,
I na svojim ramenima ih nosite,
I nemate pomoći od njih,
Ali su veliki uzrok sramote onima koji ih čine,
I obmanjivanje srca onih koji im se klanjaju:
Ne obožavaj ih.
6 A otac mu reče: “Znam i ja, sine moj, ali što ću s narodom koji me je prisilio da im služim?”
7 A ako im kažem istinu, ubit će me; jer im se duša prilijepila uz njih da ih obožava i časti.
8 Šuti, sine moj, da te ne ubiju.' I te riječi reče svojoj dvojici braće, a oni se razgnjeviše na njega te on šuti.
9 A u četrdesetom jubileju, u drugom tjednu, u sedmoj godini, [1925. AM] Abram uze sebi ženu, a ime joj bijaše Saraja, kći njegova oca, i ona postade mu žena.
10 A Haran, njegov brat, uze sebi ženu treće godine trećeg tjedna [1928. AM] i ona mu rodi sina sedme godine tog tjedna [1932. AM], a on mu nadjenu ime Lot.
11 A Nahor, njegov brat, uze sebi ženu.
12 A šezdesete godine Abramova života, to jest četvrtog tjedna, četvrte godine njegove, [1936 AM] Abram ustade noću i zapali hram idola, i spali sve što je bilo u hramu, a nitko to nije znao.
13 I ustadoše noću i nastojaše spasiti svoje bogove iz vatre.
14 Haran ih požuri spasiti, ali ga oganj obuze i on izgori u ognju. Umro je u Uru Kaldejskom pred svojim ocem Terahom, i pokopali su ga u Uru Kaldejskom.
15 Terah ode iz Ura Kaldejskoga, on i njegovi sinovi, da ode u zemlju Libanon i u zemlju Kanaan. Nastani se u zemlji Haran. Abram je živio s Terahom, svojim ocem, u Haranu dva tjedna.
16 A u šestom tjednu, u petoj godini, [1951 AM] Abram je sjedio budan cijelu noć za mladog mjeseca sedmog mjeseca promatrajući zvijezde od večeri do jutra, kako bi vidio kakva će biti godina s obzirom na kiše, i bio je sam dok je sjedio i promatrao.
17 I riječ mu dođe u srce i reče: “Svi znakovi zvijezda i znakovi mjeseca i sunca, sve je u ruci Gospodnjoj. Zašto da ih istražujem?”
18 Ako hoće, On čini da kiša pada, ujutro i navečer;

A ako želi, On to uskrati,
I sve je u njegovoj ruci.'
19 I pomoli se te noći govoreći:
'Bože moj, Bože Svevišnji, ti si jedini Bog moj,'
I tebe i tvoju vlast sam izabrao.
I Ti si stvorio sve stvari,
I sve što je djelo ruku tvojih.
20 Izbavi me iz ruku zlih duhova koji vladaju nad mislima ljudskih srca,
I neka me ne odvedu od Tebe, Bože moj.
I učvrsti mene i moje potomstvo zauvijek
Da ne skrenemo s pravog puta od sada pa zauvijek.'
21 I reče: "Trebam li se vratiti u Ur Kaldejski koji traže moje lice da se vratim k njima? Trebam li ostati ovdje na ovom mjestu? Pravi put pred Tobom neka uspije u rukama sluge Tvoga da ga ispuni i da ne hodim u prijevari srca svoga, Bože moj."
22 I završi govoreći i moleći se, i gle, riječ Gospodnja poslana mu je preko mene: 'Idi iz svoje zemlje, iz svog roda i iz doma svoga oca u zemlju koju ću ti pokazati i učinit ću od tebe velik i brojan narod.'
23 I blagoslovit ću te
I uzveličat ću ime tvoje,
I blagoslovljen ćeš biti na zemlji,
I u tebi će biti blagoslovljena sva plemena na zemlji,
I blagoslovit ću one koji tebe blagoslivljaju,
I proklinji one koji tebe proklinju.
24 I bit ću Bog tebi i sinu tvome i sinu tvome i svemu potomstvu tvome. Ne boj se, od sada pa nadalje i do svih naraštaja na zemlji ja sam Bog tvoj.'
25 I reče Gospodin Bog: "Otvori mu usta i uši da čuje i govori ustima svojim jezikom koji je objavljen." Jer je prestao iz usta svih sinova ljudskih od dana rušenja (Babela).
26 I otvorih mu usta, uši i usne te počeh s njim govoriti hebrejski, jezikom stvorenja.
27 I uze knjige svojih otaca, a one bijahu napisane na hebrejskom, i prepisa ih, i od sada ih poče proučavati, i ja mu dadoh do znanja što nije mogao (razumjeti), i proučavao ih je tijekom šest kišnih mjeseci.
28 I dogodi se sedme godine šestog tjedna [1953. AM] da razgovara sa svojim ocem i obavijesti ga da će napustiti Haran kako bi otišao u zemlju kanaansku da je vidi i vrati se k njemu.
29 A Terah, otac mu, reče mu: "Idi u miru!"
Neka vječni Bog učini tvoj put ravnim.
I Gospodin [neka bude] s tobom i zaštiti te od svakoga zla,
I podari ti milost, milosrđe i naklonost pred onima koji te vide,
I neka nitko od djece ljudske nema moć nad tobom da ti naudi;
Idi u miru.
30 Ako vidiš zemlju ugodnu svojim očima za život, ustani i uzmi mene k sebi, a uzmi i Lota, sina brata svoga Harana, kao svoga sina. Neka je Gospodin s tobom.
31 A brat tvoj Nahor neka ide sa mnom dok se ne vratiš u miru, pa ćemo svi zajedno poći s tobom.

POGLAVLJE 13

1 Abram ode iz Harana i uze Saraju, svoju ženu, i Lota, sina svoga brata Harana, u zemlju kanaansku. Dođe u Asiriju, ode u Šekem i nastani se blizu visokog hrasta.
2 I vidje, i gle, zemlja bijaše vrlo ugodna od ulaza u Hamat do visokog hrasta.
3 I reče mu Gospodin: "Tebi i tvome potomstvu dat ću ovu zemlju."
4 Ondje sagradi žrtvenik i na njemu prinese paljenicu Gospodinu koji mu se ukazao.
5 I odande se pomakne na goru ... Betel na zapadu i Ai na istoku, i ondje razape svoj šator.
6 I vidje, i gle, zemlja bijaše vrlo prostrana i dobra, i sve je raslo na njoj - vinova loza i smokve i šipak, hrastovi i ileksi i terebinti i uljarice i cedri i čempresi i datulje i sva stabla u polju, i bilo je vode na planinama.
7 I blagoslovi Gospodina koji ga izvede iz Ura Kaldejskoga i dovede ga u ovu zemlju.
8 I dogodi se prve godine, sedmog tjedna, za mladog mjeseca, 1954. [po preporuci], da sagradi žrtvenik na ovoj gori i prizva ime Gospodnje: 'Ti, vječni Bog, si Bog moj.'
9 I prinese na žrtveniku paljenicu Gospodinu da bude s njim i da ga ne ostavi sve dane života njegova.
10 I ode odande prema jugu i dođe u Hebron, i Hebron je tada sagrađen, i ondje osta dvije godine, a zatim ode u južnu zemlju, u Bealot, i u zemlji zavlada glad.
11 Abram ode u Egipat treće godine tjedna i osta u Egiptu pet godina prije nego što mu se žena razdvoji od njega.
12 Tanais u Egiptu bio je u to vrijeme sagrađen - sedam godina nakon Hebrona.
13 Kad je faraon uhvatio Saraju, ženu Abramovu, Jahve je udario faraona i njegov dom velikim kugama zbog Saraje, žene Abramove.
14 Abram bijaše vrlo slavan imanjem ovaca, goveda, magaraca, konja, deva, slugu i sluškinja, te vrlo mnogo srebra i zlata. A i Lot, sin njegovog brata, bijaše bogat.
15 Faraon vrati Saraju, ženu Abramovu, i posla ga iz zemlje egipatske. On se uputi na mjesto gdje je u početku razapeo svoj šator, na mjesto žrtvenika, s Ajem na istoku i Betelom na zapadu, i blagoslovi Gospodina, Boga svoga, koji ga je vratio u miru.
16 I dogodi se četrdeset i prvog jubileja treće godine prvog tjedna [1963. AM] da se vrati na ovo mjesto i prinese ondje žrtvu paljenicu, te zazva ime Gospodnje i reče: 'Ti, Svevišnji Bog, ti si Bog moj u vijeke vjekova.'
17 A četvrte godine ovog tjedna [1964. AM] Lot se rastao od njega i Lot je živio u Sodomi, a ljudi Sodome bili su vrlo grešni.
18 I ražalosti ga u srcu što se sin njegova brata rastao od njega; jer nije imao djece.
19 One godine kad je Lot odveden u ropstvo, reče Gospodin Abramu, nakon što se Lot odvojio od njega, četvrte godine ovog tjedna: “Podiži oči svoje s mjesta gdje prebivaš, prema sjeveru i jugu, prema zapadu i prema istoku.”
20 Jer svu zemlju koju vidiš dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek i učinit ću da tvoje potomstvo bude kao pijesak morski. Ako čovjek može prebrojiti prah zemaljski, onda se tvoje potomstvo neće prebrojati.
21 Ustani, prođi (zemljom) u dužinu i širinu i vidi je cijelu; jer ću je dati tvome potomstvu.' Abram ode u Hebron i ondje se nastani.

22 Te godine dođe Kedor-laomer, kralj Elama, i Amrafel, kralj Šineara, i Arjoh, kralj Selasara, i Tergal, kralj naroda, i ubiše gomorskog kralja, a sodomski kralj pobjegne, i mnogi padoše od rana u dolini Siddim, kod Slanog mora.
23 Zarobili su Sodomu, Adama i Zebojima, a zarobili su i Lota, sina Abramova brata, i svu njegovu imovinu te otišli u Dan.
24 Jedan od pobjeglih dođe i javi Abramu da je sin njegova brata zarobljen i (Abram) naoruža svoje kućne sluge...
25 ... za Abrama i za njegovo potomstvo, desetinu od prvina Gospodinu, i Gospodin je to odredio kao vječnu uredbu da se to daje svećenicima koji su služili pred njim, da to posjeduju zauvijek.
26 I ovom zakonu nema ograničenja dana; jer je On odredio za naraštaje zauvijek da daju Gospodinu desetinu od svega, od sjemena i vina i ulja i od goveda i od ovaca.
27 I dade to svojim svećenicima da jedu i piju s radošću pred njim.
28 Kralj Sodome dođe k njemu, pokloni mu se i reče: "Gospodaru naš Abrame, daj nam duše koje si izbavio, a plijen neka bude tvoj."
29 Abram mu reče: "Dižem ruke k Svevišnjem Bogu da neću uzeti ništa što je tvoje, od konca do remena s obuće, da ne bi rekao: 'Obogatio sam Abrama'. Ostat ću samo ono što su mladići pojeli i dio koji pripada ljudima koji su išli sa mnom - Aneru, Eškolu i Mamreu. Oni će uzeti svoj dio."

POGLAVLJE 14

1 Nakon tih događaja, četvrte godine ovog tjedna, za mlađaka trećega mjeseca, dođe riječ Gospodnja Abramu u snu: "Ne boj se, Abrame! Ja sam tvoj branitelj i tvoja će nagrada biti vrlo velika."
2 A on reče: "Gospodine, Gospodine, što ćeš mi dati? Kad odlazim bez djece, a sin Maseka, sina moje sluškinje, jest Damasek Eliezer. On će biti moj nasljednik, a meni nisi dao potomstva."
3 I reče mu: 'Ovaj (čovjek) neće biti tvoj nasljednik, nego onaj koji će izaći iz tvoje vlastite utrobe; on će biti tvoj nasljednik.'
4 I izvede ga van i reče mu: "Pogledaj prema nebu i prebroj zvijezde ako ih možeš prebrojati."
5 I pogleda prema nebu i ugleda zvijezde. I reče mu: "Tako će biti tvoje potomstvo."
6 I povjerova u Gospodina, i to mu se uračuna u pravednost.
7 I reče mu: "Ja sam Gospodin koji te izveo iz Ura Kaldejskoga da ti dam zemlju Kanaanaca u posjed zauvijek; i bit ću Bog tebi i potomstvu tvome poslije tebe."
8 A on reče: 'Gospodine, Gospodine, po čemu ću znati da ću ga naslijediti?'
9 I reče mu: "Uzmi mi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovcu od tri godine, grlicu i goluba."
10 Sve to uze usred mjeseca i nastani se kod hrasta Mamre, koji je blizu Hebrona.
11 I ondje sagradi žrtvenik i sve to žrtvuje; i izli krv njihovu na žrtvenik, i razdijeli ih po sredini, i položi ih jednu nasuprot drugoj; ali ptice nije razdijelio.
12 Ptice su sletjele na komade, a Abram ih je otjerao i nije dopustio pticama da ih se dotaknu.
13 Kad je sunce zašlo, obuze Abrama oduševljenje, i gle, obuze ga užas velike tame, i reče mu se: "Znaj sigurno da će tvoje potomstvo biti stranac u zemlji koja nije njihova, i odvest će ih u ropstvo i mučiti ih četiri stotine godina."
14 A narodu kojemu će biti u ropstvu sudit ću, i nakon toga će odande izaći s velikim bogatstvom.
15 I otići ćeš svojim ocima u miru i bit ćeš pokopan u dobroj starosti.
16 Ali u četvrtom naraštaju vratit će se ovamo; jer bezakonje Amorejaca još nije potpuno.'
17 Probudi se od sna i ustade, a sunce je već zašlo; i gle, peć se dimila, i plamen vatre prolazio je između komada.
18 Toga dana Jahve sklopi savez s Abramom govoreći: "Tvome potomstvu dat ću ovu zemlju, od rijeke Egipatske do velike rijeke, rijeke Eufrat, Kenije, Kenizejce, Kadmonce, Perizejce, Refaime, Fakorejce, Hivijce, Amorejce, Kanaance, Girgašejce i Jebusejce."
19 Dan je prošao, i Abram je prinio komade, i ptice, i njihove prinose plodova, i njihove prinose pića, i vatra ih je proždrla.
20 Toga dana sklopismo savez s Abramom, kao što smo sklopili savez s Noom u tom mjesecu; i Abram obnovi sebi blagdan i uredbu zauvijek.
21 Abram se obradovao i sve to priopćio svojoj ženi Saraji; i vjerovao je da će imati potomstvo, ali ona nije rodila.
22 Saraja savjetuje svom mužu Abramu i reče mu: "Uđi k Hagari, mojoj egipatskoj sluškinji; možda ću ti preko nje stvoriti potomstvo."
23 Abram posluša glas svoje žene Saraje i reče joj: "Učini (tako)." Saraja uze Hagaru, svoju sluškinju, Egipćanku, i dade je Abramu, svom mužu, za ženu.
24 I uđe k njoj, a ona zače i rodi mu sina, a on mu nadjenu ime Izmael pete godine ovog tjedna [1965 AM]; a to je bila osamdeset i šesta godina Abramova života.

POGLAVLJE 15

1 A pete godine četvrtog tjedna ovog jubileja, [1979 AM] trećeg mjeseca, usred mjeseca, Abram je slavio blagdan prvina žetve.
2 I prinese nove žrtve na žrtveniku, prvine plodova, Gospodinu, junicu, kozu i ovcu na žrtveniku kao paljenicu Gospodinu; njihove prinose od plodova i njihove ljevanice prinese na žrtveniku s tamjanom.
3 I Gospodin se ukaza Abramu i reče mu: “Ja sam Bog Svemogući; dokaži se preda mnom i budi savršen.”
4 Sklopit ću savez između sebe i tebe i silno ću te umnožiti.'
5 Abram pade licem na zemlju, a Bog mu reče:
6 'Evo, moja je uredba s tobom,'
I bit ćeš otac mnogih naroda.
7 I više se nećeš zvati Abram,
Ali ime će ti od sada, zauvijek, biti Abraham.
Jer učinio sam te ocem mnogih naroda.
8 I učinit ću te vrlo velikim,
I učinit ću od tebe narode,
I kraljevi će iz tebe izaći.
9 I uspostavit ću Savez svoj između sebe i tebe i potomstva tvojega poslije tebe, kroz sve njihove naraštaje, Savez vječni, da bih bio Bog tebi i potomstvu tvojemu poslije tebe.

10 <I dat ću tebi i tvome potomstvu poslije tebe> zemlju u kojoj si bio pridošlica, zemlju kanaansku, da je posjeduješ zauvijek, i ja ću biti njihov Bog.'
11 A Gospodin reče Abrahamu: “Što se tebe tiče, drži se mog saveza, ti i potomstvo tvoje poslije tebe; obrežite svakog muškarca među sobom i obrežite kožicu svoju; to će biti znak vječnog saveza između mene i vas.”
12 Osmoga dana obrezujte svakog muškarca u svim vašim naraštajima, onoga koji se rodi u kući ili koga ste kupili novcem od bilo kojeg stranca, koga ste stekli, a nije od tvoga potomstva.
13 Tko se rodi u tvojoj kući, bit će obrezan, i oni koje si kupio novcem bit će obrezani, i moj savez bit će na vašem tijelu vječna uredba.
14 A neobrezani muškarac koji se osmog dana ne obreže na kožici svoga, ta će se duša istrijebiti iz svoga naroda, jer je prekršio moj savez.'
15 I reče Bog Abrahamu: “Što se tiče žene tvoje Saraje, više se neće zvati Saraja, nego će joj biti ime Sara.”
16 Blagoslovit ću je i dat ću ti od nje sina; blagoslovit ću ga i od njega će nastati narod, i od njega će nastati kraljevi naroda.'
17 Abraham pade licem na zemlju i obradova se te reče u sebi: "Hoće li se stogodišnjaku roditi sin, a devedesetgodišnja Sara hoće li roditi?"
18 Abraham reče Bogu: "O, kad bi Izmael živio pred tobom!"
19 I reče Bog: “Da, i Sara će ti roditi sina, i nadjenut ćeš mu ime Izak, i ja ću s njim uspostaviti svoj savez, vječni savez i za potomstvo njegovo poslije njega.”
20 Što se tiče Izmaela, uslišio sam te i evo, blagoslovit ću ga i učiniti ga velikim i vrlo ga umnožiti, i rodit će dvanaest knezova, i učinit ću ga velikim narodom.
21 Ali savez svoj složit ću s Izakom, kojega će ti Sara roditi u ove dane, sljedeće godine.'
22 I prestade s njim razgovarati, a Bog se uzdigne od Abrahama.
23 Abraham učini kako mu je Bog rekao. Uzme svoga sina Izmaela i sve koji su se rodili u njegovoj kući i koje je kupio svojim novcem, sve muške u svojoj kući, i obreza im kožicu.
24 I istoga dana Abraham je obrezan, i svi muškarci njegova doma, <i oni rođeni u domu>, i svi koje je kupio novcem od djece stranca, bili su obrezani s njim.
25 Ovaj je zakon za sve naraštaje zauvijek i nema obrezivanja dana niti izostavljanja jednog dana od osam dana; jer je to vječna uredba, određena i zapisana na nebeskim pločama.
26 I svako dijete koje se rodi, a kojemu se ne obreže kožica osmog dana, ne pripada djeci saveza koji je Gospodin sklopio s Abrahamom, nego djeci propasti; niti na njemu ima ikakvog znaka da je Gospodinov, nego (određen je) da bude uništen i pogubljen sa zemlje i iskorijenjen iz zemlje, jer je prekršio savez Gospodina, Boga našega.
27 Jer svi anđeli prisutnosti i svi anđeli posvećenja tako su stvoreni od dana svoga stvaranja, i pred anđelima prisutnosti i anđelima posvećenja On je posvetio Izraela, da budu s Njim i s Njegovim svetim anđelima.
28 I zapovijedaj sinovima Izraelovim i neka drže znak ovog saveza za svoje naraštaje kao vječnu uredbu, i neće biti iskorijenjeni iz zemlje.
29 Jer je zapovijed postavljena kao savez da je se zauvijek drže među svim sinovima Izraelovim.
30 Gospodin nije dopustio da se približe Jišmaelu, njegovim sinovima, braći i Ezavu, niti ih je izabrao zato što su Abrahamova djeca, nego zato što ih je poznavao, nego je izabrao Izrael da mu bude narod.
31 I posveti ga i sabra ga između sve djece ljudske; jer postoje mnogi narodi i mnogi ljudi, i svi su Njegovi, i nad svima je postavio duhove s ovlastima da ih odvedu od Njega.
32 Ali nad Izraelom nije postavio nijednog anđela ni duha, jer je On jedini njihov vladar i On će ih čuvati i tražiti od njih iz ruke svojih anđela i svojih duhova i iz ruke svih svojih sila kako bi ih čuvao i blagoslovio, i da budu Njegovi i On njihov od sada zauvijek.
33 A sada ti objavljujem da se Izraelci neće držati ove uredbe i neće obrezati svoje sinove prema svemu ovom zakonu; jer će u tijelu svoga obrezanja izostaviti ovo obrezanje svojih sinova, i svi oni, sinovi Belijarovi, ostavit će svoje sinove neobrezanima kao što su rođeni.
34 I bit će veliki gnjev od Gospodina na djecu Izraelovu, jer su ostavili njegov savez i okrenuli se od njegove riječi, i provocirali i hulili, jer nisu čuvali odredbu ovoga zakona; jer su postupali sa svojim udovima kao s poganima, tako da bi mogli biti uklonjeni i iskorijenjeni iz zemlje. I više im neće biti oproštenja ni praštanja [da bi trebalo biti oproštenja i praštanja] za sav grijeh ove vječne zablude.

POGLAVLJE 16

1 A za mladog mjeseca četvrtog mjeseca ukazali smo se Abrahamu kod hrasta Mamre i razgovarali s njim te mu navijestili da će mu Sara, žena njegova, dati sina.
2 Sara se nasmija jer je čula da smo te riječi rekli Abrahamu i da smo je ukorili, a ona se uplaši i zaniječe da se smijala zbog tih riječi.
3 I rekosmo joj ime sina njezina, kako je njegovo ime određeno i zapisano na nebeskim pločama (tj. Izak),
4 I (da) kada joj se vratimo u određeno vrijeme, ona će začeti sina.
5 I u ovom mjesecu Jahve izvrši svoje sudove nad Sodomom, Gomorom, Zebojimom i cijelom zemljom Jordanskom, spali ih vatrom i sumporom i uništi ih do današnjeg dana, kao što sam ti objavio sva njihova djela, da su zli i vrlo grešni, da se oskvrnjuju i blud čine u tijelu svome i čine nečistoću na zemlji.
6 I na isti će način Bog izvršiti sud nad mjestima gdje su činili nečistoću Sodomljana, kao što je bio sud Sodome.
7 Ali Lota spasismo; jer se Bog sjetio Abrahama i poslao ga iz sredine propasti.
8 On i njegove kćeri počiniše grijeh na zemlji kakav nije bio na zemlji od Adamovih dana do njegova vremena; jer čovjek legaše sa svojim kćerima.
9 I gle, bilo je zapovijeđeno i ugravirano na nebeskim pločama o svemu potomstvu njegovu, da ih ukloni i iskorijeni, i da izvrši sud nad njima poput suda Sodome, i da ne ostavi nikakvo potomstvo čovjekovo na zemlji na dan osude.
10 Tog mjeseca Abraham krene iz Hebrona i nastani se između Kadeša i Šura u gorju Geraru.

11 A sredinom petog mjeseca preselio se odande i nastanio se kod Zdenca zakletve.
12 Usred šestog mjeseca Gospodin posjeti Saru i učini s njom kako joj reče, i ona zače.
13 Rodila je sina u trećem mjesecu, a usred mjeseca, u vrijeme koje je Gospodin rekao Abrahamu, na blagdan prvih plodova žetve, rodio se Izak.
14 Abraham obreza svoga sina osmoga dana; on je bio prvi obrezan prema savezu koji je utvrđen zauvijek.
15 A šeste godine četvrtog tjedna došli smo k Abrahamu, na Zdenac zakletve, i ukazali smo mu se [kao što smo rekli Sari da ćemo se vratiti k njoj, i da će začeti sina.
16 I vratismo se u sedmom mjesecu i nađosmo Saru trudnu pred nama i blagoslovismo ga i objavismo mu sve što je bilo određeno za njega, da ne smije umrijeti dok ne rodi još šest sinova i da će ih vidjeti prije nego što umre; nego da će mu se po Izaku dati ime i potomstvo.
17 I (da) svo potomstvo njegovih sinova bude pogani i da se s njima računa; ali od Izakovih sinova jedan će postati sveto potomstvo i neće se ubrajati među pogane.
18 Jer on je trebao postati dio Svevišnjega, i sve njegovo potomstvo palo je u posjed Božji, da bi bio Gospodinu narod za (Njegovo) posjed među svim narodima i da bi postao kraljevstvo i svećenici i svet narod.
19 I mi odosmo svojim putem i pripovjedismo Sari sve što smo mu rekli, i oboje se obradovaše vrlo velikom radošću.
20 I ondje sagradi žrtvenik Gospodinu koji ga je izbavio i koji ga je veselio u zemlji njegova boravka, i slavio je blagdan radosti sedam dana u tom mjesecu, blizu žrtvenika koji je sagradio na Zdencu zakletve.
21 I sagradio je kolibe za sebe i za svoje sluge na taj blagdan i bio je prvi koji je na zemlji slavio blagdan sjenica.
22 I tijekom tih sedam dana svaki je dan prinosio na žrtvenik žrtvu paljenicu Gospodinu, dva vola, dva ovna, sedam ovaca i jednoga jarca, kao žrtvu za grijeh, da time okaja sebe i svoje potomstvo.
23 I kao zahvalnu žrtvu sedam ovnova, sedam jaraca, sedam ovaca i sedam jaraca, s njihovim prinosima od plodova i njihovim prinosima od pića; a sav njihov loj spali na žrtveniku, kao odabranu žrtvu Gospodinu na ugodan miris.
24 I ujutro i navečer palio je mirisne tvari: tamjan, galbanum, stackte, nard, smirnu, mirodije i kostum; svih ovih sedam prinosio je zdrobljene, pomiješane u jednakim dijelovima (i) čiste.
25 I slavio je taj blagdan sedam dana, radujući se svim srcem i svom dušom, on i svi koji su bili u njegovoj kući, i nije bilo s njim ni stranca ni neobrezanog.
26 I blagoslovio je svoga Stvoritelja koji ga je stvorio u njegovu naraštaju, jer ga je stvorio po svojoj dobroj volji; jer je znao i osjetio da će iz njega izniknuti biljka pravednosti za vječne naraštaje i iz njega sveto sjeme, tako da će postati poput Onoga koji je sve stvorio.
27 Blagoslovi i obradova se te nazva taj blagdan Blagdan Gospodnji, radost ugodna Bogu Svevišnjemu.
28 I blagoslivljali smo ga zauvijek i sve potomke njegove poslije njega kroz sve naraštaje na zemlji, jer je slavio ovaj blagdan u svoje vrijeme, prema svjedočanstvu nebeskih ploča.
29 Zato je na nebeskim pločama za Izrael određeno da sedam dana u sedmom mjesecu s radošću slave Blagdan sjenica, ugodan pred Gospodinom - vječna uredba za njihove naraštaje, svake godine.
30 I za to nema ograničenja dana; jer je zauvijek određeno Izraelu da ga slave i prebivaju u kolibama, stavljaju vijence na glave i uzimaju lisnato granje i vrbe iz potoka.
31 Abraham uze grane palmi i plodove s lijepih stabala te svaki dan sedam puta ujutro obilazeći s granama oko žrtvenika, hvalio je i zahvaljivao svome Bogu za sve s radošću.

POGLAVLJE 17

1 A prve godine petog tjedna Izak je bio odbijen od sisanja u ovom jubileju, [1982 AM] i Abraham je priredio veliku gozbu u trećem mjesecu, na dan kad je njegov sin Izak bio odbijen od sisanja.
2 I Jišmael, sin Hagare, Egipćanke, bio je pred Abrahamom, svojim ocem, na svom mjestu. Abraham se radovao i blagoslivljao Boga što je vidio svoje sinove i nije umro bez djece.
3 I sjeti se riječi koje mu je Gospodin rekao onog dana kad se Lot rastao od njega, i obradovao se što mu je Gospodin dao potomstvo na zemlji da naslijedi zemlju, i svim je ustima svojim blagoslivljao Stvoritelja svega.
4 Sara je vidjela Izmaela kako se igra i pleše, a Abrahama kako se raduje od velike radosti. Zavidjela je Izmaelu i rekla Abrahamu: "Otjeraj ovu robinju i njezina sina, jer sin ove robinje neće naslijediti s mojim sinom Izakom."
5 Abrahamu se to činilo teškim zbog njegove sluškinje i zbog njegovog sina, da ih otjera od sebe.
6 I reče Bog Abrahamu: "Neka ti ne bude teško zbog djeteta i zbog sluškinje; u svemu što ti je Sara rekla, poslušaj njezine riječi i izvrši ih; jer će ti se po Izaku zvati ime i potomstvo."
7 Ali od sina ove robinje učinit ću veliki narod jer je od tvoga potomstva.'
8 Abraham usta rano ujutro, uze kruh i mješinu vode, stavi ih na ramena Hagare i djeteta i otpusti je.
9 Ona ode i luta po pustinji Beer Šebi. Voda u mješini ponestane, dijete ožednje i ne mogaše dalje te padne.
10 Majka ga uze i baci pod maslinu, ode i sjede nasuprot njemu, na udaljenosti dometa luka i strijele; jer reče: "Neka ne vidim smrt svog djeteta!" I sjedeći zaplaka.
11 I anđeo Božji, jedan od svetih, reče joj: "Zašto plačeš, Hagaro? Ustani, uzmi dijete i drži ga u svojoj ruci! Bog je čuo tvoj glas i vidio dijete."
12 Otvorivši oči, ugleda bunar. Otiđe, napuni mješinu vodom i dade svom djetetu da pije. Ustane i ode prema pustinji Paranu.
13 Dijete je raslo i postalo strijelac, i Bog je bio s njim, i mati mu je uzeo ženu između kćeri egipatskih.
14 Rodila mu je sina, a on mu je nadjenuo ime Nebajot, jer je rekla: "Jahve mi je bio blizu kad sam ga zazvala."
15 I dogodi se u sedmom tjednu, prve godine toga, [2003 AM] prvog mjeseca u ovom jubileju, dvanaestog toga mjeseca, začuše se glasovi na nebu o Abrahamu, da je vjeran u svemu što mu je rekao, i da ljubi Gospodina, i da je u svakoj nevolji vjeran.
16 I knez Mastema dođe i reče pred Boga: 'Evo, Abraham ljubi Izaka, sina svoga, i uživa u njemu više od svega; zapovjedi mu da ga prinese kao žrtvu paljenicu na

žrtveniku, i vidjet ćeš hoće li izvršiti ovu zapovijed i znat ćeš je li vjeran u svemu u čemu ga iskušavaš.'
17 I Gospodin je znao da je Abraham vjeran u svim svojim nevoljama; jer ga je iskušao kroz njegovu zemlju i glađu, i iskušao ga je bogatstvom kraljeva, i ponovno ga je iskušao kroz njegovu ženu, kad je bila odvojena (od njega), i obrezanjem; i iskušao ga je kroz Izmaela i Hagaru, svoju sluškinju, kad ih je otpustio.
18 I u svemu u čemu ga je iskušao, pokazao se vjernim, duša mu nije bila nestrpljiva niti je oklijevao djelovati; jer je bio vjeran i ljubio je Gospodina.

POGLAVLJE 18

1 I reče mu Bog: "Abrahame, Abrahame!" A on odgovori: "Evo me."
2 I reče: "Uzmi svoga ljubljenog sina kojega ljubiš, Izaka, idi u gorje i prinesi ga na žrtvu na jednoj od planina koje ću ti pokazati."
3 Ujutro usta rano, osedla magarca, povede sa sobom svoja dva mladića i sina Izaka, nacijepa drva za paljenicu i trećeg dana ode na to mjesto te izdaleka ugleda to mjesto.
4 I dođe do bunara s vodom i reče svojim slugama: "Ostanite ovdje s magarcem, a ja i dječak ćemo otići (onamo) i kad se poklonimo, vratit ćemo se k vama."
5 Uze drva za paljenicu i stavi ih na svog sina Izaka, a on uze u ruku oganj i nož te otiđoše obojica zajedno na ono mjesto.
6 Izak reče ocu: "Oče!" A on odgovori: "Evo me, sine moj." A on mu reče: "Evo vatre, noža i drva! A gdje je, oče, ovca za paljenicu?"
7 I reče: 'Bog će sebi providjeti ovcu za žrtvu paljenicu, sine moj.' I približi se mjestu Božje gore.
8 I sagradi žrtvenik i stavi drva na žrtvenik, sveza sina svoga Izaka i stavi ga na drva koja su bila na žrtveniku, te pruži ruku da uzme nož i zakolje sina svoga Izaka.
9 I stadoh pred njega i pred kneza Mastemâa, i Gospodin reče: 'Zapovijedi mu da ne diže ruku na dječaka niti da mu išta učini, jer sam pokazao da se boji Gospodina.'
10 I zovnuh ga s neba i rekoh mu: 'Abrahame, Abrahame!' A on se prestraši i reče: 'Evo me!'
11 I rekoh mu: 'Ne diži ruku na dječaka niti mu što čini, jer sam sada pokazao da se bojiš Gospodina i da mi nisi uskratio svoga sina, svoga prvenca.'
12 I knez Mastema se posramio; Abraham podiže oči i pogleda, i gle, ovan uhvaćen ... za rogove, i Abraham ode i uze ovna i prinese ga kao paljenicu umjesto svoga sina.
13 Abraham nazva to mjesto 'Gospodin je vidio', tako da se kaže na gori: 'Gospodin je vidio'; to je gora Sion.
14 I Gospodin po drugi put s neba pozva Abrahama njegovim imenom, kad nam dade da mu se pokažemo da govorimo u ime Gospodinovo.
15 I reče: “Samim sobom se kunem, govori Gospodin, jer si učinio ovo i nisi mi uskratio sina svoga, ljubljenoga sina svoga, blagoslovit ću te i umnožiti potomstvo tvoje kao zvijezde na nebu i kao pijesak na obali morskoj. Potomstvo će tvoje naslijediti gradove svojih neprijatelja.
16 U tvome će se potomstvu blagosloviti svi narodi zemlje, jer si poslušao moj glas i svima sam pokazao da si mi vjeran u svemu što sam ti rekao: 'Idi u miru!'
17 Abraham ode k svojim slugama, te ustadoše i otiđoše zajedno u Beer Šebu, a Abraham [2010 AM] prebiva kod Zdenca zakletve.
18 I slavio je taj blagdan svake godine sedam dana s radošću i nazvao ga blagdanom Gospodnjim prema sedam dana tijekom kojih je odlazio i vraćao se u miru.
19 I u skladu s tim bilo je određeno i zapisano na nebeskim pločama u vezi Izraela i njegova potomstva da ovaj blagdan obilježavaju sedam dana s radošću blagdana.

POGLAVLJE 19

1 Prve godine prvoga tjedna četrdeset i drugog jubileja vrati se Abraham i nastani se nasuprot Hebronu, to jest Kirjat Arbi, dva tjedna godina.
2 A prve godine trećeg tjedna ovog jubileja navršiše se dani Sarina života i ona umrije u Hebronu.
3 Abraham ode da je oplakuje i pokopa, i iskušasmo ga da vidimo je li mu duh strpljiv i da se ne ljuti na riječi svojih usta; i nađe se strpljiv u tome i nije se uznemirio.
4 Jer je strpljivog duha razgovarao sa sinovima Heta s namjerom da mu daju mjesto gdje će pokopati svoje mrtve.
5 I Gospodin mu dade milost pred svima koji su ga vidjeli, i on s blagošću zamoli Hetove sinove, te mu dadoše zemlju dvostruke špilje nasuprot Mamre, to jest Hebrona, za četiri stotine srebrnjaka.
6 I zamoliše ga govoreći: “Dat ćemo ti ga besplatno!” Ali on ga ne htjede uzeti iz njihovih ruku besplatno, jer dade cijenu mjesta, puni iznos novca, i dvaput im se pokloni, a poslije toga pokopa svog mrtvaca u dvostrukoj špilji.
7 I svih dana Sarina života bilo je sto dvadeset i sedam godina, to jest dva jubileja, četiri tjedna i jedna godina: to su dani godina Sarina života.
8 Ovo je deseta kušnja kojom je Abraham bio iskušavan, i našao se vjernim, strpljivim duhom.
9 I nije rekao ni jedne riječi o glasini u zemlji kako je Bog rekao da će je dati njemu i njegovu potomstvu poslije njega, i molio je za mjesto tamo da pokopa svoje mrtve; jer se našao vjernim i bio je zabilježen na nebeskim pločama kao prijatelj Božji.
10 A četvrte godine uze ženu za svog sina Izaka, a ime joj bijaše Rebeka [2020 AM] [kći Betuela, sina Nahorova, brata Abrahamova], sestra Labanova i kći Betuela; a Betuel bijaše sin Melke, koja bijaše žena Nahorova, brata Abrahamova.
11 Abraham se oženi trećom ženom, a ime joj bijaše Ketura, između kćeri svojih slugu, jer je Hagara umrla prije Sare. I ona mu rodi šest sinova, Zimrama, Jokšana, Medana, Midjana, Išbaka i Šuaha, u dva tjedna godine.
12 U šestom tjednu, u drugoj godini, Rebeka rodi Izaku dva sina, Jakova i Ezava,
13 A [2046 AM] Jakov je bio gladak i uspravan čovjek, a Ezav je bio divlji, čovjek polja i dlakav, i Jakov je živio u šatorima.
14 Mladići su odrasli i Jakov je naučio pisati; ali Ezav nije naučio, jer je bio čovjek polja i lovac, naučio se ratovati i sva su mu djela bila žestoka.
15 Abraham je volio Jakova, ali Izak je volio Ezava.
16 Abraham je vidio Ezavova djela i znao je da će se po Jakovu zvati njegovo ime i potomstvo; te je pozvao

Rebeku i dao joj zapovijed za Jakova, jer je znao da i ona voli Jakova mnogo više nego Ezava.
17 I reče joj: “Kćeri moja, pazi na sina moga Jakova, jer će on biti na zemlji umjesto mene, i blagoslov među sinovima ljudskim, i slava svemu potomstvu Šemovu.”
18 Jer znam da će ga Gospodin izabrati da bude njegov narod u vlasništvu, između svih naroda koji su na licu zemlje.
19 I gle, Izak, sin moj, više voli Ezava nego Jakova, ali vidim da ti zaista voliš Jakova.
20 Dodaj mu još više svoje dobrote i neka tvoje oči budu na njemu s ljubavlju; jer će nam on biti blagoslov na zemlji od sada pa nadalje za sve naraštaje zemlje.
21 Neka ti ruke budu snažne i neka se srce tvoje raduje u sinu tvome Jakovu, jer ga ljubim više od svih svojih sinova. Blagoslovljen će biti zauvijek i potomstvo će njegovo ispuniti svu zemlju.
22 Ako tko može prebrojiti pijesak na zemlji, i njegovo će potomstvo biti prebrojano.
23 I svi blagoslovi kojima je Gospodin blagoslovio mene i moje potomstvo pripast će Jakovu i njegovu potomstvu zauvijek.
24 I u njegovu će potomstvu biti blagoslovljeno ime moje i ime otaca mojih, Šema, Noaba, Enoka, Mahalalela, Enoša, Seta i Adama.
25 I oni će poslužiti za postavljanje temelja neba, i za učvršćivanje zemlje, i za obnovu svih svjetala koja su na svodu nebeskom.
26 I dozva Jakova pred očima svoje majke Rebeke, poljubi ga, blagoslovi ga i reče:
27 'Jakove, ljubljeni sine moj, koga ljubi duša moja, neka te Bog blagoslovi s neba i neka ti da sve blagoslove kojima je blagoslovio Adama, Enoka, Nou i Šema; i sve stvari koje mi je rekao i sve stvari koje mi je obećao dati, neka učini da se prilijepi uz tebe i uz potomstvo tvoje zauvijek, prema danima neba nad zemljom.
28 I duhovi Masteme neće vladati nad tobom ni nad tvojim potomstvom da te odvrate od Gospodina, koji je tvoj Bog od sada pa nadalje dovijeka.
29 I neka Gospodin Bog bude otac tebi i tebi, prvorođencu, i narodu zauvijek.
30 Idi u miru, sine moj.' I obojica odoše zajedno od Abrahama.
31 Rebeka je voljela Jakova svim srcem svojim i svom dušom svojom, mnogo više nego Ezava; ali Izak je volio Ezava mnogo više nego Jakova.

POGLAVLJE 20

1 A u četrdeset i drugom jubileju, prve godine sedmog tjedna, Abraham pozva Izmaela [2052 (2045?) AM] i njegovih dvanaest sinova, Izaka i njegova dva sina, i šest sinova Keturinih i njihove sinove.
2 I zapovjedi im da se drže puta Gospodnjeg; da čine pravednost i ljube svaki svoga bližnjega i tako postupaju među svim ljudima; da svaki od njih tako hodi s obzirom na njih čineći sud i pravednost na zemlji.
3 Da obrezuju svoje sinove prema savezu koji je s njima sklopio i da ne skreću ni desno ni lijevo od svih putova koje nam je Gospodin zapovjedio; i da se čuvamo svakog bluda i nečistoće [i da se odreknemo svakog bluda i nečistoće među sobom].
4 Ako među vama koja žena ili sluškinja počini blud, spalite je vatrom i neka ne čine blud s njom po svojim očima i svom srcu; i neka si ne uzimaju žene od kćeri kanaanskih; jer će se potomstvo kanaansko iskorijeniti iz zemlje.
5 I ispriča im o sudu divova i sudu Sodomljana, kako su bili osuđeni zbog svoje zloće i umrli zbog svog bluda, nečistoće i međusobne pokvarenosti kroz blud.
6 Čuvajte se svakog bluda i nečistoće i svake prljavštine grijeha, da ne biste ime naše učinili prokletstvom, a cijeli svoj život ruganjem, i da svi vaši sinovi ne budu uništeni mačem, i da vi ne budete prokleti kao Sodoma, a sav vaš ostatak kao sinovi Gomore.
7 Zaklinjem vas, sinovi moji, ljubite Boga nebeskoga i držite se svih njegovih zapovijedi. Ne hodite za njihovim idolima i za njihovim nečistoćama.
8 Ne pravite sebi livenih ili rezanih bogova; jer su to ispraznost i nema u njima duha; jer su djelo ruku ljudskih i tko se u njih uzda, ne uzda se ni u što.
9 Ne služite im niti im se klanjajte, nego služite Svevišnjem Bogu i klanjajte mu se neprestano. I uvijek se nadajte u lice njegovo. Činite pravednost i pravdu pred njim. Da bi vam bio naklonjen i dao vam milosrđe. Da bi vam poslao kišu ujutro i navečer. Da bi blagoslovio sva vaša djela koja ste učinili na zemlji. Da bi blagoslovio vaš kruh i vodu vašu. Da bi blagoslovio plod utrobe vaše i plod zemlje vaše. Stada vaše stoke i stada vaših ovaca.
10 I bit ćete blagoslov na zemlji, i svi će vas narodi zemlje željeti i blagoslivljat će vaše sinove u moje ime, da budu blagoslovljeni kao što sam ja.
11 I dade Izmaelu i sinovima njegovim i sinovima Keturinim darove i otposla ih od svoga sina Izaka, i sve dade svome sinu Izaku.
12 I Jišmael i njegovi sinovi, i sinovi Keturini i njihovi sinovi otišli su zajedno i nastanili se od Parana do ulaza u Babilon u svoj zemlji koja je prema istoku, okrenuta prema pustinji.
13 I ovi su se međusobno pomiješali i prozvaše ih Arapima i Izmaelcima.

POGLAVLJE 21

1 Šeste godine sedmog tjedna toga jubileja Abraham nazva Izaka svojim sinom i [2057 (2050?) AM] zapovjedi mu: 'Ostario sam i ne znam dana svoje smrti, sit sam svojih dana.'
2 I evo, imam sto sedamdeset i pet godina i kroz sve dane života svoga spominjao sam se Gospodina i svim sam srcem svojim nastojao činiti volju njegovu i hoditi uspravno svim putovima njegovim.
3 Duša moja mrzi idole, <i prezreh one koji im služiše, i dadoh svoje srce i duh> da bih pazio i vršio volju Onoga koji me stvori.
4 Jer On je živi Bog, i On je svet i vjeran, i On je pravedan iznad svih, i u Njega nema prihvaćanja osoba (ljudskih) niti primanja darova; jer Bog je pravedan i izvršava sud nad svima onima koji prestupaju Njegove zapovijedi i preziru Njegov savez.

5 A ti, sine moj, drži se njegovih zapovijedi i njegovih uredbi i njegovih sudova, i ne idi za gnusobama i za rezbarenim i livenim likovima.
6 I nikako ne jedite krv životinja ni goveda, niti bilo koje ptice koja leti nebom.
7 Ako zakolješ žrtvu kao prihvatljivu žrtvu pomirnicu, zakolji je i izlij njezinu krv na žrtvenik, a svu masnoću žrtve prinesi na žrtvenik s bijelim brašnom i prinosom od mesa pomiješanom s uljem, s njezinom žrtvom ljevanicom - sve to zajedno prinesi na žrtvenik paljenice; to je ugodan miris pred Gospodinom.
8 I prinesi loj žrtve zahvalnice na vatri koja je na žrtveniku, i loj što je na trbuhu i sav loj što je na drobinama i oba bubrega, i sav loj što je na njima, i na slabinama i jetri, što ćeš ga ukloniti, zajedno s bubrezima.
9 I prinesite sve to na ugodan miris ugodan pred Gospodinom, s prinosom prinosnom i ljevanicom, na ugodan miris, kruh prinosa Gospodinu.
10 Jedite meso njegovo toga dana i drugoga dana, i neka sunce drugoga dana ne zađe nad njim dok se ne pojede, i neka ništa ne ostane za treći dan; jer nije prihvatljivo [jer nije odobreno] i neka se više ne jede, i svi koji ga jedu navući će grijeh na sebe; jer tako sam našao zapisano u knjigama svojih predaka i u riječima Henokovim i u riječima Noinim.
11 I po svim svojim prinosima posipaj solju i neka ne nedostaje soli saveza u svim tvojim prinosima pred Gospodinom.
12 A što se tiče drva za žrtve, pazi da ne doneseš (drugo) drvo za žrtvenik osim ovoga: čempresa, lovora, badema, jele, bora, cedra, savina, smokve, masline, smirne, lovora, aspalatusa.
13 I od ovih vrsta drva položite na žrtvenik pod žrtvu, onakva kakva su provjerena po izgledu, i nemojte (na njega) stavljati nikakvo rascijepljeno ili tamno drvo, (nego) tvrdo i čisto, bez mane, zdravo i novoizraslo; i nemojte (na njega) stavljati (na njega) staro drvo, [jer mu je miris nestao] jer u njemu više nema mirisa kao prije.
14 Osim ovih vrsta drva, ne stavljaj nijedno drugo (na žrtvenik), jer se miris raspršuje i miris njegova ne diže se do neba.
15 Drži se ove zapovijedi i vrši je, sine moj, da bi bio pravedan u svim svojim djelima.
16 I u svako doba budi čist u tijelu svome i operi se vodom prije nego što pristupiš da prineseš žrtvu na žrtveniku, i operi ruke i noge prije nego što se približiš žrtveniku; a kad završiš sa žrtvovanjem, operi opet ruke i noge.
17 I neka se krv ne pojavi na tebi ni na tvojoj odjeći; čuvaj se, sine moj, krvi, čuvaj se vrlo dobro; pokrij je prašinom.
18 I ne jedite nikakve krvi jer je to duša; ne jedite nikakve krvi.
19 I ne primajte darove za krv ljudsku, da se ne prolije nekažnjeno, bez osude; jer krv koja se prolijeva uzrokuje grijeh zemlje, a zemlja se ne može očistiti od krvi ljudske osim krvlju onoga koji ju je prolio.
20 I ne primaj dar ni dar za krv ljudsku: krv za krv, da bi bio prihvaćen pred Gospodinom, Svevišnjim Bogom; jer je On obrana dobrih: i da bi bio sačuvan od svakog zla i da bi te On spasio od svake vrste smrti.
21 Vidim, sine moj, da su sva djela djece ljudske grijeh i zloća, i sva njihova djela su nečistoća i odvratnost i zagađenje, i nema u njima pravednosti.
22 Čuvaj se da ne hodiš njihovim putovima i da ne stupiš njihovim stazama i da ne sagriješiš grijehom koji te vodi do smrti pred Bogom Svevišnjim. Inače će on sakriti lice svoje od tebe i vratiti te u ruke tvojih prijestupa, i iskorijenit će te iz zemlje, a potomstvo tvoje pod nebom, i ime tvoje i potomstvo tvoje nestat će sa sve zemlje.
23 Odvratite se od svih njihovih djela i od sve njihove nečistoće i držite se naredbe Boga Svevišnjega i vršite njegovu volju i budite pravedni u svemu.
24 Blagoslovit će te u svim djelima tvojim i podići će iz tebe sadnicu pravednosti po svoj zemlji, kroz sve naraštaje zemlje, i ime moje i ime tvoje neće se zaboraviti pod nebom dovijeka.
25 Idi, sine moj, u miru. Neka te Svevišnji Bog, Bog moj i Bog tvoj, ojača da činiš njegovu volju i neka blagoslovi sve tvoje potomstvo i ostatak tvoga potomstva za naraštaje dovijeka, svim pravednim blagoslovima, da budeš blagoslov na svoj zemlji.'
26 I on ode od njega radosno.

POGLAVLJE 22

1 I dogodi se prvog tjedna četrdeset i četvrtog jubileja, druge godine, to jest godine u kojoj je Abraham umro, da Izak i Izmael dođu od Zdenca zakletve da proslave blagdan tjedana - to jest blagdan prvih plodova žetve - k Abrahamu, svom ocu, i Abraham se obradova što su mu došla dva sina.
2 Jer Izak je imao mnogo imanja u Beer Šebi, i Izak je obično odlazio pogledati svoje imanje i vraćao se ocu.
3 U one dane dođe Izmael vidjeti svoga oca, i obojica dođoše zajedno, i Izak prinese žrtvu paljenicu i prinese je na žrtveniku svoga oca koji je bio podigao u Hebronu.
4 I prinese zahvalnu žrtvu i priredi gozbu radosti pred Izmaelom, svojim bratom. Rebeka ispeče nove kolače od novog žita i dade ih Jakovu, svom sinu, da ih odnese Abrahamu, njegovu ocu, od prvih plodova zemlje, da bi jeo i blagoslovio Stvoritelja svega prije nego što umre.
5 I Izak posla Abrahamu preko Jakova najbolju zahvalnu žrtvu da jede i pije.
6 I jeo je i pio i blagoslivljao je Svevišnjeg Boga, koji je stvorio nebo i zemlju, koji je načinio sve obilje zemlje i dao to sinovima ljudskim da jedu i piju i blagoslivljaju svoga Stvoritelja.
7 'I sada ti zahvaljujem, Bože moj, što si mi dao da vidim ovaj dan. Evo, imam sto sedamdeset i petnaest godina, star sam i sit života, i svi su mi dani bili mirni.
8 Mač protivnikov nije me nadvladao u svemu što si dao meni i djeci mojoj sve dane života moga do danas.
9 Bože moj, milost tvoja i mir tvoj neka budu na sluzi tvome i na potomstvu sinova njegovih, da ti budu izabrani narod i baština između svih naroda na zemlji od sada pa nadalje do svih dana naraštaja na zemlji, do svih vjekova.'
10 I dozva Jakova i reče: “Sine moj Jakove, neka te Bog svih blagoslovi i ojača te da činiš pravednost i volju njegovu pred Njim, i neka odabere tebe i tvoje potomstvo da postanete narod za njegovu baštinu po volji njegovoj zauvijek.”

11 A ti, sine moj Jakove, približi se i poljubi me.' On se približi i poljubi ga te reče: 'Blagoslovljen sin moj Jakov i svi sinovi Boga Svevišnjega u sve vjekove! Neka ti Bog da potomstvo pravednosti i neka neke od sinova tvojih posveti posred cijele zemlje! Neka ti narodi služe i svi se narodi klanjaju potomstvu tvom.'
12 Budi jak pred ljudima i vrši vlast nad svim potomstvom Šetovim. Tada će se opravdati tvoji putovi i putovi sinova tvojih, tako da će postati svet narod.
13 Neka ti Svevišnji Bog da sve blagoslove kojima je blagoslovio mene i kojima je blagoslovio Nou i Adama; neka počivaju na svetoj glavi tvoga potomstva iz koljena u koljeno zauvijek.
14 I neka te očisti od svake nepravde i nečistoće, da ti se oproste svi prijestupi koje si počinio u neznanju. I neka te ojača i blagoslovi, da naslijediš cijelu zemlju,
15 I neka obnovi Savez svoj s tobom, da mu budeš narod, baština njegova za sve vjekove, i da on bude tebi i potomstvu tvome Bog u istini i pravednosti kroz sve dane zemlje.
16 A ti, sine moj Jakove, sjeti se mojih riječi i drži se zapovijedi Abrahama, oca svoga: Odvoji se od naroda i ne jedi s njima, ne čini po njihovim djelima i ne druži se s njima, jer su njihova djela nečista i svi njihovi putovi su prljavština, gnusoba i nečistoća.
17 Prinose žrtve mrtvima i klanjaju se zlim duhovima i jedu nad grobovima. Sva su njihova djela ispraznost i ništavilo.
18 Nemaju srca da razumiju, i oči im ne vide kakva su djela njihova, i kako griješe govoreći komadu drveta: 'Ti si moj Bog,' i kamenu: 'Ti si moj Gospodin i ti si moj Izbavitelj.' [I nemaju srca.]
19 A tebi, sine moj Jakove, neka ti pomogne Svevišnji Bog i neka te blagoslovi Bog nebeski i neka te ukloni od njihove nečistoće i od svih njihovih prijestupa.
20 Čuvaj se, sine moj Jakove, da ne uzmeš ženu iz potomstva kćeri kanaanskih, jer će se svo njegovo potomstvo iščupati iz zemlje.
21 Jer zbog prijestupa Hamova, Kanaan je pogriješio, i sve će njegovo potomstvo biti uništeno sa zemlje i sav njezin ostatak, i nitko što od njega potječe neće se spasiti na dan suda.
22 A što se tiče svih štovatelja idola i bezbožnika
(a) Neće im biti nade u zemlji živih;
(b) I neće im biti spomena na zemlji;
(c) Jer će sići u Šeol,
(d) I otići će na mjesto osude,
Kao što su djeca Sodome uzeta sa zemlje, tako će biti uzeti i svi koji obožavaju idole.
23 Ne boj se, sine moj Jakove, i ne plaši se, sine Abrahamov! Neka te Svevišnji Bog sačuva od propasti i neka te izbavi od svih zabludnih putova.
24 Ovaj dom sagradio sam sebi da na njega stavim svoje ime na zemlji. [Daje se tebi i tvome potomstvu zauvijek] i zvat će se Dom Abrahamov; dan je tebi i tvome potomstvu zauvijek. Jer ti ćeš sagraditi dom moj i utvrditi ime moje pred Bogom zauvijek. Potomstvo tvoje i ime tvoje ostat će kroz sve naraštaje na zemlji.'
25 I prestade mu zapovijedati i blagoslivljati ga.
26 I njih dvoje ležaše zajedno u jednoj postelji, a Jakov zaspa u krilu Abrahama, oca svoga oca, i poljubi ga sedam puta, i njegova se ljubav i njegovo srce radovaše zbog njega.
27 I blagoslovi ga svim srcem svojim govoreći: 'Svevišnji Bog, Bog svih i Stvoritelj svega, koji me izveo iz Ura Kaldejskoga da mi da ovu zemlju u baštinu zauvijek i da uspostavim sveto potomstvo - blagoslovljen bio Svevišnji zauvijek.'
28 I blagoslovi Jakova i reče: “Sine moj, zbog kojeg se radujem svim srcem svojim i svim srcem svojim, neka tvoja milost i tvoje milosrđe budu na njemu i na potomstvu njegovu zauvijek.”
29 I ne ostavljaj ga niti ga zanemari od sada pa do vječnih dana, i neka se oči Tvoje otvore na njega i na potomstvo njegovo, da ga sačuvaš i blagosloviš i posvetiš ga kao narod za svoju baštinu;
30 I blagoslovi ga svim svojim blagoslovima od sada pa nadalje do svih vječnih dana i obnovi svoj savez i svoju milost s njim i s njegovim potomstvom po svoj svojoj dobroj volji za sve naraštaje zemlje.'

POGLAVLJE 23

1 I stavi dva prsta Jakovljeva na oči njegove i blagoslovi Boga bogova. Pokrije lice svoje, ispruži noge i zaspa vječnim snom te se pridruži ocima svojim.
2 I unatoč svemu tome Jakov je ležao u njegovu naručju i nije znao da je Abraham, otac njegova oca, mrtav.
3 Jakov se probudi iz sna, i gle, Abraham bijaše hladan kao led i reče: "Oče, oče!" Ali nitko nije progovorio, i on zna da je mrtav.
4 I ustade iz naručja svoga, otrča i javi Rebeki, svojoj majci; a Rebeka ode k Izaku noću i javi mu; i odoše zajedno, i Jakov s njima, sa svjetiljkom u ruci. Kad uđoše, nađoše Abrahama gdje leži mrtav.
5 Izak pade na lice svoga oca, zaplaka i poljubi ga.
6 I začuše se glasovi u kući Abrahamovoj, i njegov sin Izmael ustade i ode k svom ocu Abrahamu te zaplaka nad svojim ocem Abrahamom, on i sva Abrahamova kuća, i plakaše velikim plačem.
7 Njegovi sinovi Izak i Izmael pokopali su ga u dvostrukoj špilji, blizu njegove žene Sare, i plakali su za njim četrdeset dana, svi muškarci njegove kuće, i Izak i Izmael i svi njihovi sinovi i svi sinovi Keturini na njihovim mjestima; i dani plača za Abrahamom bili su završeni.
8 I živio je tri jubileja i četiri tjedna godina, sto sedamdeset i pet godina, i navršio je dane svog života, ostario i bio sit života.
9 Jer dani praotaca, njihova života, bili su devetnaest jubileja; a nakon Potopa počeli su rasti manje od devetnaest jubileja, i smanjivati se u jubilejima, i brzo stariti, i biti siti svojih dana zbog mnogostrukih nevolja i zloće svojih putova, s izuzetkom Abrahama.
10 Jer Abraham bijaše savršen u svim svojim djelima pred Gospodinom i ugodan u pravednosti svih dana svoga života; i gle, nije navršio četiri jubileja u svom životu, kad je ostario zbog bezakonja i bio sit svojih dana.
11 I svi naraštaji koji će nastati od ovog vremena do dana velikog suda brzo će ostarjeti, prije nego što navrše dva jubileja, i njihovo će ih znanje napustiti zbog njihove starosti i svo će njihovo znanje nestati.

12 I u one dane, ako čovjek doživi jubilej i pol godina, reći će za njega: 'Dugo je živio, i veći dio njegovih dana je bol i žalost i nevolja, i nema mira.'
13 Jer nesreća slijedi nesreću za nesrećom, i rana za ranom, i nevolja za nevoljom, i zle vijesti za zlim vijestima, i bolest za bolešću, i svi takvi zli sudovi, jedan s drugim, bolest i pad, i snijeg i mraz i led, i vrućica, i drhtavica, i tromost, i glad, i smrt, i mač, i ropstvo, i sve vrste nesreća i boli.'
14 I sve će to doći na zli naraštaj koji bezakoni na zemlji; njihova su djela nečistoća i blud, prljavština i gnusobe.
15 Tada će reći: 'Dani predaka bijahu mnogi, do tisuću godina, i bijahu dobri; ali gle, dani našega života, ako je čovjek mnogo živio, jesu osamdeset godina, a ako je snažan, osamdeset godina, i to zli, i nema mira u danima ovog zlog naraštaja.'
16 I u tom će naraštaju sinovi osuđivati očeve svoje i starješine svoje za grijeh i nepravdu, za riječi usta svojih i za velike bezakonja koja čine, i za napuštanje saveza koji je Gospodin sklopio između njih i sebe, da će čuvati i vršiti sve zapovijedi njegove i uredbe njegove i sve zakone njegove, ne odstupajući ni desno ni lijevo.
17 Jer svi čine zlo i svaka usta govore nepravdu i sva su njihova djela nečistoća i gnusoba, a svi su im putovi onečišćenje, nečistoća i uništenje.
18 Gle, zemlja će biti uništena zbog svih njihovih djela i neće biti sjemena vinove loze, niti ulja; jer su njihova djela potpuno nevjerna i svi će zajedno propasti, zvijeri i stoka i ptice, i sve ribe morske, zbog djece ljudske.
19 I prepirat će se jedni s drugima, mladi sa starima i stari s mladima, siromašni s bogatima, ponizni s velikašima i prosjaci s knezom, zbog Zakona i Saveza; jer su zaboravili zapovijedi i Savez i Blagdane i Mjesece i Subote i Jubileje i sve Sudove.
20 I stajat će s lukovima i mačevima i ratom da ih vrate na put; ali se neće vratiti dok se mnogo krvi ne prolije na zemlji, jedan za drugim.
21 Oni koji su pobjegli neće se vratiti od svoje zloće na put pravednosti, nego će se svi uzdići do prijevare i bogatstva, da bi svaki mogao uzeti sve što je bližnjega svoga, i imenovat će veliko ime, ali ne istinom i ne pravednošću, i oskvrnut će svetinju nad svetinjama svojom nečistoćom i pokvarenošću svoje prljavštine.
22 I velika će kazna zadesiti djela ovog naraštaja od Gospodina: predat će ih maču i sudu i ropstvu, da budu opljačkani i proždirani.
23 I probudit će protiv njih grešnike naroda, koji nemaju ni milosti ni suosjećanja, i koji neće mariti ni za koga, ni za starog ni za mladog, niti za ikoga, jer su zločestiji i snažniji u činjenju zla od svih sinova ljudskih. I upotrijebit će nasilje nad Izraelom i prijestup nad Jakovom, i mnogo će se krvi proliti na zemlju, i neće biti nikoga da je sakupi ni nikoga da je pokopa.
24 U one će dane vapiti i vapiti i moliti da se spase iz ruke grešnika, pogana; ali nitko se neće spasiti.
25 A glave djece bit će bijele od sijede kose, a dijete od tri tjedna izgledat će kao čovjek od sto godina, a njihov će stas biti uništen nevoljom i ugnjetavanjem.
26 I u te će dane djeca početi proučavati zakone i tražiti zapovijedi i vratiti se na put pravednosti.
27 I dani će početi rasti i rasti među tom djecom ljudskom Dok se njihovi dani ne približe tisuću godina. I većem broju godina nego što je (prije) bio broj dana.
28 I neće biti starca niti onoga koji nije zadovoljan svojim danima, jer će svi biti (kao) djeca i mladići.
29 I sve će dane svoje dovršiti i živjeti u miru i radosti, i neće biti Sotone ni ikakvog zlog uništavatelja; jer će svi dani njihovi biti dani blagoslova i iscjeljenja.
30 U to će vrijeme Gospodin iscijeliti sluge svoje, i oni će ustati i vidjeti veliki mir, i otjerat će svoje protivnike. A pravednici će vidjeti i zahvaljivati se, i radovati se od radosti u vijeke vjekova, i vidjet će sve njihove sudove i sva njihova prokletstva nad svojim neprijateljima.
31 I kosti će im počivati u zemlji, a duh će im se radovati mnogo, i znat će da je Gospodin taj koji izvršava sud i iskazuje milosrđe stotinama i tisućama i svima koji ga ljube.
32 A ti, Mojsije, zapiši ove riječi; jer tako su napisane i zapisane su na nebeskim pločama za svjedočanstvo za vječne naraštaje.

POGLAVLJE 24

1 I dogodi se poslije Abrahamove smrti da Gospodin blagoslovi Izaka, sina njegova, te on ustade iz Hebrona i ode te se nastani kod Zdenca Viđenja prve godine trećeg tjedna [2073 AM] tog jubileja, sedam godina.
2 A prve godine četvrtog tjedna zavlada glad u zemlji, [2080 AM] osim prve gladi koja je bila u Abrahamovo vrijeme.
3 Jakov skuha lećinu varivo, a Ezav se vrati s polja gladan. I reče svom bratu Jakovu: "Daj mi ove crvene variva." Jakov mu reče: "Prodaj mi svoje prvorodstvo i dat ću ti kruha i malo ove variva od leće."
4 Ezav reče u svom srcu: “Umrijet ću; kakve mi koristi ima ovo prvorodstvo?”
5 „I reče Jakovu: 'Dajem ti ga.' A Jakov reče: 'Zakuni mi se danas!' I zakle mu se.“
6 Jakov dade svome bratu Ezavu kruha i variva, i on jede dok se ne nasiti. Ezav prezre svoje prvorodstvo; zato se Ezavu dade ime Edom, zbog crvenog variva koje mu Jakov dade kao prvorodstvo.
7 Jakov je postao starješina, a Ezav je bio snižen s dostojanstva.
8 A glad je zavladala zemljom, te Izak ode u Egipat druge godine tog tjedna i ode k filistejskom kralju u Gerar, k Abimeleku.
9 I ukaza mu se Gospodin i reče mu: “Ne idi u Egipat; prebivaj u zemlji koju ću ti reći i živi kao pridošlica u toj zemlji, i ja ću biti s tobom i blagoslovit ću te.”
10 Jer tebi i tvome potomstvu dat ću svu ovu zemlju i ispunit ću zakletvu koju sam se zakleo tvome ocu Abrahamu i umnožit ću tvoje potomstvo kao zvijezde na nebu i dat ću tvome potomstvu svu ovu zemlju.
11 U tvome će se potomstvu blagosloviti svi narodi zemlje, jer je otac tvoj poslušao glas moj i čuvao moju zapovijed, moje zapovijedi, moje zakone, moje uredbe i moj savez. A sada poslušaj glas moj i prebivaj u ovoj zemlji.'
12 I boravio je u Gelaru tri tjedna godina.

13 Abimelek zapovjedi protiv njega [2080-2101 AM] i protiv svega što je bilo njegovo: "Tko god se dotakne njega ili bilo čega što je njegovo, sigurno će umrijeti."
14 Izak se pojačao među Filistejcima i stekao mnogo imanja, volova, ovaca, deva, magaraca i veliku obitelj.
15 I sijao je u zemlji Filistejaca i donio stostruki prinos, i Izak je postao vrlo velik, te su mu Filistejci zavidjeli.
16 Filistejci su nakon Abrahamove smrti zatrpali sve bunare koje su Abrahamove sluge iskopale za Abrahamova života i napunili ih zemljom.
17 Abimelek reče Izaku: "Idi od nas, jer si mnogo jači od nas." Izak ode odande prve godine sedmog tjedna i nastani se u dolinama Gerara.
18 I ponovno iskopaše bunare koje su iskopali sluge njegova oca Abrahama, a koje su Filistejci zatvorili nakon smrti njegova oca Abrahama, i on ih nazva imenima kako ih je nazvao njegov otac Abraham.
19 Izakove sluge iskopaše bunar u dolini i nađoše živu vodu, a pastiri Gerarski prepirahu se s Izakovim pastirima govoreći: "Voda je naša!" Izak prozva bunar "Izopačenost", jer su se prema nama ponašali izopačeno.
20 Iskopali su i drugi bunar, i za njega su se prepirali, te ga je prozvao 'Neprijateljstvo'. I odande je ustao i iskopali su drugi bunar, i za njega se nisu prepirali, te ga je prozvao 'Soba'. Izak reče: 'Sada nam je Gospodin dao prostora i umnožili smo se u zemlji.'
21 I odatle se popeo na Zdenac zakletve prve godine prvog tjedna četrdeset i četvrtog jubileja [2108 AM].
22 I Gospodin mu se ukaza one noći, za mladog mjeseca prvoga mjeseca, i reče mu: "Ja sam Bog Abrahama, oca tvojega; ne boj se, jer ja sam s tobom i blagoslovit ću te i umnožit ću potomstvo tvoje kao pijesak na zemlji, radi Abrahama, sluge svoga."
23 I ondje sagradi žrtvenik, koji je najprije sagradio njegov otac Abraham, i prizva ime Gospodnje te prinese žrtvu Bogu svoga oca Abrahama.
24 Iskopali su bunar i našli živu vodu.
25 Izakove sluge iskopaše još jedan bunar, ali ne nađoše vode. Otiđoše i javiše Izaku da nisu našli vode. Izak reče: "Danas sam se zakleo Filistejcima i ova nam je stvar objavljena."
26 I nazva to mjesto Zdenac zakletve, jer se ondje zakleo Abimeleku i svom prijatelju Ahuzatu i Fikolu, upravitelju svoga vojskovođi.
27 Izak je toga dana doznao da im se pod prisilom zakleo da će s njima sklopiti mir.
28 Izak je toga dana prokleo Filistejce govoreći: “Prokleti bili Filistejci do dana gnjeva i bijesa usred svih naroda! Neka ih Bog učini ruglom i prokletstvom, predmetom gnjeva i bijesa u rukama grešnika, pogana, i u rukama Kitima.”
29 A tko god izbjegne mač neprijatelja i Kitima, neka se pravedni narod iskorijeni sudom ispod neba; jer će oni biti neprijatelji i neprijatelji moje djece kroz sve njihove naraštaje na zemlji.
30 I neće im ostati nikakav ostatak, nitko se neće spasiti na dan gnjevnog suda; jer uništenje, iskorjenjivanje i progonstvo sa zemlje bit će svo potomstvo Filistejaca (sačuvano), i više neće ostati za ove Kaftore ni imena ni potomstva na zemlji.
31 Jer ako se uzdigne na nebo, odande će biti srušen, i ako se ojača na zemlji, odande će biti izvučen, i ako se sakrije među narodima, čak će i odande biti iščupan; i ako siđe u Šeol, i ondje će njegova osuda biti velika i ondje neće imati mira.
32 Ako ode u ropstvo, ubit će ga na putu oni koji mu traže život. Ni imena ni potomstva neće mu ostati na cijeloj zemlji. U vječno prokletstvo otići će.'
33 I tako je o njemu napisano i ugravirano na nebeskim pločama, da mu se učini na dan suda, da bude iskorijenjen iz zemlje.

POGLAVLJE 25

1 A druge godine ovog tjedna, u ovom jubileju, Rebeka dozva Jakova svoga sina i reče mu: 'Sine moj, nemoj sebi uzeti ženu između kćeri kanaanskih, kao što je Ezav, brat tvoj, uzeo dvije žene između kćeri kanaanskih i ogorčili su mi dušu svim svojim nečistim djelima; jer sva su njihova djela blud i požuda, i nema u njima pravednosti, jer su (njihova djela) zla.
2 I ja, sine moj, ljubim te neizmjerno, i moje srce i moja ljubav blagoslivljaju te svakog sata dana i noćne straže.
3 A sada, sine moj, poslušaj glas moj i izvrši volju svoje majke i nemoj sebi uzeti ženu između kćeri ove zemlje, nego samo iz doma moga oca i iz roda moga oca. Uzmi sebi ženu iz doma moga oca i blagoslovit će te Svevišnji Bog, a tvoja će djeca biti pravedan naraštaj i sveto potomstvo.'
4 Tada Jakov progovori Rebeki, svojoj majci, i reče joj: “Evo, majko, devet mi je tjedana godina, a ne poznajem niti sam dotaknuo ikoju ženu, niti sam se s ikome zaručio, niti mi je palo na pamet da uzmem ženu od kćeri kanaanskih.”
5 Jer se sjećam, majko, riječi Abrahama, našega oca, jer mi je zapovjedio da ne uzimam ženu između kćeri kanaanskih, nego da uzmem ženu iz potomstva doma moga oca i iz moje rodbine.
6 Već sam čuo da su se Labanu, tvome bratu, rodile kćeri i odlučio sam uzeti ženu između njih.
7 I zato sam se u duhu svom čuvao od grijeha i od pokvarenosti na svim svojim putovima kroz sve dane svog života; jer mi je Abraham, otac moj, dao mnoge zapovijedi što se tiče požude i bluda.
8 I usprkos svemu što mi je zapovjedio, ovih dvadeset i dvije godine moj se brat borio sa mnom i često mi govorio: 'Brate moj, uzmi za ženu sestru od moje dvije žene'; ali ja odbijam činiti kao što je on činio.
9 Kunem se pred tobom, majko, da do kraja života svoga neću uzeti ženu između kćeri kanaanskog potomstva i neću činiti zlo kao što je činio moj brat.
10 Ne boj se, majko; budi sigurna da ću vršiti tvoju volju i hoditi u pravednosti i neću zauvijek pokvariti svoje putove.'
11 I tada podiže lice k nebu, ispruži prste ruku svojih, otvori usta i blagoslovi Svevišnjeg Boga, koji je stvorio nebo i zemlju, i zahvali mu i hvali ga.
12 A ona reče: “Blagoslovljen Gospodin Bog i blagoslovljeno neka je sveto ime njegovo u vijeke vjekova, koji mi je dao Jakova kao čistog sina i sveto potomstvo; jer

je tvoj i tvoje će biti potomstvo njegovo zauvijek i kroz sve naraštaje dovijeka."
13 Blagoslovi ga, Gospodine, i stavi u moja usta blagoslov pravednosti da ga mogu blagosloviti.'
14 I u taj čas, kad joj duh pravednosti siđe na usta, ona stavi obje ruke na glavu Jakovljevu i reče:
15 Blagoslovljen si, Gospodine pravednosti i Bog vjekova, i neka te blagoslovi preko svih naraštaja ljudskih. Neka ti da, Sine moj, put pravednosti i objavi pravednost potomstvu tvome.
16 Neka ti umnoži sinove za života tvoga, neka ih bude prema broju mjeseci u godini. Neka sinovi njihovi postanu brojni i veliki više od zvijezda na nebu, i neka ih bude više nego pijeska morskoga.
17 I neka im da ovu dobru zemlju - kao što je rekao da će je dati Abrahamu i njegovu potomstvu poslije njega zauvijek - i neka je drže u posjedu zauvijek.
18 I neka ti se, sine moj, rodi blagoslovljena djeca za života moga, i blagoslovljeno i sveto potomstvo neka bude svo tvoje potomstvo.
19 I kao što si krijepio duh svoje majke za njezina života, tako te blagoslivlja utroba one koja te rodila, [moja ljubav] i moje grudi te blagoslivljaju, i moja usta i moj jezik te hvale u velikoj mjeri.
20 Raširi se i množi po zemlji, i neka potomstvo tvoje bude savršeno u radosti neba i zemlje zauvijek; i neka se potomstvo tvoje raduje, i na veliki dan mira neka ima mir.
21 I neka tvoje ime i tvoje potomstvo traje u sve vjekove, i neka Svevišnji Bog bude njihov Bog, i Bog pravednosti neka prebiva s njima, i neka se kroz njih sagradi njegovo Svetište u sve vjekove.
22 Blagoslovljen onaj koji te blagoslivlja, i svako tijelo koje te lažno proklinje, neka je prokleto!
23 I poljubi ga i reče mu: "Neka te Gospodar svijeta ljubi kao što se raduje u tebi srce tvoje majke i njezina ljubav u tebi i blagoslivlja te." I presta blagoslivljati.

POGLAVLJE 26

1 Sedme godine ovog tjedna Izak dozva Ezava, svog starijeg sina, i reče mu: 'Star sam, sine moj, i gle, oči su mi slabo vidjele, i ne znam dana svoje smrti.'
2 A sada uzmi svoje lovačko oružje, svoj tobolac i svoj luk, pa izađi u polje i ulovi me, sine moj, i pripremi mi ukusno jelo kakvo voli duša moja, i donesi mi da jedem i da te duša moja blagoslovi prije nego što umrem.'
3 Ali Rebeka je čula Izaka kako razgovara s Ezavom.
4 Ezav rano ode u polje da lovi, ulovi i donese kući svome ocu.
5 Rebeka dozva Jakova, sina svoga, i reče mu: "Čula sam Izaka, tvoga oca, gdje govori Ezavu, tvome bratu: 'Ulovi mi, pripremi mi ukusno jelo i donesi mi ga.'
6 Mogu jesti i blagosloviti te pred Gospodinom prije nego što umrem." A sada, sine moj, poslušaj moj glas u onome što ti zapovijedam: Idi u svoje stado i donesi mi dva dobra jarca, a ja ću ih pripremiti ukusno jelo za tvoga oca, kakvo voli, a ti ćeš ga donijeti svom ocu da jede i blagoslovi te pred Gospodinom prije nego što umre, i da budeš blagoslovljen.'
7 Jakov reče svojoj majci Rebeki: "Majko, neću uskratiti ništa što bi moj otac htio jesti i što bi mu se svidjelo; samo se bojim, majko moja, da će prepoznati moj glas i htjeti me dotaknuti."
8 Znaš da sam ja gladak, a Ezav, brat moj, dlakav, i pokazat ću se pred njegovim očima kao zločinac i učiniti djelo koje mi nije naredio, i on će se razgnjeviti na mene, i navući ću na sebe prokletstvo, a ne blagoslov.'
9 A Rebeka, njegova majka, reče mu: "Neka na mene padne tvoje prokletstvo, sine moj, samo poslušaj glas moj."
10 Jakov posluša glas Rebeke, svoje majke, ode i donese dva dobra i topla jarca te ih dovede svojoj majci, a majka im pripremi ukusno jelo kakvo je on volio.
11 Rebeka uze lijepu kišu svoga starijeg sina Ezava, koja je bila s njom u kući, i obuče Jakova, svoga mlađeg sina, (u nju) i stavi kožice jarića na njegove ruke i na gole dijelove njegova vrata.
12 I dade meso i kruh što ih je pripremila u ruku svom sinu Jakovu.
13 Jakov uđe k ocu i reče: "Ja sam tvoj sin; učinio sam kako si mi naredio. Ustani, sjedni i jedi što sam ulovio, oče, da me blagoslovi duša tvoja."
14 Izak reče svom sinu: "Kako si tako brzo našao, sine moj?
15 Jakov reče: 'Jer mi je Gospodin, Bog tvoj, dao da to pronađem.'
16 Izak mu reče: "Priđi bliže, sine moj, da te opipam, jesi li ti moj sin Ezav ili ne?"
17 Jakov se približi Izaku, svom ocu, a on ga opipa i reče: "Glas je Jakovljev glas, ali ruke su ruke Ezavove."
18 Ali ga nije razaznao, jer je to bila odredba s neba da mu se oduzme moć zapažanja, a Izak nije razaznao, jer su mu ruke bile dlakave kao u brata njegova Ezava, tako da ga je blagoslovio.
19 A on reče: "Jesi li ti sin moj Ezav?" On odgovori: "Ja sam sin tvoj." I reče: "Donesi mi da jedem od onoga što si ulovio, sine moj, da te blagoslovi duša moja."
20 I prinese mu, i on jede, i donese mu vina i on pije.
21 A Izak, njegov otac, reče mu: "Priđi i poljubi me, sine moj!"
22 I pristupi mu i poljubi ga. I osjeti miris njegove odjeće i blagoslovi ga govoreći: 'Evo, miris moga sina je kao miris polja koje je blagoslovio Gospodin.'
23 Neka ti Gospodin da rose nebeske i rose zemaljske, i obilje žita i ulja: Neka ti služe narodi i neka se plemena klanjaju tebi.
24 Budi gospodar braće svoje i neka ti se klanjaju sinovi majke tvoje. Neka se tebi i tvome potomstvu dovijeka udijele svi blagoslovi kojima je Gospodin blagoslovio mene i blagoslovio Abrahama, oca moga. Proklet bio onaj koji te proklinje, a blagoslovljen bio onaj koji te blagoslivlja.
25 Čim Izak blagoslovi svoga sina Jakova, Jakov se odmakne od svoga oca Izaka i sakrije se, a Ezav, njegov brat, vrati se s lova.
26 I on također pripremi ukusno jelo i donese ga svome ocu, te reče ocu: "Neka se moj otac digne i jede od moje divljači da me tvoja duša blagoslovi."
27 Izak, otac njegov, reče mu: "Tko si ti?" A on mu reče: "Ja sam tvoj prvorođenac, tvoj sin Ezav. Učinio sam kako si mi zapovjedio."
28 Izak se vrlo zapanji i reče: "Tko je taj koji je ulovio i uhvatio i donio mi, a ja sam sve jeo prije nego što si došao

i blagoslovio sam ga. Blagoslovljen će biti on i svo njegovo potomstvo zauvijek."
29 Kad Ezav čuriječi svoga oca Izaka, zavapi vrlo gorkim krikom i reče ocu: "Blagoslovi i mene, oče!"
30 A on mu reče: "Tvoj brat dođe s prijevarom i uze ti blagoslov." A on reče: "Sad znam zašto mu je ime Jakov. Evo, već me dva puta nadmašio: uzeo mi je prvorodstvo, a sada mi je uzeo i blagoslov."
31 A on reče: "Nisi li, oče, sačuvao blagoslov za mene?" Izak odgovori i reče Ezavu: "Evo, postavio sam ga za gospodara tvog i dao sam mu svu braću njegovu za sluge. Okrijepio sam ga obiljem žita, vina i ulja. Što ću sada učiniti za tebe, sine moj?"
32 A Ezav reče Izaku, svome ocu: "Imaš li samo jedan blagoslov, oče? Blagoslovi i mene, oče!"
33 Ezav podiže glas i zaplače. Izak odgovori i reče mu: “Gle, daleko će od rose zemaljske biti tvoje prebivalište i daleko od rose nebeske odozgo.”
34 I od mača ćeš živjeti i služit ćeš bratu svome. A kad postaneš velik i streseš jaram njegov s vrata svoga, sagriješit ćeš potpunim grijehom do smrti i potomstvo će se tvoje iščupati pod nebom.'
35 Ezav je neprestano prijetio Jakovu zbog blagoslova kojim ga je blagoslovio otac, pa reče u sebi: "Neka dođu dani žalosti za mojim ocem, da ubijem svoga brata Jakova."

POGLAVLJE 27

1 Riječi Ezava, njezina starijeg sina, bile su priopćene Rebeki u snu, a Rebeka posla i dozva Jakova, svoga mlađeg sina,
2 i reče mu: “Evo, tvoj brat Ezav osvetit će ti se i ubit će te.”
3 A sada, sine moj, poslušaj moj glas, ustani i bježi k Labanu, bratu mome, u Haran, i ostani kod njega nekoliko dana dok se ne smiri gnjev tvog brata i dok ne odmakne srdžbu svoju od tebe i zaboravi sve što si učinio; tada ću poslati po tebe odande.'
4 Jakov reče: "Ne bojim se; ako me htjede ubiti, ubit ću njega."
5 Ali ona mu reče: "Ne dopusti da u jednom danu ostanem bez oba sina."
6 Jakov reče svojoj majci Rebeki: "Znaš da je moj otac ostario i ne vidi jer su mu oči oslabile. Ako ga ostavim, to će mu se činiti zlo jer ga ostavljam i odlazim od tebe. Otac će se moj razgnjeviti i prokleti me. Neću ići; samo ću tada ići kad me pošalje."
7 Rebeka reče Jakovu: "Ući ću i razgovarati s njim, pa će te otpustiti."
8 Rebeka uđe i reče Izaku: "Gnušam se života zbog dviju Hetovih kćeri koje si je Ezav uzeo za žene. Ako Jakov uzme ženu između kćeri ove zemlje kao što su ove, zašto bih ja još živjela? Jer su kanaanske kćeri zle."
9 Izak dozva Jakova, blagoslovi ga, ukori ga i reče mu: “Ne uzimaj si ženu ni od jedne od kanaanskih kćeri;
10 Ustani i idi u Mezopotamiju, u kuću Betuela, oca svoje majke, i uzmi si odande ženu, jednu od kćeri Labana, brata svoje majke.
11 I Bog Svemogući neka te blagoslovi, neka te umnoži i namnoži da od tebe postane mnoštvo naroda! Blagoslove oca moga Abrahama neka ti da, tebi i tvome potomstvu poslije tebe, neka naslijediš zemlju u kojoj si boravio i svu zemlju koju je Bog dao Abrahamu. Idi, sine moj, u miru!
12 Izak otpusti Jakova, i on ode u Mezopotamiju k Labanu, sinu Betuela Sirijca, bratu Rebeke, Jakovljeve majke.
13 Nakon što je Jakov ustao da pođe u Mezopotamiju, Rebekin se duh rastužio za sinom i zaplakala.
14 Izak reče Rebeki: “Sestro moja, ne plači zbog Jakova, sina moga; jer on odlazi u miru i u miru će se vratiti.”
15 Svevišnji Bog čuvat će ga od svakoga zla i bit će s njim, jer ga neće napustiti svih njegovih dana;
16 Jer znam da će mu putovi biti uspješni u svemu kamo god pođe, dok se ne vrati k nama u miru i dok ga ne vidimo u miru.
17 Ne boj se za njega, sestro moja, jer je na pravom putu i savršen je čovjek; vjeran je i neće propasti. Ne plači.'
18 Izak je utješio Rebeku zbog njezina sina Jakova i blagoslovio ga.
19 Jakov ode od Zdenca zakletve u Haran prve godine drugog tjedna četrdeset i četvrtog jubileja i dođe u Luz na gorama, to jest Betel, za mladog mjeseca prvog mjeseca ovog tjedna, [21:15 AM] i dođe na to mjesto uvečer i skrene s puta na zapad te noći; i ondje zaspa; jer je sunce zašlo.
20 I uze jedan od kamena s onoga mjesta i položi ga sebi na glavu pod drvo, i putujući sam, zaspa.
21 I sanjao je te noći, i gle, ljestve postavljene na zemlji, a vrh im dosezao je do neba, i gle, anđeli Gospodnji uzlazili su i silazili po njima; i gle, Gospodin stajao je na njima.
22 I reče Jakovu: “Ja sam Gospodin, Bog Abrahama, oca tvojega, i Bog Izakov; zemlju na kojoj spavaš, dat ću tebi i potomstvu tvome poslije tebe.”
23 Potomstvo će tvoje biti kao prah zemaljski, i umnožit ćeš se na zapad i na istok, na sjever i na jug, i u tebi i u potomstvu tvome blagoslovit će se sva plemena naroda.
24 I evo, ja ću biti s tobom i čuvat ću te kamo god pođeš i vratit ću te u ovu zemlju u miru; jer te neću ostaviti dok ne učinim sve što sam ti rekao.'
25 Jakov se probudi od sna i reče: “Zaista, ovo je mjesto Dom Gospodnji, a ja to nisam znao.” I prestraši se i reče: “Strašno je ovo mjesto koje nije ništa drugo nego Dom Božji, a ovo su vrata nebeska.”
26 Jakov usta rano ujutro, uze kamen koji bijaše stavio sebi pod glavu i postavi ga kao stup za znak, a na vrh mu izli ulje. I prozva to mjesto Betel; a prije se to mjesto zvalo Luz.
27 Jakov se zavjetuje Gospodinu govoreći: "Ako Gospodin bude sa mnom i čuva me na ovom putu kojim idem, i da mi kruha za jelo i odjeće za odijevanje, tako da se u miru vratim u kuću svoga oca, tada će Gospodin biti moj Bog, i ovaj kamen koji sam postavio kao stup za znak na ovom mjestu bit će Gospodinova kuća, i od svega što mi daš, dat ću desetinu tebi, Bože moj."

POGLAVLJE 28

1 I krenu na put i dođe u zemlju istočnu, k Labanu, Rebekinu bratu, i ostade s njim te mu služiše za Rahelu, kćer njegovu, tjedan dana.
2 A prve godine trećeg tjedna [2122 AM] reče mu: 'Daj mi moju ženu za koju sam ti služio sedam godina'; a Laban reče Jakovu: 'Dat ću ti tvoju ženu.'

3 Laban priredi gozbu, uze svoju stariju kćer Leu i dade je Jakovu za ženu, a Zilpu, sluškinju svoju, dade joj za sluškinju; Jakov to nije znao jer je mislio da je to Rahela.
4 I uđe k njoj, i gle, to je Lea. Jakov se razgnjevi na Labana i reče mu: “Zašto si mi tako učinio? Nisam li ti služio za Rahelu, a ne za Leu? Zašto si mi učinio nepravdu?”
5 Uzmi svoju kćer, pa ću poći; jer si mi zlo učinio.' Jer Jakov je više volio Rahelu nego Leu; Leine su oči bile slabe, ali stasom vrlo lijepa; Rahela je pak imala lijepe oči i lijep i vrlo lijep stas.
6 Laban reče Jakovu: "U našoj zemlji se ne radi tako da se mlađa dade prije starije." I nije ispravno to činiti; jer tako je određeno i zapisano na nebeskim pločama da nitko ne smije dati svoju mlađu kćer prije starije; nego se starija daje prva, a poslije nje mlađa - i čovjeku koji to učini, pripisuju krivnju na nebu, i nitko nije pravedan koji to čini, jer je to djelo zlo pred Gospodinom.
7 A zapovjedi sinovima Izraelovim da to ne čine; neka ne uzimaju niti daju mlađeg prije nego što daju starijeg, jer je to vrlo zlo.
8 Laban reče Jakovu: "Neka prođe sedam dana blagdana ovoga, pa ću ti dati Rahelu da mi služiš još sedam godina i da paseš moje ovce kao što si pasao i u prvom tjednu."
9 A kad je prošlo sedam dana Leinog blagdana, Laban dade Rahelu Jakovu da mu služi još sedam godina, a Raheli dade Bilhu, sestru Zilpinu, za sluškinju.
10 I služio je još sedam godina za Rahelu, jer mu je Lea bila dana za ništa.
11 I Jahve otvori Leinu utrobu, te ona zače i rodi Jakovu sina, a on mu nadjenu ime Ruben četrnaestoga dana devetog mjeseca, prve godine trećeg tjedna. [2122 AM]
12 Ali Rahelina utroba bila je zatvorena, jer je Gospodin vidio da je Lea omražena, a Rahela voljena.
13 Jakov opet uđe k Lei, i ona zače i rodi Jakovu drugog sina, a on mu nadjenu ime Šimun, dvadeset i prvoga desetog mjeseca, treće godine tog tjedna. [2124 AM]
14 Jakov opet uđe k Lei, i ona zače i rodi mu trećeg sina, a on mu nadjenu ime Levi za mladog mjeseca prvoga mjeseca šeste godine ovog tjedna. [2127 AM]
15 Jakov opet uđe k njoj, a ona zače i rodi mu četvrtog sina, a on mu nadjenu ime Juda petnaestog dana trećeg mjeseca, prve godine četvrtog tjedna. [2129 AM]
16 Zbog svega toga Rahela zavidi Lei jer nije rađala, pa reče Jakovu: "Daj mi djece!" A Jakov reče: "Jesam li ti uskratio plodove utrobe tvoje? Jesam li te ostavio?"
17 A kad Rahela vidje da je Lea rodila Jakovu četiri sina: Rubena, Šimeona, Levija i Judu, reče mu: "Uđi k mojoj sluškinji Bilhi! Ona će začeti i roditi mi sina." (I dade mu Bilhu, svoju sluškinju, za ženu.)
18 I uđe k njoj, i ona zače i rodi mu sina, a on mu nadjenu ime Dan, devetog dana šestog mjeseca, šeste godine trećeg tjedna. [2127 AM]
19 Jakov se vrati k Bilhi po drugi put, i ona zače i rodi Jakovu još jednog sina, a Rahela mu nadjenu ime Naftali, petog dana sedmog mjeseca, druge godine četvrtog tjedna. [2130 AM]
20 A kad je Lea vidjela da je postala neplodna i da ne rađa, zavidjela je Raheli te je dala svoju sluškinju Zilpu Jakovu za ženu. Ona je zatrudnjela i rodila sina. Lea mu je nadjenula ime Gad dvanaestog dana osmog mjeseca, treće godine četvrtog tjedna. [2131 AM]
21 I on se vrati k njoj, i ona zače i rodi mu drugog sina, a Lea mu nadjenu ime Ašer, drugog dana jedanaestog mjeseca, pete godine četvrtog tjedna. [2133 AM]
22 Jakov uđe k Lei, a ona zače i rodi sina, te mu nadjenu ime Isakar, četvrtoga dana petoga mjeseca, četvrte godine četvrtoga tjedna, i dade ga dojilji.
23 Jakov se vrati k njoj, i ona zače i rodi dvoje (djece), sina i kćer, i nadjenu ime sinu Zabulon, a kćeri ime Dina, sedmoga mjeseca, šeste godine četvrtoga tjedna. [2134 AM]
24 I Gospodin se smilovao Raheli i otvorio joj utrobu, te ona zače i rodi sina, te mu nadjenu ime Josip za mladog mjeseca četvrtoga, šeste godine, četvrtoga tjedna. [2134 AM]
25 U dane kad se rodio Josip, Jakov reče Labanu: "Daj mi moje žene i sinove, pa da idem k svom ocu Izaku i da sebi sagradim kuću. Jer sam navršio godine u kojima sam ti služio za tvoje dvije kćeri, pa ću se vratiti u kuću svoga oca."
26 A Laban reče Jakovu: "Ostani kod mene za svoju plaću, i pasi mi opet moje ovce, i primi svoju plaću."
27 I dogovoriše se međusobno da će mu dati kao plaću onu od janjaca i jarića koji su rođeni crno-pjegavi i bijeli, (to) neka bude njegova plaća.
28 I sve ovce okotiše šarene, pjegave i crne, raznobojno označene, i opet okotiše janjce poput sebe, i sva šarena bijaše Jakovljeva, a ona nebijaša bijaše Labanova.
29 Jakovljevo se imanje uvelike umnožilo i stekao je volove, ovce, magarce, deve, sluge i sluškinje.
30 Laban i njegovi sinovi zavidjeli su Jakovu, te mu je Laban uzeo ovce i zlonamjerno ga promatrao.

POGLAVLJE 29

1 Kad je Rahela rodila Josipa, Laban je otišao strići svoje ovce; jer su bile udaljene od njega tri dana hoda.
2 Jakov vidje da Laban ide strići svoje ovce, pa Jakov pozva Leu i Rahelu i ljubazno im reče da pođu s njim u zemlju kanaansku.
3 Jer im je ispričao kako je sve vidio u snu, čak i sve što mu je rekao da se vrati u očevu kuću, a oni su rekli: 'Kamo god ideš, ići ćemo s tobom.'
4 Jakov blagoslovi Boga Izaka, oca svoga, i Boga Abrahama, oca svoga oca. Ustade, uzjaše svoje žene i djecu, uze svu svoju imovinu, pređe rijeku i dođe u zemlju Gileadsku. Jakov sakri svoju namjeru od Labana i ne javi mu.
5 A sedme godine četvrtog tjedna Jakov se okrenuo prema Gileadu prvoga mjeseca, dvadeset i prvoga. [2135 AM] Laban ga progonio i sustigao Jakova na gori Gileadskoj trećega mjeseca, trinaestoga.
6 I Jahve mu ne dopusti da naudi Jakovu, jer mu se ukaza u snu noću. I Laban progovori Jakovu.
7 Petnaestog dana nakon tih dana Jakov priredi gozbu za Labana i za sve koji su došli s njim. Tog se dana Jakov zakle Labanu, a i Laban Jakovu, da nitko od njih neće prijeći preko Gileadske gore jedno drugome sa zlom namjerom.
8 I ondje načini gomilu za svjedoka; zato se to mjesto prozva: 'Gomila svjedoka', po toj gomili.

9 Ali prije su zemlju Gilead nazivali zemljom Refaima; jer je to bila zemlja Refaima, i Refaimi su rođeni (ondje), divovi čija je visina bila deset, devet, osam do sedam lakata.
10 I njihovo prebivalište protezalo se od zemlje Amonovih sinova do gore Hermona, a sjedišta njihova kraljevstva bila su Karnajim, Aštarot, Edrei, Misur i Beon.
11 I Gospod ih je uništio zbog zla njihovih djela; jer su bili vrlo zlobni, i Amorejci su živjeli na njihovom mjestu, zli i grešni, i nema danas naroda koji je u potpunosti počinio sve njihove grijehe, i nemaju više dugog života na zemlji.
12 Jakov otpusti Labana, koji ode u Mezopotamiju, zemlju Istoka, a Jakov se vrati u zemlju Gileadsku.
13 Prešao je preko Jaboka devetog mjeseca, jedanaestog dana u mjesecu. Toga dana došao je k njemu Ezav, njegov brat, i on se s njim pomirio te otišao od njega u zemlju Seir. Jakov je živio u šatorima.
14 A prve godine petog tjedna u ovom jubileju [2136 AM] prešao je Jordan i nastanio se s onu stranu Jordana, te je pasao svoje ovce od mora Gomile do Bet-Šana, i do Dotana i do šume Akrabim.
15 I posla svom ocu Izaku svu svoju imovinu, odjeću, hranu, meso, piće, mlijeko, maslac, sir i nešto datulja iz doline.
16 I svojoj majci Rebeki također četiri puta godišnje, između mjeseci, između oranja i žetve, između jeseni i kiše te između zime i proljeća, do Abrahamove kule.
17 Jer se Izak vratio od Zdenca zakletve i popeo se na kulu svoga oca Abrahama te je ondje živio odvojeno od svoga sina Ezava.
18 Jer u dane kad je Jakov otišao u Mezopotamiju, Ezav uze sebi za ženu Mahalatu, kćer Izmaelovu, i skupi sva stada svoga oca i njegove žene, te ode i nastani se na gori Seiru, a oca svoga ostavi samoga kod Zdenca zakletve.
19 Izak se popeo s Zdenca zakletve i nastanio se u kuli svoga oca Abrahama na gorama Hebrona,
20 I onamo je Jakov slao sve što je slao svome ocu i majci s vremena na vrijeme, sve što im je trebalo, i oni su blagoslivljali Jakova svim srcem svojim i svom dušom svojom.

POGLAVLJE 30

1 I prve godine šestog tjedna [2143 AM] ode u miru u Salem, istočno od Šekema, u četvrtom mjesecu.
2 I ondje odvedoše Dinu, kćer Jakovljevu, u kuću Šekema, sina Hamora Hivejca, kneza one zemlje, i on legne s njom i oskvrni je. Bila je djevojčica od dvanaest godina.
3 I zamoli oca svoga i braću njezinu da mu je daju za ženu. Jakov i sinovi njegovi razgnjeviše se na ljude Šekema jer su oskvrnuli Dinu, sestru njihovu, i govorili su im sa zlom namjerom i postupali s njima prijevarno i prevarili ih.
4 Simeon i Levi dođoše neočekivano u Šekem i izvršiše sud nad svim Šekemljanima te pobiše sve ljude koje su u njemu našli i ne ostaviše ni jednoga preživjelog u njemu: sve pobiše na muke jer su obeščastili njihovu sestru Dinu.
5 I neka se od sada više ne dogodi da se oskvrne kći Izraelova; jer je na nebu određena presuda protiv njih da mačem istrijebe sve Šekemce jer su nanijeli sramotu Izraelu.
6 I predade ih Gospodin u ruke Jakovljevih sinova da ih istrijebe mačem i izvrše nad njima sud, i da se više ne čini tako u Izraelu da se oskvrni djevica Izraelova.
7 Ako tko u Izraelu htjedne dati svoju kćer ili sestru za bilo kojeg čovjeka koji je od potomstva neznabožaca, sigurno će umrijeti i kamenovat će ga; jer je učinio sramotu u Izraelu; a ženu će spaliti vatrom jer je obeščastila ime doma svoga oca i bit će iskorijenjena iz Izraela.
8 Neka se ne nađe preljubnica i nečistoća u Izraelu kroz sve dane naraštaja na zemlji; jer je Izrael svet Gospodinu i svaki čovjek koji ga oskvrni sigurno će umrijeti; kamenjem će ga zasuti.
9 Jer tako je određeno i zapisano na nebeskim pločama za sve potomstvo Izraelovo: Tko ga oskvrni, sigurno će umrijeti i bit će kamenovan.
10 I za ovaj zakon nema ograničenja dana, ni oproštenja, ni ikakvog pomirenja: nego čovjek koji je oskvrnuo svoju kćer bit će iskorijenjen usred svega Izraela, jer je dao svoje potomstvo Molohu i činio bezbožno da ga oskvrne.
11 A ti, Mojsije, zapovijedi sinovima Izraelovim i opomenu ih da ne daju svoje kćeri neznabošcima i da ne uzimaju za svoje sinove nijednu od kćeri neznabošca, jer je to odvratno pred Gospodinom.
12 Zato sam ti riječima Zakona napisao sva djela Šekemaca koja su počinili protiv Dine i kako su Jakovljevi sinovi govorili: "Nećemo dati svoju kćer neobrezanom čovjeku, jer bi to bila za nas ruglo."
13 To je sramota Izraelu, onima koji žive i onima koji uzimaju kćeri neznabožaca; jer je to nečisto i odvratno Izraelu.
14 Izrael neće biti oslobođen ove nečistoće ako ima ženu od kćeri neznabožaca ili ako je dao koju od svojih kćeri čovjeku koji je od neznabožaca.
15 Jer će biti kuga za kugom, i prokletstvo za prokletstvom, i svaka će ga osuda, kuga i prokletstvo snaći: ako to učini ili sakrije oči od onih koji čine nečistoću, ili onih koji oskvrnjuju Svetište Gospodnje, ili onih koji oskvrnjuju sveto ime njegovo, (tada) će cijeli narod zajedno biti osuđen za svu nečistoću i oskvrnuće ovoga čovjeka.
16 I neće se gledati na osobe [i neće se gledati na osobe] niti će se iz njegovih ruku primati plodovi, prinosi, paljenice i mast, niti miris slatkog mirisa, tako da bi ga se prihvatilo: i tako će biti sa svakim muškarcem ili ženom u Izraelu koji oskvrne Svetište.
17 Zato sam ti zapovjedio: 'Svjedoči Izraelu o ovome: vidi kako su prošli Šekemci i njihovi sinovi: kako su predani u ruke dvojice Jakovljevih sinova, te ih ubiše pod mukama, i to im se uračuna u pravednost i zapisano im je u pravednost.
18 I potomstvo Levijevo bijaše izabrano za svećeništvo i da budu leviti, da bi mogli služiti pred Gospodinom, kao i mi, neprestano, i da Levi i sinovi njegovi budu blagoslovljeni zauvijek; jer je revnovao da izvrši pravednost i sud i osvetu nad svima koji su ustali protiv Izraela.
19 I tako oni upisuju kao svjedočanstvo u njegovu korist na nebeske ploče blagoslov i pravednost pred Bogom svih:
20 I sjećamo se pravednosti koju je čovjek ispunio za svog života, u svim razdobljima godine; dok je tisuću naraštaja neće zapisivati, i doći će k njemu i njegovim potomcima

poslije njega, i on je zabilježen na nebeskim pločama kao prijatelj i pravednik.
21 Sve ovo napisao sam za tebe i zapovjedio sam ti da kažeš sinovima Izraelovim da ne čine grijeh niti prestupaju uredbe niti krše savez koji im je dodijeljen, (nego) da ga ispune i budu zapisani kao prijatelji.
22 Ali ako prijeđu i čine nečistoću na svaki način, bit će zapisani na nebeskim pločama kao protivnici i bit će uništeni iz knjige života i bit će zapisani u knjizi onih koji će biti uništeni i s onima koji će biti iskorijenjeni iz zemlje.
23 A na dan kad Jakovljevi sinovi ubiše Šekema, zapisan je na nebu u njihovu milost da su izvršili pravednost i poštenje i osvetu nad grešnicima, i zapisan je za blagoslov.
24 I odvedoše Dinu, sestru svoju, iz kuće Šekemove i odvedoše u zarobljeništvo sve što je bilo u Šekemu, njihove ovce i volove i njihove magarce, sve njihovo bogatstvo i sva njihova stada, i sve to dovedoše k Jakovu, svom ocu.
25 I prekorio ih je što su grad uništili mačem, jer se bojao onih koji su živjeli u zemlji, Kanaanaca i Perižana.
26 Strah Gospodnji obuze sve gradove oko Šekema i ne ustadoše da progone Jakovljeve sinove, jer ih obuze užas.

POGLAVLJE 31

1 A za mladog mjeseca Jakov reče svoj kući svojoj: "Očistite se i presvucite odjeću svoju, pa ustanimo i pođimo gore u Betel, gdje sam mu dao zavjet onoga dana kad sam pobjegao od svoga brata Ezava, jer je bio sa mnom i doveo me u ovu zemlju u miru, a vi ste uklonili strane bogove koji su među vama."
2 I predadoše tuđe bogove i ono što im je bilo u ušima i što im je bilo na vratovima, i idole koje je Rahela ukrala od svoga oca Labana, ona ih u potpunosti dade Jakovu. A on ih spali, razbije, uništi i sakrije pod hrastom koji je u zemlji Šekem.
3 I ode on za mladog mjeseca sedmoga mjeseca u Betel. I sagradi žrtvenik na mjestu gdje je spavao, i ondje postavi stup, i poruči svome ocu Izaku da dođe k njemu na žrtvu, i svojoj majci Rebeki.
4 A Izak reče: "Neka dođe moj sin Jakov da ga vidim prije nego što umrem."
5 Jakov ode k svom ocu Izaku i svojoj majci Rebeki, u kuću svoga oca Abrahama. Poveo je sa sobom dva svoja sina, Levija i Judu, i došao je k svom ocu Izaku i svojoj majci Rebeki.
6 Rebeka izađe s kule pred nju da poljubi Jakova i zagrli ga; jer joj se duh oporavi kad ču: "Evo, tvoj sin Jakov dolazi!" I poljubi ga.
7 I ugleda njegova dva sina i prepozna ih te mu reče: 'Jesu li ovo tvoji sinovi, sine moj?' I zagrli ih, poljubi i blagoslovi govoreći: 'U vama će se proslaviti Abrahamovo potomstvo i vi ćete biti blagoslov na zemlji.'
8 Jakov uđe k svom ocu Izaku u sobu gdje je Izak ležao i s njim njegova dva sina. Uzme oca za ruku, sagne se i poljubi ga. Izak se privije uz vrat svoga sina Jakova i zaplaka nad njegovim vratom.
9 Tama napusti Izakove oči i on ugleda dva Jakovljeva sina, Levija i Judu, te reče: "Jesu li ovo tvoji sinovi, sine moj? Jer su kao ti."
10 I reče mu da su to zaista njegovi sinovi: 'I zaista si vidio da su to zaista moji sinovi.'
11 I približiše mu se, a on se okrenu, poljubi ih i oboje ih zagrli.
12 I duh proroštva siđe mu na usta te uhvati Levija za desnu, a Judu za lijevu ruku.
13 I okrenu se najprije Leviju i poče blagoslivljati njega prvoga i reče mu: “Bog svih, sam Gospodin svih vjekova, blagoslovio tebe i djecu tvoju kroz sve vjekove.”
14 I neka Gospodin da tebi i tvome potomstvu veličinu i veliku slavu i neka učini da se ti i tvome potomstvo, iz svakog tijela, približite Njemu da služite u njegovu svetištu kao anđeli prisutnosti i kao sveti. (Baš) kao što su oni, potomstvo tvojih sinova bit će za slavu i veličinu i svetost, i neka ih učini velikima u sve vjekove.
15 I bit će suci i knezovi i poglavari svega potomstva sinova Jakovljevih; govorit će riječ Gospodnju u pravednosti i sudit će sve njegove presude u pravednosti. I objavit će moje putove Jakovu i moje staze Izraelu. Blagoslov Gospodnji bit će im dan u ustima da blagoslove sve potomstvo Ljubljenoga.
16 Majka ti je dala ime Levi, i s pravom ti je dala ime: Pridružit ćeš se Gospodinu i biti drug svim sinovima Jakovljevim; stol njegov neka bude tvoj, i jedite s njega ti i sinovi tvoji; i stol tvoj neka bude pun za sve naraštaje i hrana tvoja ne ponestane za sve vjekove.
17 Neka se pred tobom poklone svi koji te mrze, neka se iskorijene i propadnu svi tvoji protivnici! Blagoslovljen bio onaj koji te blagoslivlja, a proklet bio svaki narod koji te proklinje!
18 A Judi reče: “Neka ti Gospodin da snagu i moć da zgaziš sve koji te mrze. Bit ćeš knez, ti i jedan od tvojih sinova, nad sinovima Jakovljevim. Neka se tvoje ime i ime tvojih sinova proširi i prožme svaku zemlju i kraj. Tada će se narodi bojati pred tobom i svi će se narodi tresti.”
19 U tebi će biti pomoć Jakovljeva i u tebi će se naći spasenje Izraelovo.
20 I kad sjedneš na prijestolje časti svoje pravednosti, bit će veliki mir za sve potomstvo sinova ljubljenoga. Blagoslovljen bio onaj koji te blagoslivlja, a svi koji te mrze i tište i proklinju bit će iščupani i uništeni sa zemlje i prokleti.'
21 Okrenuvši se, ponovno ga poljubi i zagrli, i silno se obradova, jer je uistinu vidio sinove svoga sina Jakova.
22 I ode između njegovih nogu, pade ničice i pokloni mu se. On ih blagoslovi i ondje počinu s ocem svojim Izakom te noći. Jeli su i pili s radošću.
23 I uspava oba Jakovljeva sina, jednoga s desne, a drugoga s lijeve strane, i to mu se uračuna u pravednost.
24 Jakov je tijekom noći ispričao svom ocu sve, kako mu je Gospodin iskazao veliku milost i kako mu je učinio sreću na svim njegovim putovima i zaštitio ga od svakog zla.
25 Izak je blagoslovio Boga oca svoga Abrahama koji nije uskratio svoju milost i svoju pravednost sinovima sluge svoga Izaka.
26 A ujutro Jakov ispriča ocu svome Izaku zavjet koji je dao Gospodinu i viđenje koje je vidio, i da je sagradio žrtvenik, i da je sve spremno za žrtvu koja će se prinijeti pred Gospodinom kao što se zavjetovao, i da je došao da ga posadi na magarca.

27 Izak reče svom sinu Jakovu: “Ne mogu ići s tobom; jer sam star i ne mogu podnijeti put. Idi, sine moj, u miru; jer mi je danas sto šezdeset i pet godina; više ne mogu putovati. Stavi svoju majku (na magarca) i neka ide s tobom.”
28 Znam, sine moj, da si došao zbog mene i neka je blagoslovljen ovaj dan u kojem si me vidio živog, a i ja sam vidio tebe, sine moj.
29 Neka ti bude dobro i ispuniš zavjet koji si dao; i ne odgađaj svoj zavjet; jer ćeš biti pozvan na odgovornost zbog zavjeta; zato sada požuri da ga izvršiš, i neka bude zadovoljan Onaj koji je sve stvorio, kome si se zavjetovao.'
30 I reče Rebeki: "Idi s Jakovom, sinom svojim!" I Rebeka ode s Jakovom, sinom svojim, i Debora s njom, i dođoše u Betel.
31 Jakov se sjeti molitve kojom ga je otac blagoslovio, njega i njegova dva sina, Levija i Judu, te se obradova i blagoslovi Boga svojih otaca, Abrahama i Izaka.
32 I reče: 'Sada znam da imam vječnu nadu, a i sinovi moji, pred Bogom svih'; i tako je određeno za njih dvoje; i oni to zapisuju kao vječno svjedočanstvo njima na nebeskim pločama kako ih je Izak blagoslovio.

POGLAVLJE 32

1 On prenoći u Betelu. Levi usni da su ga zaredili i postavili za svećenika Boga Svevišnjega, njega i sinove njegove zauvijek. Probudi se od sna i blagoslovi Gospodina.
2 Jakov usta rano ujutro, četrnaestog dana toga mjeseca, i dade desetinu od svega što je došlo s njim, i od ljudi i od stoke, i od zlata i od svakog posuđa i od odjeće, da, dade desetinu od svega.
3 U one dane Rahela zatrudnje sa svojim sinom Benjaminom. Jakov prebroji svoje sinove od sebe nadalje, a Levi pade u dio Gospodnji, a otac ga obuče u svećeničke haljine i napuni mu ruke.
4 Petnaestog dana toga mjeseca prinese na žrtvenik četrnaest volova između goveda, dvadeset i osam ovnova, četrdeset i devet ovaca, sedam janjaca i dvadeset i jednog jarca kao paljenicu na žrtveniku, ugodan miris pred Bogom.
5 To je bio njegov prinos, kao posljedica zavjeta koji je dao da će dati desetinu, s njihovim prinosima od plodova i njihovim prinosima od pića.
6 A kad ga vatra proždere, on zapali tamjan na vatri nad vatrom, i za zahvalnu žrtvu dva vola i četiri ovna i četiri ovce, četiri jarca i dvije jednogodišnje ovce i dva jarca; i tako je činio svaki dan sedam dana.
7 I on i svi njegovi sinovi i njegovi ljudi jeli su (ovo) s radošću ondje sedam dana, blagoslivljajući i zahvaljujući Gospodinu koji ga je izbavio iz sve njegove nevolje i dao mu zavjet.
8 I od svih čistih životinja dao je desetinu i prinio žrtvu paljenicu, ali nečiste životinje (nije) dao svom sinu Leviju, nego mu je dao sve duše ljudi.
9 Levi je vršio svećeničku službu u Betelu pred svojim ocem Jakovom, prije svoje desetorice braće, i ondje je bio svećenik. Jakov se zavjetovao. Tako je ponovno dao desetinu Gospodinu i posvetio je, i ona je postala sveta Njemu.
10 I zbog toga je na nebeskim pločama propisano kao zakon da se desetina opet daje, da se desetina jede pred Gospodinom iz godine u godinu, na mjestu koje je odabrano da prebiva ime Njegovo, i ovom zakonu nema ograničenja dana zauvijek.
11 Ova je uredba napisana da se ispunjava iz godine u godinu jedenjem druge desetine pred Gospodinom na mjestu gdje je odabrana, i da od nje ništa ne ostane od ove godine do sljedeće godine.
12 Jer će se u svojoj godini sjeme jesti do dana žetve sjemena te godine, i vino do dana vina, i ulje do dana svojeg doba.
13 A sve što od njega ostane i ostari, neka se smatra onečišćenim: neka se spali vatrom, jer je nečisto.
14 I tako neka to zajedno jedu u svetištu i neka ne dopuste da ostari.
15 I sva desetina od volova i ovaca bit će sveta Gospodinu i pripadat će njegovim svećenicima, koje će jesti pred njim iz godine u godinu; jer tako je određeno i ugravirano u vezi s desetinom na nebeskim pločama.
16 I sljedeće noći, dvadeset i drugog dana toga mjeseca, Jakov odluči sagraditi to mjesto i okružiti dvorište zidom te ga posvetiti i učiniti svetim zauvijek, sebi i svojoj djeci poslije njega.
17 I Gospodin mu se ukaže noću i blagoslovi ga te mu reče: "Nećeš se više zvati Jakov, nego će ti se zvati Izrael."
18 I reče mu ponovno: “Ja sam Gospodin koji sam stvorio nebo i zemlju, i umnožit ću te i silno te razmnožiti, i kraljevi će izaći iz tebe i sudit će svugdje kamo je kročila noga sinova ljudskih.”
19 Potomstvu tvome dat ću svu zemlju pod nebom i sudit će svim narodima po njihovim željama. Poslije će posjedovati svu zemlju i baštiniti je zauvijek.'
20 I završi razgovor s njim i ode od njega. Jakov je gledao dok se nije uzašao na nebo.
21 I vidje u noćnoj viziji, i gle, anđeo siđe s neba sa sedam ploča u rukama svojim, i dade ih Jakovu, a on ih pročita i dozna sve što je na njima napisano što će se dogoditi njemu i njegovim sinovima kroz sve vjekove.
22 I pokaza mu sve što je napisano na pločama i reče mu: “Ne gradite ovo mjesto i ne činite ga vječnim svetištem i ne prebivajte ovdje, jer ovo nije to mjesto. Idi u kuću Abrahama, oca svoga, i živi s Izakom, ocem svojim, do dana smrti oca svoga.”
23 Jer u Egiptu ćeš umrijeti u miru i u ovoj zemlji bit ćeš s počastima pokopan u grobnici svojih otaca, s Abrahamom i Izakom.
24 Ne boj se, jer kako si vidio i pročitao, tako će sve biti; i zapiši sve kako si vidio i pročitao.'
25 Jakov reče: "Gospodine, kako se mogu sjetiti svega što sam pročitao i vidio?" A on mu reče: "Sjetit ću te svega."
26 I ode od njega, probudi se iz sna i sjeti se svega što je pročitao i vidio, i zapisa sve riječi koje je pročitao i vidio.
27 I ondje je slavio još jedan dan i prinosio je žrtve kao i prethodnih dana, te ga nazva Dodatak, jer je taj dan bio dodan, a prethodne dane nazvao je Blagdan.
28 I tako se očitovalo da će biti, i to je zapisano na nebeskim pločama: stoga mu je objavljeno da to treba slaviti i dodati to sedam dana blagdana.
29 I nazvano mu je 'Dodatak', jer je zabilježen među danima blagdana, prema broju dana u godini.

30 A noću, dvadeset i trećeg toga mjeseca, umrije Debora, Rebekina dadilja, i pokopaše je pod gradom pod hrastom rijeke, i prozva to mjesto 'Rijeka Debora', a hrast 'Hrab žalosti Debore'.
31 Rebeka ode i vrati se u svoju kuću k svom ocu Izaku, a Jakov posla po njoj ovnove, ovce i jarce da pripremi obrok za njegova oca kako želi.
32 I išao je za svojom majkom dok nije došao u zemlju Kabratan i ondje se nastanio.
33 Rahela je noću rodila sina i nadjenula mu ime 'Sin moje boli'; jer je patila rađajući ga. Ali otac mu je nadjenuo ime Benjamin, jedanaestog dana osmog mjeseca, prvoga tjedna šestog tjedna tog jubileja. [2143 AM]
34 Rahela je ondje umrla i pokopana je u zemlji Efrati, to jest Betlehemu. Jakov je sagradio stup na Rahelinom grobu, na putu iznad njezina groba.

POGLAVLJE 33

1 Jakov ode i nastani se južno od Magdaladrefa. Dođe k svom ocu Izaku, on i njegova žena Lea, za mladog mjeseca desetoga mjeseca.
2 Ruben je vidio Bilhu, sluškinju Rahelinu, konkubinu svoga oca, kako se kupa u vodi na tajnom mjestu i zavolio ju je.
3 I sakri se noću i uđe u kuću Bilhe te je nađe kako spava sama na postelji u svojoj kući.
4 I legne s njom, a ona se probudi i vidje, i gle, Ruben leži s njom u krevetu. Ona otkri rub svog pokrivača i uhvati ga, pa vrisnu i vidje da je to Ruben.
5 I posramila se zbog njega te pustila ruku s njega, a on je pobjegao.
6 I ona je zbog toga jako tugovala i nikome to nije ispričala.
7 A kad se Jakov vratio i potražio je, ona mu reče: "Nisam čista zbog tebe, jer sam se oskvrnula pred tobom; Ruben me oskvrnuo i ležao je sa mnom noću, a ja sam spavala i nisam ga shvatila dok mi nije otkrio skuta haljine i legao sa mnom."
8 Jakov se silno razgnjevi na Rubena jer je ovaj legao s Bilhom, jer je otkrio skut haljine njegova oca.
9 Jakov joj se više nije približio jer ju je Ruben oskvrnuo. A tko god otkrije skut haljine svoga oca, djelo je vrlo zlo, jer je odvratan pred Gospodinom.
10 Zato je na nebeskim pločama zapisano i određeno da čovjek ne smije ležati sa ženom svoga oca i ne smije otkrivati skuta svoga oca, jer je to nečisto: sigurno će umrijeti zajedno, čovjek koji legne sa ženom svoga oca i žena, jer su učinili nečistoću na zemlji.
11 I ništa ne smije biti nečisto pred Bogom našim u narodu koji je On izabrao sebi u posjed.
12 I opet je napisano drugi put: 'Proklet bio onaj koji legne sa ženom svoga oca, jer je otkrio očevu sramotu'. I svi sveti Gospodnji rekoše: 'Neka bude tako, neka bude tako!'
13 A ti, Mojsije, zapovjedi sinovima Izraelovim da drže ovu riječ; jer ona (povlači za sobom) kaznu smrti; i nečista je, i nema pomirenja zauvijek da se iskupi čovjek koji je to počinio, nego da bude pogubljen i zaklan, kamenovan i iskorijenjen iz naroda Boga našega.
14 Jer nijedan čovjek koji to čini u Izraelu ne smije ostati živ ni jedan dan na zemlji, jer je odvratan i nečist.
15 I neka ne govore: Rubenu je dan život i oproštenje nakon što je spavao s konkubinom svoga oca, i njoj također, iako je imala muža, a njezin muž Jakov, njegov otac, još je bio živ.
16 Jer do tada nije objavljena uredba, sud i zakon u svojoj potpunosti za sve, ali u tvoje dane (objavljen je) kao zakon vremena i dana, i vječni zakon za vječne naraštaje.
17 I za ovaj zakon nema kraja dana, niti pomirenja za njega, nego oboje moraju biti iskorijenjeni usred naroda: na dan kad su ga počinili, neka ih pobiju.
18 A ti, Mojsije, zapiši to Izraelu da bi to obdržavali i činili prema ovim riječima i ne bi počinili grijeh koji bi doveo do smrti; jer Gospodin, Bog naš, sudac je koji ne gleda na pripadnost niti prima darove.
19 I reci im ove riječi saveza da čuju i drže ih se i da paze na njih, da ne budu uništeni i iskorijenjeni iz zemlje; jer su nečistoća i gnusoba, prljavština i oskvrnuće svi koji to čine na zemlji pred našim Bogom.
20 I nema većeg grijeha od bluda koji čine na zemlji; jer je Izrael svet narod Gospodinu, Bogu svome, i narod baštine, i svećenički i kraljevski narod i (Njegovo) vlasništvo; i neće se pojaviti takva nečistoća usred svetog naroda.
21 A treće godine ovog šestog tjedna [21:45 AM] Jakov i svi njegovi sinovi otišli su i nastanili se u kući Abrahamovoj, blizu Izaka, njegova oca, i Rebeke, njegove majke.
22 A ovo su bila imena Jakovljevih sinova: prvorođenac Ruben, Šimun, Levi, Juda, Isakar, Zebulon, sinovi Leini; i sinovi Rahelini, Josip i Benjamin; i sinovi Bilhe, Dan i Naftali; i sinovi Zilpe, Gad i Ašer; i Dina, kći Leina, jedina kći Jakovljeva.
23 I dođoše i pokloniše se Izaku i Rebeki, i kad ih vidješe, blagosloviše Jakova i sve njegove sinove, i Izak se silno obradova jer vidje sinove Jakova, svoga mlađeg sina, i blagoslovi ih.

POGLAVLJE 34

1 A šeste godine ovog tjedna ovog četrdeset i četvrtog jubileja [2148 AM] Jakov posla svoje sinove da pasu ovce, i svoje sluge s njima na pašnjake Šekema.
2 Sedam amorejskih kraljeva skupilo se protiv njih da ih pobiju, sakriju se pod drveće i otmu im stoku kao plijen.
3 Jakov, Levi, Juda i Josip bijahu u kući s ocem svojim Izakom, jer mu je duh bio žalostan i nisu ga mogli ostaviti. Benjamin bijaše najmlađi i zato osta s ocem svojim.
4 I dođoše kralj(evi) Taphua i kralj(evi) Arese, i kralj(evi) Seragana, i kralj(evi) Sela, i kralj(evi) Gaasa, i kralj Betorona, i kralj Maanisakira, i svi oni koji žive u ovim planinama (i) koji žive u šumama u zemlji kanaanskoj.
5 I oni to dojaviše Jakovu govoreći: “Evo, amorejski kraljevi opkolili su tvoje sinove i opljačkali im stada.”
6 I ustade iz svoje kuće, on i njegova tri sina i sve sluge njegova oca i njegove vlastite sluge, i pođe protiv njih sa šest tisuća ljudi koji nose mačeve.
7 I pobio ih je na pašnjacima Šekema i progonio one koji su pobjegli, i pobio ih je oštricom mača, i pobio je Aresu i Tafua i Saregana i Sela i Amanisakira i Gagaasa, i povratio je njegova stada.
8 I nadvlada ih i nametnu im danak da mu plaćaju danak, pet plodova njihove zemlje, te sagradi Robel i Tamnatares.

9 I vrati se u miru i sklopi s njima mir, te mu postadoše sluge do dana kad on i njegovi sinovi siđoše u Egipat.
10 A sedme godine ovog tjedna [2149 AM] posla Josipa da se raspita o dobrobiti svoje braće iz svoje kuće u zemlju Šekem, i on ih nađe u zemlji Dotan.
11 I postupiše s njim izdajnički i skovaše zavjeru protiv njega da ga ubiju, ali se predomisliše te ga prodadoše izmaelskim trgovcima, koji ga odvedoše u Egipat i prodadoše ga Potifaru, faraonovom eunuhu, glavnom kuharu i svećeniku grada Eleva.
12 Jakovljevi sinovi zaklaše jare, umoče Josipovu haljinu u krv i poslaše je svome ocu Jakovu desetoga dana sedmoga mjeseca.
13 I tugovao je cijelu noć, jer su mu to donijeli uvečer, i obuze ga groznica od žalosti zbog svoje smrti te reče: "Zla zvijer prožderala je Josipa." I svi članovi njegove kuće [tugovali su s njim tog dana i tugovali su i naricali s njim cijeli taj dan.
14 Sinovi njegovi i kći ustadoše da ga utješe, ali on se ne dade utješiti zbog sina svoga.
15 Toga dana Bilha je čula da je Josip poginuo i umrla je žaleći za njim. Živjela je u Kafratefu. Dina, kći njegova, umrla je nakon Josipove smrti.
16 I dođoše te tri žalosti na Izrael u jednom mjesecu. I pokopaše Bilhu nasuprot Rahelinom grobu, a i Dinu, kćer njegovu, pokopaše ondje.
17 I tugovao je za Josipom godinu dana i nije prestao, jer je rekao: "Pusti me da siđem u grob tugujući za svojim sinom."
18 Zbog toga je određeno za djecu Izraelovu da se desetoga dana sedmoga mjeseca muče - na dan kad je vijest koja ga je natjerala da plače za Josipom došla do njegova oca Jakova - da se na taj dan, desetoga dana sedmoga mjeseca, jednom godišnje, iskupe za svoje grijehe mladim jarcem; jer su ožalošćeni očevom naklonošću prema Josipu, sinu njegovu.
19 I ovaj je dan određen da na njega tuguju zbog svojih grijeha i zbog svih svojih prijestupa i zbog svih svojih pogrešaka, kako bi se mogli očistiti na taj dan jednom godišnje.
20 A nakon što Josipova pogibe, Jakovljevi sinovi uzmu sebi žene. Rubenova žena zvaše se Ada, a Simeonova žena zvaše se Adlbaa, Kanaanka; a Levijeva žena zvaše se Melka, od kćeri Aramovih, od potomstva Terahovih sinova; a Judina žena zvaše se Betasuel, Kanaanka; a Isakarova žena zvaše se Hezaka; a Zabulonova žena zvaše se Niiman; a Danova žena zvaše se Egla; a Naftalijeva žena zvaše se Rasu iz Mezopotamije; a Gadova žena zvaše se Maka; a Ašerova žena zvaše se Ijona; a Josipova žena zvaše se Asenat, Egipćanin; a Benjaminova žena zvaše se Ijasaka.
21 I Simeon se pokaja i uze drugu ženu iz Mezopotamije kao svoju braću.

POGLAVLJE 35

1 A prve godine prvog tjedna četrdeset petog jubileja [2157 AM] Rebeka dozva Jakova, sina svoga, i zapovjedi mu za oca njegova i za brata njegova da ih poštuje sve dane svoga života.
2 Jakov reče: “Učinit ću sve kako si mi zapovjedio, jer će mi to biti čast i veličina i pravednost pred Gospodinom, da ih slavim.”
3 I ti, majko, znaš od mog rođenja do danas, sva moja djela i sve što je u mom srcu, da uvijek mislim dobro o svemu.
4 I kako da ne učinim ovo što si mi zapovjedio, da poštujem oca svoga i brata svoga!
5 Reci mi, majko, kakvu si izopačenost u meni vidjela i ja ću se od nje odvratiti i milost će biti nada mnom.'
6 A ona mu reče: “Sine moj, nisam u tebi vidjela ništa opako, nego (samo) pravedna djela. Ipak, sine moj, reći ću ti istinu: Ove ću godine umrijeti i neću preživjeti ovu godinu u svom životu; jer sam u snu vidjela dan svoje smrti da neću živjeti dulje od sto pedeset i pet godina: i evo, navršila sam sve dane svog života koje mi je preostalo živjeti.”
7 Jakov se nasmija riječima svoje majke, jer mu je majka rekla da će umrijeti; a ona je sjedila nasuprot njemu u punoj snazi i nije bila slaba u svojoj snazi; jer je ulazila i izlazila i gledala, i zubi su joj bili jaki i nikakva bolest je nije dotakla svih dana njezina života.
8 Jakov joj reče: "Blago meni, majko, ako se moji dani približe danima tvoga života i ako moja snaga ostane sa mnom kao tvoja snaga; i nećeš umrijeti, jer se uzalud šališ sa mnom zbog svoje smrti."
9 I uđe k Izaku i reče mu: "Molim te za jednu molbu: zakuni Ezava da neće nauditi Jakovu niti ga progoniti s neprijateljstvom; jer znaš da su Ezavove misli izopačene od njegove mladosti i da u njemu nema dobra; jer nakon tvoje smrti želi ga ubiti."
10 I ti znaš sve što je učinio od dana kad je njegov brat Jakov otišao u Haran do danas: kako nas je ostavio svim srcem svojim i učinio nam zlo; uzeo je tvoja stada k sebi i odnio svu tvoju imovinu ispred tebe.
11 I kad smo ga preklinjali i molili za ono što je bilo naše, učinio je kao čovjek koji se sažalio nad nama.
12 I ogorčen je na tebe jer si blagoslovio Jakova, svog savršenog i pravednog sina; jer u njemu nema zla nego samo dobrota, i otkad je došao iz Harana do danas, nije nas ništa oteo, jer nam uvijek sve donosi u svoje vrijeme i raduje se svim srcem kad uzimamo iz njegovih ruku i on nas blagoslivlja i nije se od nas odvojio otkad je došao iz Harana do danas i neprestano ostaje s nama kod kuće pokazujući nam čast.'
13 Izak joj reče: “I ja znam i vidim djela Jakova koji je s nama, kako nas svim srcem poštuje. Ali prije sam više volio Ezava nego Jakova, jer je bio prvorođenac; a sada više volim Jakova nego Ezava, jer je učinio mnoga zla djela i nema u njemu pravednosti, jer su svi njegovi putovi nepravda i nasilje [i nema pravednosti oko njega.]”
14 A sada mi je srce uznemireno zbog svih njegovih djela i ni on ni njegovo potomstvo neće se spasiti, jer će oni biti uništeni sa zemlje i iskorijenjeni ispod neba, jer je napustio Boga Abrahamova i pošao za njegovim ženama i za njihovom nečistoćom i za njihovom prijestupnošću, on i njegova djeca.
15 A ti mi zapovijedaš da ga zakunem da neće ubiti Jakova, brata svoga; čak i ako se zakune, neće se držati svoje zakletve i neće činiti dobro, nego samo zlo.

16 Ali ako htjede ubiti Jakova, brata svoga, bit će predan u Jakovu ruku i neće mu umaknuti iz ruku, [jer će mu pasti u ruke.]
17 Ne boj se zbog Jakova, jer je Jakovljev čuvar velik i moćan, poštovan i hvaljen više od čuvara Ezava.'
18 Rebeka posla po Ezava. On dođe k njoj, a ona mu reče: "Sine moj, imam jednu molbu koju želim te zamoliti. Obećaj mi da ćeš je ispuniti, sine moj."
19 A on reče: 'Učinit ću sve što mi kažeš i neću odbiti tvoju molbu.'
20 A ona mu reče: "Molim te da me na dan moje smrti primiš i pokopaš blizu Sare, majke svoga oca, i da se ti i Jakov volite i da nijedan ne želi zlo drugome, već samo uzajamnu ljubav, i (tako) ćete uspjeti, sinovi moji, i biti poštovani usred zemlje, i nijedan neprijatelj neće se radovati nad vama, i bit ćete blagoslov i milost u očima svih onih koji vas ljube."
21 A on reče: “Učinit ću sve što si mi rekao i pokopat ću te na dan tvoje smrti blizu Sare, majke moga oca, kako si želio da njezine kosti budu blizu tvojih kostiju.”
22 I Jakova, brata svoga, ljubit ću više od svakog tijela; jer nemam brata na svoj zemlji osim njega jedinoga; i to nije velika zasluga za mene ako ga ljubim; jer on je brat moj, i zajedno smo posijani u tvome tijelu i zajedno smo izašli iz tvoje utrobe; i ako ne ljubim svoga brata, koga ću ljubiti?
23 I ja te molim da ohrabriš Jakova u vezi mene i mojih sinova, jer znam da će on sigurno biti kralj nada mnom i mojim sinovima, jer onog dana kad ga je otac moj blagoslovio, učinio ga je višim, a mene nižim.
24 I kunem ti se da ću ga ljubiti i da mu neću željeti zla u sve dane života svoga, nego samo dobro.'
25 I zakleo joj se u vezi svega toga. I ona pozva Jakova pred Ezava i dade mu zapovijedi prema riječima koje je rekla Ezavu.
26 A on reče: 'Učinit ću što ti je volja; vjeruj mi da od mene ili od mojih sinova neće proizaći zlo protiv Ezava, i neću biti prvi ni u čemu osim u samoj ljubavi.'
27 I jeli su i pili, ona i njezini sinovi, te noći, i ona je umrla, tri jubileja i jedan tjedan i jednu godinu, te noći, a njezina dva sina, Ezav i Jakov, pokopali su je u dvostrukoj špilji blizu Sare, majke svoga oca.

POGLAVLJE 36

1 A šeste godine ovog tjedna [2162 AM] Izak pozva svoja dva sina Ezava i Jakova, i oni dođu k njemu, a on im reče: 'Sinovi moji, idem putem svojih otaca, u vječni dom gdje su moji očevi.
2 Zato me pokopajte blizu Abrahama, oca moga, u dvostrukoj špilji na polju Efrona Hetita, gdje je Abraham kupio grobnicu za pokop; u grobnici koju sam sebi iskopao, ondje me pokopajte.
3 I ovo vam zapovijedam, sinovi moji, da činite pravednost i poštenje na zemlji, da bi Gospodin na vas izvršio sve što je Gospodin rekao da će učiniti Abrahamu i njegovu potomstvu.
4 I ljubite jedni druge, sinovi moji, svoju braću kao što čovjek ljubi vlastitu dušu, i neka svaki traži ono što može koristiti svome bratu, i neka djeluju zajedno na zemlji; i neka ljube jedni druge kao svoje vlastite duše.
5 A što se tiče pitanja o idolima, zapovijedam vam i opominjem vas da ih odbacite i mrzite i ne volite, jer su puni prijevare za one koji ih obožavaju i za one koji im se klanjaju.
6 Sjetite se, sinovi moji, Gospodina, Boga Abrahama, oca vašeg, i kako sam mu se i ja klanjao i služio u pravednosti i radosti, da vas umnoži i umnoži vaše potomstvo kao zvijezde na nebu u mnoštvu i da vas utvrdi na zemlji kao biljku pravednosti koja se neće iskorijeniti kroz sve naraštaje dovijeka.
7 A sada ću vas zakleti velikom zakletvom - jer nema veće zakletve od one koja se zove slavna i časna i velika i sjajna i divna i moćna, koja je stvorila nebesa i zemlju i sve stvari zajedno - da ćete ga se bojati i obožavati.
8 I da svaki ljubi svoga brata ljubavlju i pravednošću i da nitko neće željeti zlo protiv svoga brata od sada pa dovijeka, sve dane svoga života, da biste uspjeli u svim svojim djelima i da ne budete uništeni.
9 Ako koji od vas snuje zlo protiv svoga brata, znajte da će od sada svaki koji snuje zlo protiv svoga brata pasti u njegovu ruku i biti iskorijenjen iz zemlje živih, a njegovo će potomstvo biti uništeno pod nebom.
10 Ali u dan nemira i prokletstva i gnjeva i gnjeva, plamenim, proždirajućim ognjem kao što je spalio Sodomu, tako će spaliti njegovu zemlju i njegov grad i sve što je njegovo, i bit će izbrisan iz knjige stege djece ljudske, i neće biti zapisan u knjizi života, nego u onome što je određeno za uništenje, i otići će u vječno prokletstvo; tako da se njihova osuda uvijek obnavlja u mržnji i prokletstvu i gnjevu i mukama i ogorčenju i kugama i bolestima zauvijek.
11 Kažem vam i svjedočim vam, sinovi moji, prema sudu koji će doći na čovjeka koji želi nauditi svome bratu.
12 I toga dana podijeli svu svoju imovinu između njih dvojice i dade veći dio prvorođencu, i kulu i sve što je bilo oko nje, i sve što je Abraham posjedovao kod Zdenca zakletve.
13 I reče: 'Ovaj veći dio dat ću prvorođencu.'
14 A Ezav reče: "Prodao sam Jakovu i dao sam svoje prvorodstvo Jakovu; neka se njemu da, a ja o tome neću ni riječi reći, jer je njegovo."
15 Izak reče: “Neka blagoslov bude na vama, sinovi moji, i na vašem potomstvu danas, jer ste mi dali pokoj i srce mi nije bolno zbog prvorodstva da zbog njega ne učiniš zlo.”
16 Neka Svevišnji Bog blagoslovi čovjeka koji čini pravdu, njega i potomstvo njegovo zauvijek.'
17 I on im zapovjedi i blagoslovi ih, te jedoše i piše zajedno pred njim. On se obradova jer bijaše jednodušno među njima. Otišli su od njega i odmorili se toga dana te zaspali.
18 Izak je toga dana zaspao u svojoj postelji radosno; zaspao je vječnim snom i umro u dobi od sto osamdeset godina. Navršio je dvadeset i pet tjedana i pet godina; a njegova dva sina, Ezav i Jakov, pokopali su ga.
19 Ezav ode u zemlju Edom, u gorje Seir, i ondje se nastani.
20 Jakov je živio u gorju Hebronu, u kuli zemlje boravka svoga oca Abrahama, i štovao je Gospodina svim srcem svojim i prema vidljivim zapovijedima, onako kako je On podijelio dane njegovih naraštaja.
21 A njegova žena Lea umrije četvrte godine drugog tjedna četrdeset petog jubileja, [2167 AM], i on ju pokopa u

dvostrukoj špilji blizu svoje majke Rebeke, lijevo od groba Sare, majke svoga oca.
22 I svi njezini sinovi i njegovi sinovi dođoše s njim tugovati za njegovom ženom Leom i utješiti ga zbog nje, jer ju je tugovao jer ju je silno volio nakon što je umrla njezina sestra Rahela;
23 Jer je bila savršena i pravedna u svim svojim putovima i poštovala je Jakova, i svih dana dok je živjela s njim nije čuo iz njezinih usta oštru riječ, jer je bila blaga i miroljubiva, pravedna i časna.
24 I sjetio se svih njezinih djela koja je učinila za života svoga i jako ju je oplakivao; jer ju je volio svim srcem svojim i svom dušom svojom.

POGLAVLJE 37

1 A na dan kad je Izak, otac Jakovljev i Ezavov, umro, [2162 AM] Ezavovi sinovi čuše da je Izak dao dio starijeg svom mlađem sinu Jakovu i vrlo se razljutiše.
2 I prepirali su se s ocem govoreći: "Zašto je tvoj otac dao Jakovu dio starijeg, a tebe je zanemario, premda si ti stariji, a Jakov mlađi?"
3 I reče im: “Jer sam prodao svoje prvorodstvo Jakovu za malu porciju leće, i onoga dana kad me otac poslao da lovim i ulovim te mu donesem nešto da jede i blagoslovi me, došao je s prijevarom i donio mom ocu hranu i piće, a otac ga je blagoslovio i stavio me pod njegovu ruku.”
4 A sada nas je otac naš naveo da se zakunemo, mene i njega, da nećemo jedan drugome smišljati zlo, ni protiv njegova brata, i da ćemo živjeti u ljubavi i miru svaki sa svojim bratom i da nećemo pokvariti svoje putove.'
5 A oni mu rekoše: “Nećemo te poslušati da s njim sklopiš mir, jer je naša snaga veća od njegove snage, a mi smo jači od njega; poći ćemo protiv njega i ubit ćemo ga i uništiti njega i njegove sinove. A ako ne pođeš s nama, nanijet ćemo i tebi zlo.”
6 A sada nas poslušajte! Pošaljimo ljude u Aram, Filisteju, Moap i Amon i odaberimo sebi odabrane ljude koji su vatreni za rat, pođimo protiv njega i zaratimo s njim, istrijebimo ga sa zemlje prije nego što postane snažan!
7 A otac im reče: "Ne idite i ne ratujte s njim da ne padnete pred njim."
8 A oni mu rekoše: 'Tako je i tvoje ponašanje od mladosti do danas, i pod njegov jaram podvlačiš svoj vrat.'
9 Nećemo slušati ove riječi.' I poslaše u Aram i u Aduram prijatelju njihova oca, i unajmiše s njima tisuću ratnika, odabranih ratnika.
10 I dođoše im iz Moaba i od sinova Amonovih, oni koji su bili najamljeni, tisuću odabranih ljudi, i iz Filisteje, tisuću odabranih ratnika, i iz Edoma i od Horeja, tisuću odabranih boraca, i od Kitima, junaci ratnici.
11 I rekoše ocu svome: “Idi s njima i vodi ih, inače ćemo te ubiti.”
12 I ispuni se gnjevom i ogorčenjem vidjevši da ga sinovi njegovi prisiljavaju da ide pred njima i da ih povede protiv brata svoga Jakova.
13 Ali poslije se sjetio svega zla što je bilo skriveno u njegovu srcu protiv svog brata Jakova; i nije se sjetio zakletve kojom se zakleo svom ocu i svojoj majci da neće smišljati zlo do kraja života protiv svog brata Jakova.
14 I unatoč svemu tome, Jakov nije znao da dolaze protiv njega u boj i tugovao je za Leom, svojom ženom, sve dok se nisu približili sasvim blizu kule s četiri tisuće ratnika i odabranih ratnika.
15 Hebrončani mu poručiše: "Evo, tvoj brat dolazi na tebe da se bori s tobom, s četiri tisuće naoružanih mačem, štitovima i oružjem." Jer su više voljeli Jakova nego Ezava. Tako su mu rekli; jer je Jakov bio darežljiviji i milosrdniji čovjek od Ezava.
16 Ali Jakov nije vjerovao sve dok se nisu sasvim približili kuli.
17 Zatvorio je vrata kule, stao na zidine i progovorio svom bratu Ezavu: "Plemenita je utjeha kojom si došao da me utješiš zbog moje umrle žene. Je li to zakletva kojom si se zakleo svom ocu i svojoj majci prije nego što su umrli? Prekršio si zakletvu i u trenutku kad si se zakleo svom ocu bio si osuđen."
18 A Ezav odgovori i reče mu: “Ni sinovi ljudski ni zvijeri zemaljske nemaju zakletve pravednosti kojom bi se zakleli (važeće zakletve) zauvijek; nego svaki dan smišljaju zlo jedni protiv drugih i kako bi svaki mogao ubiti svog protivnika i dušmana.”
19 I mrziš mene i djecu moju zauvijek. I ne čuvaš bratske veze s tobom.
20 Čuj ove riječi koje ti objavljujem: Ako vepar može promijeniti kožu i učiniti čekinje mekima poput vune, ili ako može učiniti da mu rogovi izrastu na glavi poput rogova jelena ili ovce, tada ću se pridržavati bratstva s tobom, a ako se grudi odvoje od majke, jer mi nisi bio brat.
21 Ako vukovi sklope mir s jaganjcima da ih ne prožderu niti im nanesu nasilje, i ako im srca budu naklonjena, tada će u mom srcu biti mir prema tebi.
22 Ako se lav sprijatelji s volom i s njim sklopi mir, i ako bude s njim vezan pod jedan jaram i ore s njim, tada ću sklopiti mir s tobom.
23 A kad gavran postane bijel kao raza, tada znaj da te ljubim i da ću s tobom sklopiti mir. Bit ćeš iščupan, a sinovi će tvoji biti iščupani i neće biti mira za tebe.'
24 A kad Jakov vidje da je on (tako) zlonamjeran prema njemu svim srcem svojim i svom dušom svojom da ga ubije, i da je skočio poput divlje svinje koja se nabacuje na koplje, probija ga i ubija, i ne ustukne od njega;
25 Tada reče svojima i slugama da napadnu njega i sve njegove suputnike.

POGLAVLJE 38

1 Poslije toga Juda progovori Jakovu, svome ocu, i reče mu: "Zategni svoj luk, oče, i ispali svoje strijele i obori protivnika i ubij neprijatelja; i neka ti bude snaga, jer nećemo ubiti tvog brata, jer on je takav kao ti, i on je kao ti, odajmo mu (tu) čast."
2 Jakov tada nape luk i odape strijelu te pogodi Ezava, njegova brata, u desnu stranu prsa i usmrti ga.
3 I ponovno odape strijelu i pogodi Adorana Aramejca u lijeve grudi, potisnu ga unatrag i ubi ga.
4 I tada izađoše Jakovljevi sinovi, oni i njihove sluge, razvrstavši se u čete na četiri strane kule.
5 Juda istupi naprijed, a s njim i Neftali i Gad i pedeset slugu s njim na južnoj strani kule i pobiše sve koje nađoše pred sobom, i nijedan od njih ne umače.

6 Levi, Dan i Ašer iziđoše na istočnu stranu kule i pedeset ljudi s njima te pobiše Moapce i Amone.
7 Ruben, Isakar i Zebulon izađoše na sjevernu stranu kule s pedeset ljudi i pobiše filistejske junake.
8 A Simeon i Benjamin i Henok, sin Rubenov, izađoše na zapadnu stranu kule, i pedeset (ljudi) s njima, i pobiše Edomce i Horite četiri stotine ljudi, hrabrih ratnika; a šest stotina ih pobjegne, i četiri Ezavova sina pobjegoše s njima i ostave svog oca da leži ubijen, kao što je pao na brdu koje je u Aduramu.
9 Jakovljevi sinovi pođoše za njima do gorja Seira. Jakov pokopa svoga brata na brdu koje je u Aduramu, a on se vrati kući svojoj.
10 Jakovljevi sinovi su snažno pritiskali Ezavove sinove u gorju Seiru i savili su im vratove, tako da su postali sluge Jakovljevih sinova.
11 I poslaše ocu svome (da pita) trebaju li sklopiti mir s njima ili ih ubiti.
12 Jakov poruči svojim sinovima da sklope mir, i oni sklopiše mir s njima i metnuše na njih jaram ropstva, tako da su zauvijek plaćali danak Jakovu i njegovim sinovima.
13 I nastavili su plaćati danak Jakovu sve do dana kad je sišao u Egipat.
14 Sinovi Edoma nisu se oslobodili jarma ropstva koji su im nametnuli dvanaest Jakovljevih sinova, sve do danas.
15 A ovo su kraljevi koji su vladali u Edomu prije nego što je vladao bilo koji kralj nad sinovima Izraelovim [do današnjeg dana] u zemlji Edom.
16 Balak, sin Beorov, vladao je u Edomu, a ime njegova grada bilo je Danaba.
17 Balak umrije, a Jobab, sin Zare iz Bosera, zavlada na njegovom mjestu.
18 Jobab umrije, a Asam iz zemlje Teman zakralji se na njegovom mjestu.
19 Asam umrije, a Adat, sin Baradov, koji pobi Midjance na polju Moapskom, zakralji se na njegovo mjesto, a ime njegova grada bijaše Avit.
20 Adat je umro, a Salman iz Amaseke je zavladao na njegovom mjestu.
21 Salman umrije, a Šaul iz Ra'abota (na) rijeci zavlada na njegovom mjestu.
22 Šaul umrije, a Baelunan, sin Akborov, zavlada na njegovom mjestu.
23 Ba'elunan, sin Akborov, umrije, a Adat zavlada na njegovom mjestu, a ime njegove žene bilo je Maitabith, kći Matarata, kćeri Metabedza'above.
24 Ovo su kraljevi koji su vladali u zemlji Edomskoj.

POGLAVLJE 39

1 Jakov se nastanio u zemlji boravka svoga oca, u zemlji kanaanskoj. Ovo su Jakovljevi potomci.
2 Josipu je bilo sedamnaest godina kad su ga odveli u zemlju egipatsku, a Potifar, faraonov eunuh, glavni kuhar, kupio ga je.
3 I postavi Josipa nad cijelim svojim domom i blagoslov Gospodnji dođe na dom Egipćanina zbog Josipa, i Gospodin mu dade sreću u svemu što je činio.
4 Egipćanin je sve predao u Josipove ruke, jer je vidio da je Gospodin s njim i da mu Gospodin pomaže u svemu što čini.
5 Josipova je izgleda bila lijepa [i vrlo lijepa bila je njegova izgleda], a žena njegova gospodara podiže oči i ugleda Josipa, te ga zavolje i zamoli ga da legne s njom.
6 Ali nije predao dušu svoju, nego se sjetio Gospodina i riječi koje je Jakov, njegov otac, čitao iz Abrahamovih riječi: da nitko ne smije bludničiti sa ženom koja ima muža; da je za njega određena kazna smrti na nebesima pred Svevišnjim Bogom i da će mu se grijeh trajno zapisivati u vječnim knjigama pred Gospodinom.
7 Josip se sjeti tih riječi i odbi leći s njom.
8 I molila ga je godinu dana, ali on je odbio i nije je slušao.
9 Ali ona ga zagrli i čvrsto ga steže u kući kako bi ga prisilila da legne s njom, zatvori vrata kuće i čvrsto ga steže; ali on ostavi svoju haljinu u njezinim rukama, provali kroz vrata i pobjegne van od nje.
10 Žena vidje da on neće leći s njom i okleveta ga pred gospodarem njegovim govoreći: "Tvoj hebrejski sluga, kojega ljubiš, htio me prisiliti da legne sa mnom. Ali kad sam podigla glas, on je pobjegao i ostavio svoju haljinu u mojim rukama. Kad sam ga uhvatila, provalio je kroz vrata."
11 Egipćanin vidje Josipovu haljinu i razbijena vrata, ču riječi svoje žene i baci Josipa u tamnicu, gdje su bili zatvorenici koje je kralj zatvorio.
12 I bio je ondje u zatvoru; i Gospodin dade Josipu milost u očima zapovjednika zatvorskih stražara i suosjećanje pred njim, jer vidje da je Gospodin s njim i da Gospodin čini da sve što čini uspijeva.
13 I sve mu je povjerio u ruke, a zapovjednik zatvorskih stražara nije znao ništa što je s njim, jer je Josip sve činio, a Gospodin je to dovršavao.
14 I osta ondje dvije godine. U one dane faraon, kralj egipatski, razgnjevi se na svoja dva eunuha, na glavnog peharnika i na glavnog pekara te ih baci u zatvor u kuću glavnog kuhara, u tamnicu gdje je bio zatvoren Josip.
15 A zapovjednik zatvorskih stražara postavi Josipa da im služi; i on im je služio.
16 I oboje su sanjali san, glavni peharnik i glavni pekar, i ispričali ga Josipu.
17 I kako im je protumačio, tako im se i dogodilo, te je faraon vratio glavnog peharnika na njegovu dužnost, a (glavnog) pekara ubio, kako im je Josip protumačio.
18 Ali glavni peharnik zaboravi Josipa u zatvoru, iako ga je obavijestio što će ga zadesiti, i nije se sjetio obavijestiti faraona kako mu je Josip rekao, jer je zaboravio.

POGLAVLJE 40

1 U one dane faraon je u jednoj noći usnuo dva sna o gladi koja je trebala biti u svoj zemlji. Probudi se iz sna i pozva sve tumače snova koji su bili u Egiptu i čarobnjake te im ispriča svoja dva sna, ali oni ga nisu mogli objasniti.
2 Tada se glavni peharnik sjeti Josipa i govori o njemu kralju, te ga ovaj izvede iz tamnice, a on mu sanja svoja dva sna.
3 I reče pred faraonom da su njegova dva sna jedan, i reče mu: 'Doći će sedam godina (u kojima će biti) obilje po svoj zemlji egipatskoj, a poslije toga sedam godina gladi, takve gladi kakve nije bilo u cijeloj zemlji.
4 A sada neka faraon postavi nadglednike po svoj zemlji egipatskoj i neka skupljaju hranu u svakom gradu za

vrijeme godina obilja, da bude hrane za sedam godina gladi i zemlja neće propasti od gladi, jer će biti vrlo teška.'
5 Jahve je dao Josipu milost i milost u očima faraona, a faraon reče svojim slugama: “Nećemo naći tako mudrog i razboritog čovjeka kao što je ovaj čovjek, jer je Duh Jahvin s njim.”
6 I postavi ga drugim u svemu svom kraljevstvu i dade mu vlast nad cijelim Egiptom te ga pusti da se vozi u drugim faraonovim kolima.
7 I odjenu ga u haljine od bisusa, stavi mu zlatni lanac oko vrata i (glasnik) proglasi pred njim 'El 'El wa 'Abirer', i stavi mu prsten na ruku i postavi ga vladarom nad cijelom svojom kućom i uzvisi ga, i reče mu: 'Samo ću na prijestolju biti veći od tebe.'
8 Josip je vladao nad svom zemljom egipatskom i svi faraonovi knezovi i svi njegovi sluge i svi koji su obavljali kraljeve poslove voljeli su ga jer je živio u pravednosti, jer nije bio ponosan ni ohol, nije gledao na ljude niti je primao darove, nego je pravedno sudio svim ljudima u zemlji.
9 I zemlja egipatska bijaše u miru pred faraonom zbog Josipa, jer Gospod bijaše s njim i dade mu milost i milost svim njegovim naraštajima pred svima koji ga poznavahu i onima koji čuše za njega, i faraonovo kraljevstvo bijaše dobro uređeno, i nije bilo Sotone ni zlog čovjeka (u njemu).
10 Kralj nadjenu Josipu ime Sefantifan i dade Josipu za ženu kćer Potifara, kćer svećenika iz Heliopola, glavnog kuhara.
11 A onoga dana kad je Josip stao pred faraona, imao je trideset godina.
12 Te godine Izak umrije. I dogodi se, kao što je Josip rekao u tumačenju svoja dva sna, kako je rekao, sedam godina obilja bilo je po svoj zemlji egipatskoj, i zemlja egipatska obilno rodi, jednu mjeru (rodeći) tisuću osamsto mjera.
13 Josip je skupljao hranu u svaki grad dok se nisu nasitili žita, tako da ga više nisu mogli brojati i mjeriti zbog njegove količine.

POGLAVLJE 41

1 A u četrdeset i petom jubileju, u drugom tjednu, (i) u drugoj godini, [2165 AM] Juda uze za svog prvorođenog Era ženu između kćeri Aramovih, po imenu Tamar.
2 Ali on ju je mrzio i nije legao s njom, jer mu je majka bila od kćeri kanaanskih, i htio je uzeti sebi ženu od roda svoje majke, ali mu Juda, otac njegov, ne dopusti.
3 A taj Er, prvorođenac Judin, bio je zao, i Gospodin ga je ubio.
4 A Juda reče svome bratu Onanu: "Uđi k ženi svoga brata i ispuni prema njoj dužnost šute i podigni potomstvo svome bratu."
5 Onan je znao da potomstvo neće biti njegovo, (nego) samo bratovo, pa je ušao u kuću žene svoga brata i prosuo sjeme po zemlji. Bio je zao u očima Gospodnjim, te ga je On ubio.
6 A Juda reče Tamari, snasi svojoj: "Ostani udovica u kući svoga oca dok Šela, sin moj, ne odraste i dok te ne dam njemu za ženu."
7 I on je odrastao; ali Bedsuel, žena Judina, nije dopustila svom sinu Šeli da se oženi. I Bedsuel, žena Judina, umrla je [2168 AM] pete godine ovog tjedna.
8 A šeste godine Juda ode gore da striže svoje ovce u Timni. [2169 AM] I rekoše Tamari: "Evo, tvoj tast ide gore u Timnu da striže svoje ovce."
9 Ona skinu udovičku odjeću, stavi veo, ukrasi se i sjede na vratima koja su bila uz put u Timnu.
10 Dok je Juda išao putem, nađe je i pomisli da je bludnica, pa joj reče: "Pusti me da uđem k tebi!" A ona mu reče: "Uđi!" I on uđe.
11 A ona mu reče: "Daj mi plaću." A on joj reče: "Nemam ništa u ruci osim prstena koji je na mom prstu, ogrlice i štapa koji je u mojoj ruci."
12 A ona mu reče: "Daj mi ih dok mi ne pošalješ plaću." A on joj reče: "Poslat ću ti jare." I dade joj ih, uđe k njoj i ona zače s njim.
13 Juda ode k svojim ovcama, a ona ode u kuću svoga oca.
14 Juda posla jarca po svom pastiru, Adulamitcu, ali je ne nađe. Zapita ljude onoga mjesta: "Gdje je bludnica koja je ovdje bila?" Oni mu rekoše: "Nema ovdje s nama bludnice."
15 I vrati se i obavijesti ga te mu reče da je nije našao: "Pitao sam ljude u tom mjestu i oni su mi rekli: 'Ovdje nema bludnice.'"
16 A on reče: "Neka ih zadrži da ne postanemo predmet poruge." A kad su navršila tri mjeseca, postalo je očito da je trudna, i javiše Judi: "Evo, Tamara, tvoja snaha, trudna je od bluda."
17 Juda ode u kuću svoga oca i reče svome ocu i svojoj braći: "Izvedite je i neka je spale, jer je učinila nečistoću u Izraelu."
18 Kad je izvedoše da je spale, posla ona svom svekru prsten, ogrlicu i štap govoreći: "Pronađi čije je ovo, jer sam od njega trudna."
19 Juda to prepozna i reče: “Tamara je pravednija od mene.”
20 I zato neka je ne spale.' I zbog toga nije bila dana Šeli, i on joj se više nije približio.
21 A nakon toga rodi dva sina, Peresa [2170 AM] i Zeraha, sedme godine ovog drugog tjedna.
22 I tada se navrši sedam godina plodnosti o kojima je Josip govorio faraonu.
23 Juda prizna da je djelo koje je učinio bilo zlo, jer je legao sa svojom snahom, i smatrao je to mrskim u svojim očima, i prizna da je počinio prijestup i skrenuo s pravog puta, jer je otkrio skut svoga sina, i poče naricati i moliti pred Gospodinom zbog njegova prijestupa.
24 I rekli smo mu u snu da mu je oprošteno jer je usrdno molio i jadikovao, i više to nije činio.
25 I primio je oproštenje jer se odvratio od svog grijeha i od svog neznanja, jer je mnogo prestupio pred našim Bogom; i svatko tko tako čini, svatko tko legne sa svojom svekrvom, neka ga spale vatrom da može izgorjeti u njoj, jer je na njima nečistoća i onečišćenje, neka ih spale vatrom.
26 I zapovjedi sinovima Izraelovim da među njima ne bude nečistoće, jer svaki koji legne sa svojom snahom ili sa svojom svekrvom počinio je nečistoću; neka spale u vatri čovjeka koji je legao s njom, kao i ženu, i On će odvratiti gnjev i kaznu od Izraela.
27 A Judi rekosmo da njegova dva sina nisu legla s njom, i zbog toga je njegovo potomstvo utvrđeno za drugi naraštaj i neće biti iskorijenjeno.

28 Jer je u jednostavnosti oka otišao i tražio kaznu, naime, prema Abrahamovoj presudi koju je naredio svojim sinovima, Juda je tražio da je spali vatrom.

POGLAVLJE 42

1 I prve godine trećeg tjedna četrdeset petog jubileja glad je počela dolaziti u zemlju [2171 AM] i kiša je odbila padati na zemlju, jer ništa nije padalo.
2 Zemlja je postala neplodna, ali u egipatskoj zemlji bilo je hrane, jer je Josip skupio sjeme zemlje u sedam godina obilja i sačuvao ga.
3 Egipćani dođoše k Josipu da im da hrane, a on otvori skladišta u kojima je bilo žito prve godine i prodavaše ga ljudima u zemlji za zlato.
4 <Glad je bila vrlo jaka u zemlji kanaanskoj>, i Jakov je čuo da u Egiptu ima hrane, pa posla svojih deset sinova da mu nabave hranu u Egiptu; ali Benjamina nije poslao, i <deset Jakovljevih sinova> stiglo je <u Egipat> među onima koji su (tamo) išli.
5 Josip ih prepozna, ali oni njega ne prepoznaše. On im progovori i ispita ih te im reče: “Niste li uhode i niste li došli izvidjeti prilaze zemlji?” I on ih zatvori.
6 Nakon toga ih je pustio na slobodu, a Simeona je zadržao samoga i otpustio devetero njegove braće.
7 I napuni im vreće žitom i zlato im stavi u vreće, a oni ne znadoše.
8 I zapovjedi im da dovedu svog mlađeg brata, jer su mu rekli da im je otac živ i da im je mlađi brat.
9 I odoše iz zemlje egipatske i dođoše u zemlju kanaansku; i ispričaše ocu svome sve što ih je zadesilo i kako im je gospodar zemlje grubo govorio i uhvatio Simeona dok ne dovedu Benjamina.
10 Jakov reče: “Otrgnuli ste mi djece! Josipa nema, ni Šimuna nema, a Benjamina ćete uzeti. Na mene je došla vaša zloća.”
11 A on reče: 'Moj sin neće poći s vama da se slučajno ne razboli; jer im je majka rodila dva sina, a jedan je umro, a i ovoga ćete mi uzeti. Ako slučajno dobije groznicu na putu, sve ćete me u starosti s tugom sveti do smrti.'
12 Jer je vidio da je novac vraćen svakome u njegovu vreću, i zbog toga se bojao poslati ga.
13 Glad se povećala i postala teška u zemlji kanaanskoj i u svim zemljama osim u zemlji egipatskoj, jer su mnoga egipatska djeca pohranila svoje sjeme za hranu od vremena kad su vidjeli Josipa kako skuplja sjeme i stavlja ga u skladišta i čuva ga za godine gladi.
14 I egipatski narod se time hranio tijekom prve godine svoje gladi.
15 Kad je Izrael vidio da je glad u zemlji vrlo jaka i da nema spasenja, rekao je svojim sinovima: "Vratite se i nabavite nam hrane da ne poginemo."
16 A oni rekoše: "Nećemo ići; ako naš najmlađi brat ne pođe s nama, nećemo ići."
17 Izrael je vidio da će svi poginuti od gladi ako ga ne pošalje s njima.
18 A Ruben reče: "Daj ga u moje ruke, a ako ti ga ne vratim, ubij moja dva sina umjesto njegove duše."
19 A on mu reče: “Neće ići s tobom.” A Juda pristupi i reče: “Pošalji ga sa mnom, pa ako ti ga ne dovedem natrag, neka ja budem kriv pred tobom sve dane svog života.”
20 I posla ga s njima druge godine ovog tjedna, prvoga dana u mjesecu, i dođoše u zemlju egipatsku sa svima koji idoše, a (imali su) darove u rukama svojim, stactu, bademe, terebintove orahe i čisti med.
21 I odoše i stadoše pred Josipa. On ugleda svoga brata Benjamina i prepozna ga te im reče: "Je li ovo vaš najmlađi brat?" A oni mu rekoše: "To je on." A on reče: "Gospodin ti se smilovao, sine moj!"
22 I posla ga u svoju kuću, dovede im Simeona i priredi im gozbu, a oni mu prinesoše dar koji su donijeli u svojim rukama.
23 I jeli su pred njim i on im je svima dao dio, ali dio Benjaminov bio je sedam puta veći od dijela bilo koga od njih.
24 I jeli su i pili, ustavši, ostali su sa svojim magarcima.
25 Josip smisli plan kako bi saznao njihove misli o tome prevladavaju li među njima misli o miru, pa reče upravitelju koji je bio nad njegovom kućom: "Napuni sve njihove vreće hranom i vrati im njihov novac u njihove posude, a moju čašu, srebrnu čašu iz koje pijem, stavi u vreću najmlađeg i otpusti ih."

POGLAVLJE 43

1 I učini kako mu je Josip rekao i napuni im sve vreće hranom, a njihov novac stavi u njihove vreće, a čašu stavi u Benjaminovu vreću.
2 I rano ujutro odoše. I dogodi se da, kad odande odoše, Josip reče upravitelju svoje kuće: "Potjeraj ih, trči i uhvati ih, govoreći: 'Za dobro ste mi uzvratili zlom! Ukrali ste mi srebrnu čašu iz koje pije moj gospodar.' I vratite mi njihova najmlađeg brata i brzo ga dovedite prije nego što izađem na svoju sudačku stolicu."
3 I on potrča za njima i reče im te riječi.
4 A oni mu rekoše: “Ne daj Bože da tvoje sluge učine to i ukradu iz kuće tvoga gospodara bilo kakav pribor, a i novac koji smo prvi put našli u našim vrećama, mi tvoje sluge donijesmo natrag iz zemlje kanaanske.”
5 Kako bismo onda mogli ukrasti bilo kakav pribor? Evo nas, tražimo vreće naše, i gdje god nađeš čašu u vreći bilo kojeg od nas, neka bude ubijen, a mi i naši magarci služit ćemo gospodaru tvome.'
6 A on im reče: "Ne tako, čovjeka kod kojega nađem, samo njega ću uzeti za slugu, a vi ćete se u miru vratiti kući svojoj."
7 Dok je pretraživao njihove posude, počevši od najstarijeg do najmlađeg, nađe se to u Benjaminovoj vreći.
8 Oni razderaše svoje haljine, natovariše magarce i vratiše se u grad. Dođoše u Josipovu kuću i svi se pokloniše pred njim licem do zemlje.
9 Josip im reče: “Zlo ste učinili.” A oni rekoše: “Što ćemo reći i kako ćemo se braniti? Gospodar naš otkrio je prijestup svojih slugu; evo, mi smo sluge gospodara našega, a i magarci naši.”
10 A Josip im reče: 'I ja se bojim Gospodina; što se vas tiče, idite svojim kućama i neka vaš brat bude moj sluga, jer ste učinili zlo. Zar ne znate da čovjek uživa u svojoj čaši kao ja u ovoj čaši? A ipak ste mi je ukrali.'
11 A Juda reče: “Gospodaru moj, dopusti slugi svome da kaže riječ gospodaru svome. Dva je brata rodila mati sluge tvojega našemu ocu. Jedan je otišao i izgubio se te ga nitko

nije našao. Samo je on ostao od majke svoje. Sluga tvoj, otac naš, voli ga i njegov je život vezan uz život ovog (dječaka).”
12 I dogodit će se, kad odemo k tvome slugi, našem ocu, a dječak ne bude s nama, da će umrijeti, i mi ćemo svog oca s tugom sveti do smrti.
13 A sada radije dopusti meni, slugi tvojom, da ostanem umjesto dječaka kao rob gospodaru svome, a dječak neka ide sa svojom braćom. Jer ja sam jamčio za njega rukom tvoga sluge, oca našega. Ako ga ne vratim, sluga tvoj će čuti krivnju od oca našega zauvijek.'
14 I Josip vidje da su svi međusobno složni u dobroti i nije se mogao suzdržati te im reče da je on Josip.
15 I razgovarao je s njima hebrejskim jezikom, pao im je oko vrata i plakao.
16 Ali ga nisu prepoznali i počeli su plakati. A on im reče: “Ne plačite nada mnom, nego brzo dovedite oca moga k meni! Vidjet ćete da moja usta govore i da oči brata moga Benjamina vide.”
17 Jer gle, ovo je druga godina gladi, a još je pet godina bez žetve ili plodova drveća ili oranja.
18 Siđite brzo vi i vaše obitelji da ne poginete od gladi i da ne tugujete za svojom imovinom, jer me je Gospodin poslao pred vama da uredim stvari kako bi mnogi ljudi mogli preživjeti.
19 I recite mom ocu da sam još živ, i da vidite da me je Gospodin postavio za oca faraonu i vladara nad njegovom kućom i nad svom zemljom egipatskom.
20 I recite ocu mome o svoj mojoj slavi i o svemu bogatstvu i časti koju mi je Gospodin dao.'
21 I po faraonovoj zapovijedi dao im je bojna kola i hranu za put, i dao im je svima šarenu odjeću i srebro.
22 A njihovom ocu posla odjeću i srebro i deset magaraca koji su nosili žito i otpusti ih.
23 I otišli su gore i javili ocu da je Josip živ i da dijeli žito svim narodima na zemlji te da je vladar nad cijelom zemljom egipatskom.
24 Otac im nije vjerovao, jer je bio izvan sebe; ali kad je vidio kola koja je Josip poslao, život mu se vratio i rekao je: "Dovoljno mi je ako Josip živi; sići ću i vidjeti ga prije nego što umrem."

POGLAVLJE 44

1 Izrael krene iz Harana, od svoje kuće, za mlađaka trećeg mjeseca, i pođe putem Zdenca zakletve, i prinese žrtvu Bogu svoga oca Izaka sedmoga toga mjeseca.
2 Jakov se sjeti sna koji je vidio u Betelu i bojao se sići u Egipat.
3 I dok je razmišljao da pošalje Josipu poruku da dođe k njemu i da neće sići, ostao je ondje sedam dana, ako bi slučajno vidio viziju o tome treba li ostati ili sići.
4 I slavio je blagdan žetve prvina sa starim žitom, jer u cijeloj zemlji kanaanskoj nije bilo ni šake sjemena, jer je glad bila nad svim životinjama, stokom, pticama, pa i nad ljudima.
5 Šesnaestog mu se ukaza Gospodin i reče mu: “Jakove, Jakove!” A on odgovori: “Evo me!” I reče mu: “Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Abrahama i Izaka; ne boj se sići u Egipat, jer ću ondje od tebe učiniti velik narod. Sići ću s tobom i izvesti te gore, i u ovoj ćeš zemlji biti pokopan, a Josip će ti staviti ruke na oči.
6 Ne boj se, siđi u Egipat.'
7 I ustadoše sinovi njegovi i sinovi njegovih sinova te metnuše oca svoga i svoju imovinu na kola.
8 I Izrael se diže iz Zdenca zakletve šesnaestog dana tog trećeg mjeseca i ode u zemlju egipatsku.
9 Izrael posla Judu pred sobom k sinu njegovu Josipu da izvidi zemlju Gošen, jer je Josip rekao svojoj braći da dođu i nasele se ondje kako bi bili blizu njega.
10 I ovo je bila najbolja (zemlja) u zemlji egipatskoj, i blizu njega, za sve (njih) i za stoku.
11 A ovo su imena Jakovljevih sinova koji su otišli u Egipat s Jakovom, svojim ocem.
12 Ruben, prvorođenac Izraelov; a ovo su imena njegovih sinova: Henok, Palu, Hesron i Karmi-five.
13 Šimun i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Jemuel, Jamin, Ohad, Jahin, Zohar i Šaul, sin Sefatkinje - sedam.
14 Levi i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Geršon, Kehat i Merari, četiri.
15 Juda i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Šela, Peres i Zerah, četiri.
16 Isakar i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Tola, Fua, Jasub i Šimron, petorica.
17 Zebulon i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Sered, Elon i Jahleel, četiri.
18 A ovo su Jakovljevi sinovi i njihovi sinovi koje mu Lea rodi u Mezopotamiji, šest, i njihova jedna sestra, Dina, i sve duše Leinih sinova i njihovih sinova koji otiđoše s Jakovom, svojim ocem, u Egipat, dvadeset i devet, a Jakov, njihov otac, bio je s njima, njih trideset.
19 I sinovi Zilpe, Leine sluškinje, žene Jakovljeve, koja je Jakovu rodila Gada i Ašura.
20 A ovo su imena njihovih sinova koji su s njim otišli u Egipat: sinovi Gadovi: Zifion, Hagi, Šuni, Ezbon, Eri, Areli i Arodi, osam.
21 A sinovi Ašerovi: Jimna, Jišva, Jišvi, Berija i Sera, njihova jedna sestra, njih šest.
22 Sve duše bijaše četrnaest, a sve Leine četrdeset i četiri.
23 A sinovi Rahele, žene Jakovljeve: Josip i Benjamin.
24 Josipu su se u Egiptu rodili prije nego što mu je otac došao u Egipat, oni koje mu je rodila Asenata, kći Potifara, svećenika Heliopola, Manaše i Efrajim - trojica.
25 A sinovi Benjaminovi: Bela, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi, Roš, Mupim, Hupim i Ardaleven.
26 A svih Rahelinih duša bilo je četrnaest.
27 Sinovi Bilhe, sluškinje Rahele, žene Jakovljeve, koje je rodila Jakovu bili su Dan i Naftali.
28 A ovo su imena njihovih sinova koji su s njima otišli u Egipat. A sinovi Danovi bili su Hušim, Samon, Asudi, Ijaka i Salomon - šest.
29 I umrli su one godine kad su ušli u Egipat, i ostao je samo Dan Hušim.
30 A ovo su imena sinova Naftalijevih: Jahziela, Gunija, Jezera, Šaluma i Iva.
31 Iv, koji se rodio nakon godina gladi, umro je u Egiptu.
32 A svih Rahelinih duša bilo je dvadeset i šest.
33 A svih Jakovljevih duša koje su otišle u Egipat bilo je sedamdeset duša. To su njegova djeca i djeca njegove djece,

svega sedamdeset, ali petero ih je umrlo u Egiptu prije Josipa i nisu imali djece.
34 U zemlji kanaanskoj umrla su dva Judina sina, Er i Onan, i nisu imali djece. Izraelci su pokopali one koji su poginuli i bili su ubrojeni među sedamdeset poganskih naroda.

POGLAVLJE 45

1 I Izrael ode u zemlju egipatsku, u zemlju gošensku, za mladog mjeseca četvrtog [2172 AM], druge godine trećeg tjedna četrdeset petog jubileja.
2 Josip ode u susret svome ocu Jakovu u zemlju Gošensku, pade ocu oko vrata i zaplaka.
3 Izrael reče Josipu: "Sad ću umrijeti otkad sam te vidio! Neka je blagoslovljen Gospodin, Bog Izraelov, Bog Abrahamov i Bog Izakov, koji nije uskratio svoje milosrđe i svoju blagodat slugi svome Jakovu."
4 Dosta mi je što sam vidio lice tvoje dok sam još živ; istinita je vizija koju sam vidio u Betelu. Blagoslovljen Gospodin, Bog moj, u vijeke vjekova i blagoslovljeno ime njegovo!
5 Josip i njegova braća jeli su kruh pred ocem i pili vino, a Jakov se radovao vrlo velikom radošću jer je vidio Josipa kako jede sa svojom braćom i pije pred njim, i blagoslovio je Stvoritelja svega što ga je sačuvao i sačuvao mu njegovih dvanaest sinova.
6 Josip je dao svom ocu i svojoj braći kao dar pravo boravka u zemlji Gošenskoj, u Ramsesu i svoj okolici, kojom je vladao prije faraona. Izrael i njegovi sinovi živjeli su u zemlji Gošenskoj, najboljem dijelu zemlje egipatske. Izrael je imao sto trideset godina kad je došao u Egipat.
7 I Josip je hranio svoga oca i svoju braću, a također i njihovu imovinu kruhom koliko im je bilo dovoljno za sedam godina gladi.
8 Egipatska zemlja patila je od gladi, i Josip je stekao svu egipatsku zemlju za faraona u zamjenu za hranu, i posjedovao je ljude i njihovu stoku i sve ostalo za faraona.
9 Kad su se godine gladi završile, Josip je dao ljudima u zemlji sjeme i hranu da siju (zemlju) osme godine, jer je rijeka preplavila svu zemlju egipatsku.
10 Jer u sedam godina gladi (nije) se prelila i navodnjavala je samo nekoliko mjesta na obalama rijeke, ali sada se prelila i Egipćani su zasijali zemlju, te je te godine rodila mnogo žita.
11 I ovo je bila prva godina [2178 AM] četvrtog tjedna četrdeset petog jubileja.
12 Josip je uzeo petinu žita za kralja, a četiri dijela ostavio im za hranu i sjeme. To je Josip učinio uredbom u zemlji egipatskoj do danas.
13 Izrael je živio u zemlji egipatskoj sedamnaest godina, a sve dane koje je živio bile su tri jubileja, sto četrdeset i sedam godina, i umro je četvrte [2188 AM] godine petog tjedna četrdeset petog jubileja.
14 Izrael blagoslovi svoje sinove prije nego što umre i ispriča im sve što će ih snaći u zemlji egipatskoj; i objavi im što će ih snaći u posljednjim danima; te ih blagoslovi i dade Josipu dva dijela u zemlji.
15 I počinuo je kod svojih otaca i bi pokopan u dvostrukoj špilji u zemlji kanaanskoj, blizu Abrahama, oca svoga, u grobu koji je sam sebi iskopao u dvostrukoj špilji u zemlji hebronskoj.
16 I dade sve svoje knjige i knjige svojih otaca svom sinu Leviju da ih sačuva i obnovi za svoju djecu do danas.

POGLAVLJE 46

1 I dogodi se da se nakon Jakovljeve smrti djeca Izraelova namnožiše u zemlji egipatskoj i postadoše velik narod, i bijahu jednodušni u srcu, tako da je brat ljubio brata i svaki je čovjek pomagao svome bratu, i oni se obilno namnožiše i umnožiše se silno, deset [2242 AM] tjedana godina, sve dane Josipova života.
2 I nije bilo Sotone niti ikakvog zla sve dane Josipova života koje je živio poslije svoga oca Jakova, jer su svi Egipćani poštovali Izraelce sve dane Josipova života.
3 Josip umrije u dobi od sto i deset godina; sedamnaest godina živio je u zemlji kanaanskoj, deset godina bio je sluga, tri godine u zatvoru i osamdeset godina bio je pod kraljem i vladao svom zemljom egipatskom.
4 I umrije on i sva njegova braća i sav taj naraštaj.
5 I zapovjedi sinovima Izraelovim prije nego što umre da ponesu njegove kosti sa sobom kad izađu iz zemlje egipatske.
6 I natjera ih da se zakunu za njegove kosti, jer je znao da ga Egipćani više neće iznijeti i pokopati u zemlji kanaanskoj, jer se Makamaron, kralj kanaanski, dok je boravio u zemlji asirijskoj, borio u dolini s egipatskim kraljem i ondje ga ubio, te je progonio Egipćane do vrata Ermona.
7 Ali nije mogao ući, jer je drugi, novi kralj, postao kralj Egipta, i bio je jači od njega, te se vratio u zemlju kanaansku, a vrata Egipta bila su zatvorena, i nitko nije izlazio niti ulazio u Egipat.
8 Josip umrije četrdeset i šestog jubileja, šestog tjedna druge godine, i pokopaše ga u zemlji egipatskoj, a [2242 AM] sva njegova braća umriješe poslije njega.
9 I egipatski kralj zaratio je s kanaanskim kraljem [2263 AM] četrdeset i sedmog jubileja, drugog tjedna druge godine, i sinovi Izraelovi izvadiše sve kosti djece Jakovljeve osim kostiju Josipovih i pokopaše ih na polju u dvostrukoj špilji u gori.
10 Većina se vrati u Egipat, ali ih je nekoliko ostalo u planinama Hebrona, a s njima je ostao i tvoj otac Amram.
11 I kanaanski kralj pobijedi egipatskog kralja i zatvori egipatska vrata.
12 I smisli zlu namjeru protiv Izraelaca da ih ponizi i reče egipatskom narodu: "Gle, narod Izraelaca se povećao i umnožio više nego mi."
13 Dođite i postupimo mudro s njima prije nego što ih postane previše, i porobimo ih prije nego što dođe rat na nas i prije nego što se i oni bore protiv nas; inače će se pridružiti našim neprijateljima i izvesti ih iz naše zemlje, jer su im srca i lica okrenuta prema zemlji kanaanskoj.'
14 I postavio je nad njima nadglednike da ih tlače; i oni su sagradili jake gradove za faraona, Pitom i Ramses, i sagradili su sve zidine i sve utvrde koje su se srušile u egipatskim gradovima.
15 I natjerali su ih da služe s teškoćom, i što su više zlostavljali s njima, to su se više povećavali i množili.
16 A egipatski narod je prezirao djecu Izraelovu.

POGLAVLJE 47

1 A u sedmom tjednu, sedme godine, četrdeset i sedmog jubileja, tvoj otac izađe [2303 AM] iz zemlje kanaanske, a ti si se rodio u četvrtom tjednu, šeste godine njezine, četrdeset i osmog jubileja [2330 AM]; to je bilo vrijeme nevolje za djecu Izraelovu.
2 I faraon, kralj egipatski, izda im zapovijed da svu svoju mušku djecu koja su se rodila bace u rijeku.
3 I bacali su ih unutra sedam mjeseci do dana kad si se rodio
4 I tvoja te majka skrivala tri mjeseca, i oni su pričali o njoj. I ona ti je napravila arku, prekrila je smolom i asfaltom i stavila je u ploče na obali rijeke, i stavila te je u nju sedam dana, i tvoja je majka dolazila noću i dojila te, a danju te je Miriam, tvoja sestra, čuvala od ptica.
5 U one dane dođe Tarmut, kći faraonova, okupati se u rijeci i čuo tvoj glas kako viče te reče svojim sluškinjama da te dovedu, i one te dovedoše k njoj.
6 I izvadi te iz arke i sažali se nad tobom.
7 A tvoja sestra joj reče: "Trebam li otići i pozvati k tebi jednu od Hebrejaka da ti doji i podoji ovo dijete?"
8 A ona joj reče: "Idi." I ode i pozva tvoju majku Jokebedu, koja joj dade plaću i doji te.
9 A poslije, kad si odrastao, dovedoše te faraonovoj kćeri i postao si joj sin. Otac tvoj Amram nauči te pisati. Nakon što si navršio tri tjedna, dovedoše te u kraljevski dvor.
10 I bio si tri tjedna godina na dvoru do vremena [2351-] kad si izašao iz kraljevskog dvora i vidio Egipćanina kako udara tvog prijatelja koji je bio [2372 AM] od djece Izraelove, te si ga ubio i sakrio u pijesak.
11 Drugog dana svađao si se ti i dvojica Izraelaca i rekao si onome koji je činio nepravdu: "Zašto udaraš svoga brata?"
12 On se razgnjevi i ogorči te reče: “Tko te postavio za kneza i suca nad nama? Misliš li me ubiti kao što si jučer ubio Egipćanina?” I ti si se uplašio i pobjegao zbog tih riječi.

POGLAVLJE 48

1 Šeste godine trećeg tjedna četrdeset devetog jubileja otišao si i živio <u [2372 AM] zemlji midjanskoj> pet tjedana i jednu godinu. I vratio si se u Egipat drugog tjedna druge godine pedesetog jubileja.
2 I ti sam znaš što ti je rekao na [2410 AM] gori Sinaj i što je knez Mastêmâ želio učiniti s tobom kad si se vraćao u Egipat <na putu kad si ga sreo u prenoćištu>.
3 Nije li svom snagom svojom nastojao ubiti te i izbaviti Egipćane iz tvoje ruke kad je vidio da si poslan da izvršiš sud i osvetu nad Egipćanima?
4 Izbavio sam te iz njegove ruke, a ti si učinio znakove i čudesa za koja si bio poslan da ih učiniš u Egiptu protiv faraona i protiv sve njegove kuće, protiv njegovih slugu i njegova naroda.
5 I Gospodin izvrši veliku osvetu na njima zbog Izraela i udari ih krvlju i žabama, ušima i psećim muhama i zloćudnim čirevima koji izbijaju na koži; a njihovu stoku smrću; i kamenjem tuče, kojom uništi sve što im raste; i skakavcima koji proždiru ostatke što su ostali od tuče i tame; i smrću prvorođenaca ljudi i životinja, i na svim njihovim idolima Gospodin izvrši osvetu i spali ih vatrom.
6 I sve je poslano tvojom rukom da objaviš (ove stvari) prije nego što se dogode, i ti si govorio s egipatskim kraljem pred svim njegovim slugama i pred njegovim narodom.
7 I sve se dogodilo po tvojim riječima; deset velikih i strašnih sudova došlo je na zemlju egipatsku da bi izvršio osvetu na njoj za Izraela.
8 I Gospodin je učinio sve radi Izraela i prema svom savezu koji je sklopio s Abrahamom da će im se osvetiti jer su ih silom odveli u ropstvo.
9 I knez Mastema ustao je protiv tebe i pokušao te predati u ruke faraonu te je pomogao egipatskim čarobnjacima,
10 I oni su ustali i pred tobom činili zla koja smo im dopustili da čine, ali lijekove nismo dopustili da čine njihove ruke.
11 I Gospodin ih udari zloćudnim čirevima, te se nisu mogli održati, jer smo ih uništili tako da nisu mogli učiniti nijedan znak.
12 I unatoč svim (ovim) znacima i čudesima, knez Mastema nije se posramio jer je skupio hrabrost i povikao Egipćanima da te progone sa svom egipatskom snagom, s njihovim bojnim kolima i s njihovim konjima i sa svim vojskama egipatskih naroda.
13 Stajao sam između Egipćana i Izraela i izbavili smo Izraela iz njegove ruke i iz ruke njegova naroda. Jahve ih je proveo posred mora kao da je suho.
14 I sve narode koje je doveo da progone Izraela, bacio je Gospodin, Bog naš, usred mora, u dubine bezdana pod djecu Izraelovu, kao što su egipatski sinovi bacili svoju djecu u rijeku. Osvetio se na milijun njih, i tisuću snažnih i hrabrih ljudi uništeno je zbog jednog dojenčeta djece naroda tvoga koje su bacili u rijeku.
15 A četrnaestog dana, petnaestog, šesnaestog, sedamnaestog i osamnaestog, knez Mastema bio je vezan i zatočen iza djece Izraelove da ih ne bi optužio.
16 A devetnaestog ih pustismo da pomognu Egipćanima i progone djecu Izraelovu.
17 On im otvrdnu srca i učini ih tvrdoglavima, a Gospodin, Bog naš, smisli plan da udari Egipćane i baci ih u more.
18 A četrnaestog ga svezasmo da ne optuži Izraelce onoga dana kad su od Egipćana tražili posuđe i odjeću, srebrno posuđe, zlatno posuđe i mjedeno posuđe, kako bi ih opljačkali za ropstvo u koje su ih prisilili.
19 I nismo izveli djecu Izraelovu iz Egipta praznih ruku.

POGLAVLJE 49

1 Sjeti se zapovijedi koju ti je Gospodin dao za Pashu: da je slaviš u njezino vrijeme, četrnaestog dana prvoga mjeseca, da je zakolješ prije večeri i da je jedu noću, petnaestog dana od zalaska sunca.
2 Jer te noći - početka blagdana i početka veselja - jeli ste pashu u Egiptu, kad su sve sile Mastême bile puštene da pobiju sve prvorođence u zemlji egipatskoj, od prvorođenca faraona do prvorođenca zarobljene sluškinje u mlinu, pa sve do stoke.
3 A ovo je znak koji im je dao Gospodin: U svaku kuću na čijim su dovratnicima vidjeli krv jednogodišnjeg janjeta, u tu kuću nisu smjeli ulaziti da ga zakolju, nego su trebali

proći pored nje, da bi se spasili svi koji su u kući jer je znak krvi bio na njezinim dovratnicima.
4 I sile Gospodnje učiniše sve kako im Gospod zapovjedi, i prođoše pored svih sinova Izraelovih, i kuga ih ne snađe da uništi među njima ikoga, ni stoku, ni čovjeka, ni psa.
5 Kuga je bila vrlo teška u Egiptu i nije bilo kuće u Egiptu gdje nije bilo mrtvaca, a da nije bilo plača i naricanja.
6 Sav Izrael jeo je meso pashalnog janjeta i pio vino, hvalio je, blagoslivljao i zahvaljivao Gospodinu, Bogu otaca svojih, i bio je spreman izaći izpod egipatskog jarma i iz zlog ropstva.
7 I sjeti se ovoga dana svih dana svoga života i obdržavaj ga iz godine u godinu, svih dana svoga života, jednom godišnje, na njegov dan, po svemu njegovu zakonu, i ne odgađaj (ga) iz dana u dan ili iz mjeseca u mjesec.
8 Jer to je vječna uredba, i uklesana na nebeskim pločama za svu djecu Izraelovu, da je trebaju obdržavati svake godine na njezin dan, jednom godišnje, kroz sve svoje naraštaje; i nema ograničenja dana, jer je to određeno zauvijek.
9 A čovjek koji je čist od nečistoće i ne dođe da ga slavi u prigodu njegovog dana, tako da prinese ugodnu žrtvu pred Gospodina, i da jede i pije pred Gospodinom na dan njegovog blagdana, taj čovjek koji je čist i blizu bit će uništen; jer nije prinio žrtvu Gospodinu u određeno vrijeme, uzet će na sebe krivnju.
10 Neka dođu sinovi Izraelovi i neka svetkuju Pashu na dan određeno za nju, četrnaestog dana prvoga mjeseca, uvečer, od trećine dana do trećine noći, jer su dva dijela dana dana svjetlosti, a trećina večeri.
11 Ovo ti je Gospodin zapovjedio da to obdržavaš u večernjim satima.
12 I nije dopušteno ga zaklati u bilo koje doba svjetla, nego u vrijeme koje graniči s večeri, i neka ga jedu u vrijeme večeri, do trećine noći, a što god preostane od svega njegova mesa od trećine noći nadalje, neka to spale vatrom.
13 I ne smiju ga kuhati u vodi niti ga jesti sirovog, nego ga peći na vatri; jesti će ga pažljivo, glavu s utrobom i noge neka ispeku na vatri i ne slome nijednu kost; jer od sinova Izraelovih nijedna kost neće biti zdrobljena.
14 Zato je Gospodin zapovjedio sinovima Izraelovim da slave Pashu na dan njezina određenog vremena i da joj ne slome nijednu kost; jer je to blagdan, dan propisan, i ne smije se prijeći iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, ali na dan njezina blagdana neka se slavi.
15 I zapovjedi sinovima Izraelovim da slave Pashu kroz sve svoje dane, svake godine, jednom godišnje na dan određenog vremena, i to će biti spomen ugodan pred Gospodinom, i neće ih snaći nikakva kuga koja bi ih ubila ili udarila one godine u kojoj slave Pashu u njezino vrijeme u svakom pogledu prema Njegovoj zapovijedi.
16 I ne smiju ga jesti izvan svetišta Gospodnjeg, nego pred svetištem Gospodnjim, i sav narod izraelske zajednice neka ga slavi u određeno vrijeme.
17 I svaki čovjek koji dođe na taj dan neka ga jede u svetištu Boga svoga pred Gospodinom od dvadeset godina i više; jer tako je pisano i određeno da ga jedu u svetištu Gospodinovom.
18 A kad sinovi Izraelovi dođu u zemlju koju će posjedovati, u zemlju kanaansku, i postave šator Gospodnji usred zemlje u jednom od svojih plemena dok se ne sagradi Svetište Gospodnje u zemlji, neka dođu i slave Pashu usred šatora Gospodnjeg i neka je kolju pred Gospodom iz godine u godinu.
19 A u dane kad se sagradi kuća u ime Gospodnje u zemlji njihove baštine, otići će onamo i zaklati pashu uvečer, u zalazak sunca, u trećini dana.
20 I prinijet će njegovu krv na pragu žrtvenika, a njegovu mast neka stave na vatru koja je na žrtveniku, a meso će mu jesti pečeno na vatri u dvorištu doma koji je posvećen u ime Gospodnje.
21 I ne smiju slaviti Pashu u svojim gradovima niti igdje drugdje osim pred šatorom Gospodnjim ili pred domom njegovim gdje prebiva ime njegovo; i ne smiju zalutati od Gospoda.
22 A ti, Mojsije, zapovjedi sinovima Izraelovim da poštuju uredbe Pashe, kako ti je naređeno; objavi im svake godine i dan njezinih dana, i blagdan beskvasnih kruhova, da jedu beskvasni kruh sedam dana, (i) da slave njegov blagdan, i da svaki dan tijekom tih sedam dana radosti prinose prinos pred Gospodina na žrtveniku Boga vašeg.
23 Jer ste žurno slavili ovaj blagdan kad ste izašli iz Egipta dok niste ušli u pustinju Šur; jer ste ga dovršili na obali mora.

POGLAVLJE 50

1 I nakon ovog zakona objavio sam ti dane subote u pustinji Sinaj, koja je između Elima i Sinaja.
2 I objavio sam ti subote zemlje na gori Sinaj i objavio sam ti jubilejske godine u subotnjim godinama; ali ti nisam objavio godinu dok ne uđeš u zemlju koju ćeš posjedovati.
3 I zemlja će držati svoje subote dok oni budu živjeli u njoj i znat će jubilejsku godinu.
4 Zato sam ti odredio godine-tjedne i godine i jubileje: četrdeset je devet jubileja od Adamovih dana do danas, [2410 AM] i jedan tjedan i dvije godine: i još je četrdeset godina (doslovno 'dalekih') za učenje [2450 AM] zapovijedi Gospodnje, dok ne prijeđu u zemlju kanaansku, prelazeći Jordan na zapadu.
5 I jubileji će prolaziti dok se Izrael ne očisti od svake krivnje bluda, nečistoće, zagađenja, grijeha i prijestupa, i dok se ne nastani s pouzdanjem u svoj zemlji, i više neće biti Sotone ni ikoga zlog, i zemlja će biti čista od tog vremena zauvijek.
6 I pogledaj zapovijed o subotama - zapisao sam ih za tebe - i sve odredbe njezinih zakona.
7 Šest dana radi, a sedmoga je dana subota Gospodinu, Bogu tvome. Nikakav posao ne radi, ti i sinovi tvoji, sluge tvoje i sluškinje tvoje, sva tvoja stoka i došljak koji je s tobom.
8 Čovjek koji na njemu bude radio bilo kakav posao, neka umre: tko god oskvrne taj dan, tko god legne sa svojom ženom ili tko god kaže da će na njemu nešto učiniti, da će na njemu krenuti na put u vezi bilo kakve kupnje ili prodaje; i tko god na njemu zahvati vodu koju nije pripremio za sebe šestog dana, i tko god uzme bilo kakav teret da ga iznese iz svog šatora ili iz svoje kuće, neka umre.
9 Ništa ne radite na dan subotnji osim onoga što ste sebi pripremili šestoga dana: jesti, piti, počivati i svetkovati subotu od svakoga posla toga dana te blagoslivljati

Gospodina, Boga svoga, koji vam je dao dan blagdana i sveti dan. Dan svetog kraljevstva za sav Izrael, to je dan među njihovim danima zauvijek.
10 Jer velika je čast koju je Gospodin dao Izraelu da jedu i piju i budu siti na ovaj blagdanski dan i da se u njemu odmore od svakog rada koji pripada radu djece ljudske, osim paljenja tamjana i prinošenja prinosa i žrtava pred Gospodinom danima i subotama.
11 Samo će se ovaj posao obavljati subotom u svetištu Gospodina, Boga tvoga, da bi neprestano, iz dana u dan, žrtvovali Izraela, kao spomen-obilježje ugodno Gospodinu, i da ih On prima uvijek iz dana u dan, kako ti je naređeno.
12 I svaki čovjek koji na njoj obavlja bilo kakav posao, ili putuje, ili obrađuje svoju njivu, bilo u svojoj kući ili na bilo kojem drugom mjestu, i tko loži vatru, ili jaše na bilo kojoj životinji, ili putuje brodom po moru, i tko god ubije što god, ili zakolje zvijer ili pticu, ili tko god ulovi životinju ili pticu ili ribu, ili tko god posti ili ratuje subotom:
13 Čovjek koji učini bilo što od ovoga u subotu, bit će kažnjen smrću, da bi sinovi Izraelovi obdržavali subote prema zapovijedima o subotama zemlje, kao što je napisano na pločama koje mi je dao u ruke da ti napišem zakone o godišnjim dobima i godišnja doba prema raspodjeli njihovih dana. Ovim je dovršen popis raspodele dana.